உ

கடவுள் துணை.

யாகோபு திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பெருநூல்

சுண்ணகாண்டம்-கூ00

—(*)—

இஃது

மதுரை யானைக்கல்தெரு வித்துவான்

மு. குழந்தைவேலுப்பிள்ளை யவர்கள்

ஏட்டுப்பிரதியின்படி,

மதுரை வித்துவான்

த. குப்புசாமிநாயுடு அவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று:

மதுரை புதுமண்டபம் புஸ்தகஷாப்

இ. ராம.

குருசாமிக் கோனார்

அவர்களாற்றமது

மதுரை வடக்குமாசிவீதி,

ஸ்ரீராமச்சந்திர விலாச அச்சியந்திர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1921. [1-8-0

Registered Copy Right.

3 JAN 1922

LC
M21
V76321

170321
-600 008

உ

கடவுள் துணை.

யாகோபு திருவாய்மலர்ந்தருளிய

3- JAN 192[illegible]

சுண்ணக்காண்டம் - ௫௱.

காப்பு.

ஆனந்த மாய்நிறைந்த அல்லா பாதம்
அடுத்துநின்ற நபிமார்கள் பாதம்போற்றி
தானந்த மகமதுவைத் தொழுதுபோற்றி
தாட்டிகமாய்ச் சுண்ணமென்ற காண்டந்தன்னை
வானந்த மாகவே அறுநூறாக
வகையாகப் பாடினேன் வண்மையாக
கோனந்த மெய்ப்பொருளா யின்னூல்தன்னைக்
குறிப்பாகப் பாடினேன் கூர்ந்துபாரே. (1)

நூல்தொகுப்பு.

பாரேநீ வைத்தியமெழுநூறு பாடிப்
பதிவாக சுண்ணமுந் நூறுபாடி
காரேநீ அதைக்குறுக்கி நூற்றைம்பத்தைந்தும்
கனிவாகப் பாடியே யதைக்குறுக்கி
வாரேநீ ஐந்துபத்து ஏழாய்ப்பாடி
வரிசையாய்ப் பதினாறு யிடைபாகங்கள்
தாரென்று சொல்லியே அதின்மார்க்கத்தைத்
தாட்டிகமா யாகோபு தன்மைதானே. (2)

தண்மையா யிந்தநூல் சுண்ணமெல்லாம்
தாக்கிடவே கைபாக வரிசையாக
உண்மையாய்ச் சொல்லிவிட்டே னூற்றுக்கேளு
உறுதிபெறக் கைபாகம் உண்மையாக
வண்மையா யறுநூறுபார்த்துத்தேறில்
வரிசையாய்த் தொட்டதெல்லாம் பழுக்கும்பாரு
புண்மையாய்த் துரிசதுவின் நீரினாலே
போக்கோடே கோடிவரை ஓடுந்தானே. (3)

ஓடுமே வாதியென்ற பேர்களுக்கு
உறுதிபெற மெஞ்ஞானம் வரவேவேணும்
பாடுமே ஆதார மறியவேணும்
பதிவான காயமதை நிறுத்தவேணும்
வாடுமே அல்லாவைத் துதிக்கவேணும்
வண்மையாய் வாதமென்ற பருவத்தைத்தான்
காடுமே தூளிக்கா வருமம்வேணும்
கண்டுகொள்ளு கைமுறையின் காதலாமே. (4

காதலா யிதுவெல்லா மறியாவிட்டால்
கனமான வாதமெல்லாம் பொய்யாய்ப்போகும்
ஆதலால் வாதத்தை நிறுத்தவென்றால்
அணுப்போலே சவுக்காரஞ் செய்யுமார்க்கம்
ஊதலா யதையறிய வேணும்பாரு
உற்றுணர்ந்து உப்பை நன்றாய்க்கட்டிப்பாரு
நீதமாய்ப் பூரத்தை உப்புப்பண்ணு
நிலையாகத் தாளகத்தைச் சுண்ணம்பண்ணே. (5

சுண்ணமாந் தாளகத்தை நீறுபண்ணு
சுருதிபெற வங்கத்தைச் சுண்ணம்பண்ணு
நன்மையாய் வேதைக்குத் துருசுதன்னை
நாடியே குருப்பண்ணு நாடித்தேர்ந்து
வன்னமாம் வாதமெல்லாங் கைக்குள்ளாகும்
வகையாகுஞ் சுண்ணமென்ற போக்குத்தானும்
இன்னிலத்தில் ரசவாத மெல்லாமாகும்
இயல்பான யாகோபு யிதஞ்சொன்னாரே. (6)

இதமாகச் சவுக்காரக் குருவைச்சொல்வேன்
என்னாலே யறிந்தமட்டு மின்பமாக
அதமாக உலகத்தோர் வாதிதானும்
அன்பாகச் சவுக்கார மில்லையென்று
பதமாகப் பேச்சுகள்தான் பேசித்தேர்ந்து
பாகமாய் மூலிகையா லாகுதென்பார்
விதமாக யிப்படிக்கிப் பேசிப்பேசி
விருதாவாய்க் கட்டுமே அலைவார்தானே. (7)

அலையாமற் சவுக்காரக் குருவைப்பண்ணி
அறைகிறேன் அல்லாவுக் கொப்பாய்த்தானும்
விலையாக வெண்ணெயதைக் கழற்றமாட்டார்
விருதாவாய்ச் சொல்லிவிட்டுப் புலம்புவார்கள்
கலையான மான்போலே துள்ளிவிழ்வார்
கருத்தறியா வாதியவர் காணமாட்டார்
உலையில்வைத்து ஊதிடவே சவுக்காரத்தை
உண்மையா யுறுகியே போகுந்தானே. (8)

போகுமே நீருமற் றிரண்டுபோகும்
போக்கோடே யெடுத்தெரிந்து யில்லையென்பார்
வாகுபெறச் சவுரியங்கள் சொல்வார்வாதி
வகையறிய மாட்டாமற் புலம்புவார்கள்
நாகுமே யிப்படிக்கிப் புலம்பச்செய்து
நலமாகப் பேசியே யில்லையென்பார்
பாகுமே பூனீரி லெல்லாமாச்சு
பருவம்வந்தப் பழச்சாற்றை அறியார்தானே. (9)

தானென்ற சவுக்காரச் சுண்ணந்தன்னை
சாற்றரிது சாற்றுகிறேன் தன்மையாக
வானென்ற சித்திரைவை காசிமாதம்
வகையாகப் பூத்துமே நிற்கும்பாரு
கோனென்ற சித்திரையா மாதந்தன்னில்
குறிப்பான பூனீறு யெடுக்கலாகா
கானென்ற பங்குனியிற் பூத்தபூவை
கருணைபெற யெடுத்திடவே கணக்குக்காணே. (10)

சவுக்காரஞ்செய்ய.

காணப்பா பூனீறு யெடுக்குமாதம்
கருணைபெறப் பங்குனியி லெடுத்துக்கேளு
வாணப்பா படிநாலு அளந்துவிட்டு
வடிவான கற்சுண்ணம் படிதான்போடு
தானப்பா கல்லுப்புப் படிதான்போடு
தகைமையா யின்னுமொரு தன்மைகேளு
பாணப்பா யெழுநூற்றி லழுரிதன்னை
பக்குவமாய் முறிக்கவே சொன்னேன்பாரே. (11)

சொன்னதொரு அமுரிபடி யெட்டுத்தானும்
சுருதியாய்ப் போட்டுமே ரிரிநாள் வைத்து
நன்னயமாய் நாலாநாள் தெளிவைவாங்கி
நலமாக அடுப்பில்வைத்து யெரிமோர்பாகம்
கன்னல்போற் குளம்பாக வருதல்கண்டு
கணக்காகப் படியறை நல்லெண்ணைவிட்டு
முன்னமே சொல்லிவிட்டாப் போலேவாரு
முக்கியமாய்த் திட்டமாய் வார்த்திடாயே. (12)

வார்த்திட்டுத் திரளவே காச்சிநீயும்
வடிவாகப் பக்குவமா யானபின்பு
ஏத்திட்டுப் பருவமுடன் சாம்பல்தன்னை
யிதமாக அடிதனிலே சாணுநீளம்
காத்திட்டுப் பாப்பியே அதின்மேற்கேளு
கனிவாக யிரண்டுமே சீலையிட்டு
பாத்தியிட்டு அகப்பையினுற் குளம்புதன்னை
பதியவே யெடுத்தூத்திப் பின்புகேளே. (13)

பின்புதான் அகப்பையினல் மொண்டூத்த
பிசகாமற் பூனீரி லிருக்கும்நீரை
அன்பாக உண்டுவிடும் மேலேதானும்
அடைவாக முன்போலே துணிபரப்பி
தென்பாகச் சாம்பலைத்தான் மேலேகொட்டி
திறமாகப் பார்க்கமேல் நீரைத்தானும்
வன்பாக உண்டுவிடு மெல்லத் தானும்
வழுவில்லா மேற்றுணியை நீக்கிப்பாரே. (14)

நீக்கியே பூனீரி லிருந்தநீரை
நிலையாகச் சாம்பலது குடித்துப்போடும்
பாக்கியமா யெடுத்துமே உண்டைபண்ணி
பதிவாக விளாங்காய்போ லுண்டைசெய்து
நோக்கியே கதிரில்வைத்துத் திரிநாளாறு
நிலையாக வைத்துமே யெடுத்துக்கொள்ளு
வாக்கிலே நிலைத்துமே சொல்லக்கேளு
வடிவாகப் பாகத்தை வழுத்தக்கேளே. (15)

சவுக்கார சுத்தி.

வழுத்தவே புதுப்பாண்டந் தனையெடுத்து
வகையாகச் சுத்திமுறை வழுத்தக்கேளு
நழுத்தவே சவுக்காரந் தனையேசீவி
நலமான பாக்குப்போற் சீவிப்பின்பு
நழுத்தவே நாகமல்லி உரலிலிட்டு
நலமாக யிடித்துவிடச் சாறுவீழும்
பழுக்கவே முன்வைத்த சவுக்காரத்தை
பக்குவமாய் நாகமல்லிச் சாற்றிற்தோயே. (16)

தோய்த்துமே யேழுநாள் ரவியிற்போடு
சுகமாகக் காய்ந்தபின்பு யெடுத்துநீயும்
வாய்த்துமே வரிசையது வாகக்கேளு
வண்மையாய் நெற்பாண்டந் தன்னிலிட்டு
காய்த்துமே மல்லிகையி னிலைபரப்பி
கனிவாக அதின்பேரில் சவுக்காரம்வைத்து
பாய்த்துமே மேலுமந்த யிலைபரப்பி
பதிவாக மேலுமந்த யிலையைக்கொட்டே. (17)

கொட்டியே பானிவிட்டுப் பானைதன்னைக்
குணமாக அடுப்பில்வைத்து யெரிநேர்பாகம்
துட்டியே அவித்துயெடு கடிகைரெண்டு
துணையாகச் சென்றெடுத்துக் காயப்போடு
நட்டியே யிப்படிக்கித் திறமுமைந்து
நலமான பாகமாய்ச் செய்துநீயும்
முட்டியே பாவகமாய்ப் பண்ணிப்பின்பு
முடிவாக யெடுத்துமே சொல்லக்கேளே. (18)

கிளிஞ்சிநீறு.

சொல்லவே முன்வைத்த சவுக்காரத்தில்
சுகமாக மேலேதான் கவசங்கேளு
நல்கவே யேறலென்ற கிளிஞ்சிதன்னை
நலமாக உவர்மண்ணு சுண்ணம்நேரே
பல்கவே பானிவிட்டுக் கிளிஞ்சிதன்னை
பதிவாகப் போட்டுமே குழுறக்காச்சி
சல்தியா யூதிடவே நீறிப்போகும்
சரியாக அரைத்துமே தாக்கிடாயே. (19)

சவுக்கார சுண்ணம்.

தாக்கிடவே முன்வைத்த சவுக்காரத்தில்
தடையறவே மேற்கவசம் போடக்கேளு
வாக்கிடவே சவுக்காரவில்லைக் குத்தான்
வடிவாகக் கவசத்தைப் பலமாய்க்கட்டி
நோக்கிடவே பத்தெருவி லடுக்கிப்போடு
நொடிக்குள்ளே சவுக்காரஞ் சுண்ணமாச்சு
பாக்கிடவே சவுக்காரச் சுண்ணந்தன்னை
பதிவாகத் துரைக்கெல்லா மிதனை யூட்டே. (20)

கடுங்காரச்செயநீர்.

ஆட்டான சவுக்காரங் காரமெத்த
அம்மம்மா சொல்லுகிறே னறிந்துகேளு
கூட்டான பூநீறு கல்லுச்சுண்ணம்
குருவாக அமுரிதனை முறித்துவிட்டு
நீட்டான மூன்றுதினங் கடந்தபின்பு
நிலவரமாய்த் தெளிவிருத்துச் சேரைரெண்டு
காட்டான பீங்கானி லிட்டுக்கொண்டு
கனமான பாணிதனிற் போடக்கேளே. (21)

போட்டவே அஞ்சுசுண்ணங் காசுபோடு
பொலிவான காசிடைதான் வங்கச்சுண்ணம்
ஆடவே வெடியுப்புச் சுண்ணம்போடு
அடைவான சீனமொரு கர்சுபோடு
காடவே சூடனுமோ காசுபோடு
கனிவாகப் பூரமொரு காசுபோடு
தாடவே வீரமொரு காசுபோடு
தடையறவே நாபியொரு காசுபோடு. (22)

கர்சாகுஞ் சாரமொரு காசுபோடு
கனிவான குருவண்டு உரமுஞ்சூதம்
வாசான புழுகோடு புனுகினெச்சம்
வடிவான குக்குட வெண்மலமுங்கூட்டு
தாசான அமுரிவிட்டு அரைநால்சாமம்
தாட்சியாய் அந்நீரி லரைத்துக்கொண்டு
பாசாக அண்டமது முப்பத்தொன்று
பதிவாக வெண்கருவைக் கூடவிட்டே. (23)

விட்டுமே யெருக்கலம்பால் சேறைவிட்டு
விதமாகக் கையாலே மத்தித்துப்பார்
நட்டுமே தெளிவித்துப் பீங்கானுக்குள்
நலமாக முன்வைத்துத் தொழுதுபோற்றி
கட்டுமே கந்தரிகள் மிகவுமாக்கி
கனிவாகக் கொடுத்துமே கனிந்துபின்பு
பட்டுமே மணிதனையே ஓதிப்பின்பு
பதிவாகச் சொல்லுகிறேன் பாரிலோர்க்கே. (24)

பாரிலே முன்வைத்த சவுக்காரத்தைப்
பதமாகத் தெளிவிலே தோய்த்துத்தோய்த்து
காரிலே கதிரதனிற் தினமும்வைத்து
காட்டியே போட்டுவா கருணைகூர்ந்து
நாரிலே யிப்படிக்குப் பத்துநாளும்
நலமாக யிட்டுமே நாட்டங்கேளு
தாரிலே அங்கிதனைச் சாற்றக்கேளு
தகுந்தபடி சொல்லுகிறேன் தாக்கிடாயே. (25)

தாக்கிடவே சுண்ணும்பும் உப்புநேரே
தடையறவே மேனியென்ற சாற்றுலாட்டி
மாக்கிடவே புடம்போட்டு யெடுத்து நீயும்,
மறவாமற் சவுக்கார மேலேகட்டி
பாக்கிடவே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போட்டு
பதிவாக யெடுத்திடவே பாகமாகும்
நோக்கிடவே யிப்படிக்கு ஐந்துபோடு
நொடிக்கிமுன்னே கடுங்காரச் சுண்ணமாச்சே. (26)

சுண்ணமாந் துறைக்கெல்லாங் காரமேத்த
தொடுகுறிபோற் கடுங்கார மேறுமேறும்
கண்ணமென்ற துரைக்கெல்லாங் கடூரமாகும்
கனலான திறவுகோ லாகும்பாரு
வண்ணமாஞ் சரக்குகள் தான் கட்டிப்போகும்
வாட்டையிலே அறுபத்தொனுஞ் சாகும்
தன்னிகரில் கல்லுப்பு யிதிலேசாகும்
தனதான நவச்சாரங் கட்டிப்போமே. (27)

கட்டியே வீரமது மணிபோலாடும்
　　கடிதான பூரமது சுண்ணமாகும்
பட்டியே தாதுமுன்னறு பத்துநாலும்
　　பதிவாகச் சுண்ணமாம் வேதையாகும்
நட்டியே செந்தூர முதலுமாகும்
　　நலமாகத் தாதுவெல்லாஞ் சுண்ணமாகும்
குட்டியே போட்டுயெடு நீறிப்போகும்
　　குணமாகச் சகலமுந்தான் சித்தியாமே. (28)

சித்தியாய் மக்காவின் தேசந்தன்னில்
　　சீர்பெற்ற நபிமார்கள் தன்னைத்தானும்
புத்தியாய்த் தொழுதுமே வணங்கிக்கேட்டேன்
　　போக்கோடே சவுக்காரஞ் செய்துகாட்ட
நத்தியே நபிமாரைத் தொழுபோற்றி
　　நானிலத்தில் உலகத்தோர் பிழைக்கவென்று
சத்தியமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் சவுக்காரத்தை
　　தாட்டிகமா யாகோபுதான் கண்டேனே. (29)

கண்டுமே சுண்ணத்தை அறுநூர் தன்னில்
　　கனிவாக மறைப்பெல்லாம் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
பண்டுமே புத்தியில்லாப் புல்லருக்கு
　　பதிவாகச் சுண்ணத்தைப் பார்த்துச்சொல்லு
வண்டுமேமொய்த்தது போல்வழலை மார்க்கம்
　　வடிவாகச் சொல்லிவைத்த ர்க்கங்கண்டு
முண்டுமிண்டு செய்யாமற் சுண்ணஞ்செய்து
　　முடியமட்டுஞ் சுண்ணத்தைப் பார்த்திடாயே. (30)

பார்த்திடவே நபிமாரைத் துதித்துப்போற்றி
　　பலனுக ஆதார மேறிப்பாரு
எத்திடவே வாசியைத்தான் அங்கென்றானு
　　எழும்பாமல் மாயைதனை அறுத்துத்தள்ளு
காத்திடவே சடமெல்லாங் கற்பமுண்ணு
　　கருதியே நிலையறிந்து மனத்தையூணு
சேத்திடவே தேகத்தைச் சித்திபண்ணு
　　சித்திதருங் குருவினுட பதத்தையுன்னே. (31)

உப்புக்கட்டு சாரச்சுண்ணம்

உன்னவே உப்பினுட கட்டுக்கேளு
ஓடுகிற தூரமது உயர்வுமெத்த
பன்னவே பலநூலிலில்லை யில்லை
பாடினதாற் சித்தரெல்லாம் பகையுமானார்
கன்னவே சவுக்காரச் சுண்ணமொன்று
கலந்துசமன் சாரத்தைக் கல்வத்திட்டு
பன்னவே நால்சாமம் உமிழ்நீர்விட்டு
பக்குவமா யரைத்துருட்டிக் குகையில்வையே. (32)

வையப்பா மேற்மூடி சீலைசெய்து
வடிவாகப் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
கையப்பா யெடுத்துமே சொல்லக்கேளு
கனிவாக முன்சொன்ன செயநீர்குத்தி
நையப்பா வெண்ணைபோல் நேகரைத்து
நலமாக உண்டைபண்ணிக் கதிரில்வைத்து
வையப்பா காடையென்ற புடத்திலிட்டு
வடிவாக யெடுத்துமே சொல்லக்கேளே. (33)

சொல்லவே சாரமது சுண்ணமாச்சு
சுருதிபெறச் சரக்கெல்லா மேவல்கேழ்க்கும்
நல்கவே சந்திரனிற் பீங்கானிட்டு
நலமாக வைத்திடவே செயநீராகும்
புல்லறிவா யெடுத்துமே யிந்நீர் தன்னில்
புசமாக வீரமிடு பின்புநீயும்
செல்லவே கல்வத்தி லிந்துப்பிட்டு
செயமாகச் சாரநீர் தன்னாலாட்டே. (34)

இந்துப்புச் சுண்ணம்.

ஆட்டியே யிருசாம மரைத்தபின்பு
அன்பாக வில்லைகட்டி கதிரில்வைத்து
கூட்டியே குக்குடத்தின் புடமுமிட்டால்
குணமான யிந்துப்புச் சுண்ணமாச்சு
தேட்டிலே யிந்துப்பு சுண்ணமானால்
செகத்குரு வென்றுவொரு பெயருமாகும்
ஊட்டியே பின்பெடுத்துச் சொல்லக்கேளு
உறுதிபெற யாகூபு வோதினாரே. (35)

பூரச்சுண்ணம்.

ஒதினா் யிந்துப்பு சுண்ணத்தோடே
உத்தமமாஞ் சாரமிட்டுப் பனியில்வைக்க
ஆதியாம் ஆறும்போற் செயநீராகும்
அடுத்துநின்ற வீரத்தைப் பொடித்துத்தூவு
காதியாம் ரத்தம்போற் சிவந்துபோகும்
கணக்காகச் செயநீரு பலமேதாக்கி
சாதியா மிதற்குள்ளே பூரந்தானும்
சரியாக ஒருபலந்தான் கூடச்சேரே. (36)

சேத்துஅரை யிருசாமஞ் சென்றபின்பு
செழுமைபெற வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
நாற்றிசையு மெய்க்கவே புடமுமிட்டு
நலமாக யெடுத்துப்பார் பூரம்நீறும்
வாழ்த்தியே யெடுத்துமே சாரமிட்டு
வகையாகப் பனியில்வைக்கச் செயநீருகும்
சாத்தியே பூரமது பலமேயிட்டு
சரியாக அறைத்துமே பீங்கான்வையே. (37)

பூரஉப்பு.

வையப்பா பட்சந்தான் சென்றபின்பு
வகையாக யெடுத்துப்பார் உப்புமாகும்
செய்யப்பா சுண்ணும்புக் குகையிலிட்டு
சிறப்பாக மேல்மூடிச் சீலைசெய்து
நையப்பாயத் தெருவிற் புடத்தைப்போடு
நலமாகு நலமாகும் பூரச்சுண்ணம்
கையப்பா பட்டுதென்றல் வெந்துநீறும்
கனிவாக யின்னமொரு கணக்குக்கேளே. (38)

கணக்காக முன்சொன்ன செயநீர்தன்னில்
காரியமாய் நனைத்துமே சொல்லக்கேளு
பிணக்காக அஞ்சுசுண்ணக் குகையில்வைத்து
பேசாதே புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு
தணக்கமாய்க் கடுஞ்சுண்ணம் பூரச்சுண்ணம்
தாட்டிகமா யொருவருடன் சொல்லவேண்டாம்
வணக்கமாய்ச் செகசால வித்தையாமே
வாதமடை திறப்பாகும் வண்மையாமே. (39)

வண்மையா யிச்சுண்ணந் தன்னிற்றானும்
வடிவாகச் செகசால மடங்கிப்போச்சு
தண்மையாய் சுண்ணமெல்லா மிதன்கீழாச்சு
தயவாகக் கரையில்லை சுணக்குமில்லை
உண்மையாய ஒப்பனைதான் சொல்லவென்றால்
உறுதியாய் முடியாது உண்மைசொன்னேன்
வெண்மையாய் விம்மிவிம்மி யலையவேண்டாம்
வெருளாதே பீங்கானில் பதனம்பண்ணே. (40)

வீரச்சுண்ணம்.

பண்ணப்பா வீரமது பலமுந்தூக்கி
பதிவாகச் சவுக்காரச் செயநீர்விட்டு
தண்ணப்பா கல்வத்திலரை நால்சாமம்
தனிப்பெறவே வழித்தெடுத்து வில்லையாக்கி
கண்ணப்பா ரவிதனிலே உலர்ந்தபின்பு
காசிடைதான் சவுக்காரச் சுண்ணமிட்டு
விண்ணப்பா பூரமாஞ் சுண்ணமொன்று
வெங்காரஞ் சாரமொரு காசுதூக்கே. (41)

தூக்கியே கல்வத்திற் சாரநீரால்
துடியாக அரைத்துமேற் கவசங்கட்டி
பாக்கியே வெண்கருவும் சுக்கான்கல்லும்
பக்குவமா யரைத்துமேற் கவசங்கட்டி
தாக்கியே ரவிதனிலே காயவைத்து
சாதகமாய் சுண்ணாம்புக் குகையிலிட்டு
நீக்கியபின் சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு
நிர்மலமாம் வெண்ணீறாய் நிறைந்துபோமே. (42)

வெடியுப்புச் செயநீர்

போகாமல் வெடியுப்புச் செயநீர்கேளு
போக்கோடே வெடியுப்பு தூக்குநாலு
வாகாமல் சட்டியிட்டுப் பானிதானும்
வடிவாக ஒன்றுக்கு நாலுவிட்டு
பாகமாய்ப் பொங்காமற் காச்சுகாச்சு
பதிவாக ஓலையாலெடுத்து நீயும்
தாகாமாய் நிகந்தனிலே வைத்துப்பாரு
தடையறவே துவறை போலுரையும்பாரே (43)

உறைவது போற்கண்டாக்காற் பதமாமென்று
உறுதிபெற மறுசட்டி தன்னிலிட்டு
வறைகிறது கவிழ்த்துமே வைத்துப்பாரு
வடிவாகக் கம்பிபோல் விழுகும்உப்பு
நிறையாக உப்பெல்லாஞ் சுரண்டிநீயும்
நிலவுரமாய்க் கத்திரிவைத்துப் பின்புநீயும்
பறையாகத் தண்ணீரு மிருக்கும்பாருப்
பற்றியதைக் காச்சிமெள்ள வைத்திடாயே (44)

வைத்திடவே சவுட்டுப்புப் பொடியாய்வீழும்
வடிவாக யெடுத்துமே அப்பால்வைத்து
கைத்திடவே முன்காய்ந்த உப்புநேரே
கனிவாகப் பானிவிட்டு ரெட்டிப்பாக
நைத்திடவே முன்போலே காச்சித்தீரு
நலமாகப் பெருங்கம் பியாகவீழும்
பைத்திடவே யெண்ணைக்கும் பதிவாய்ப்பாரு
பகரரிது யிப்படிக்குக் காச்சிடாயே. (45)

காச்சிடவே ஐந்துதாங் கம்பியாகும்
கனமான கம்பியெடு தட்டிப்பாரு
ஓச்சிடவே சத்தமது கேழ்க்குக்குங்கண்டாய்
உறுதியுள்ள கம்பியது பாகமாகும்
வாச்சுதே யிப்படிக்குச் செய்தாலுப்பு
வளமாக முறிந்துமே வடிவம்நல்லாம்
தோச்சுதே யிந்தஉப்புக் கொப்பேதென்றால்
தொல்லுலகில் நபிமார்கள் தோய்ந்தஉப்பே. (45)

வெடியுப்புச் சுண்ணம்.

தோய்ந்துபார் வெடியுப்புச் சுண்ணங்கேளு.
சொற்பெறிய வெடியுப்பு ஐந்தாங்காச்சல்
வாய்ந்துபார் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
வடிவாக முன்சொன்ன சவுதென்னை
ஆய்ந்துபார் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
அடைவாக எலுமிச்சம்பழச் சார்விட்டு
தாய்ந்துமே யிருசாம மரைத்துநீயும்
தடையறவே சட்டியிட்டு உருக்கிடாயே. (47)

உருக்கிடவே தந்தம்போ லுருகிநிற்கும்
உருதிபெற யெடுத்துமே கல்வத்திட்டு
நருக்கிடவே பூனீறுபல மும்போடு
நாடியே சீனமது பலமும்போடு
கருக்கிடவே கல்லுப்புப் பலமும்போடு
கடிதான ருடனது பலமும்போடு;
வருக்கிடவே சாரமது பலமும்போடு
வடிவாக யிதுவெல்லாம் நீத்திப்போடே. (48)

நீத்துறது சவுக்காரச் செய்நீருலே
நிர்ணயமா யெல்லாமுங் கூட்டிநீயும்
வாத்தியே யெல்லாமுங் கல்வத்திட்டு
வளமாகப் பழச்சாறு விட்டுஆட்டி.
காத்தியே மூன்றுநா ளரைத்துநீயும்
கனிவாக வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
நாத்திசையு மெய்க்கவே சொல்லக்கேளு
நலமான அயச்சட்டி யிட்டுக்கேளே. (49)

இட்டுமே மூத்தியு மெரித்துப்பாரு
யிதமாக யிருசாமஞ் சென்றபின்பு
கட்டுமே வழித்திட்டு பீங்கானிட்டால்
கனிவாகக் கடுங்காரச் செய்நீராகும்
பட்டுமே சரக்கெல்லாம் ஆடுபோலாம்
பதிவாக வேங்கையா மிச்சுண்ணந்தான்
வட்டுமே யெல்லாமுஞ் சித்தியாகும்
வடிவாகச் செய்யுகிற வரிசைகேளே. (50)

சீனச்சுண்ணம்.

வரிசையாம் வெடியுப்பு செய்நீருலே
மகத்தான சரக்கெல்லாஞ் சுண்ணமாகும்
உரிசையாம் வெடியுப்புச் செய்நீர்தன்னை
ஒட்டிரெட்டி பீங்கானி லிட்டுநீயும்
பரிசையாம் வீரமிட்டுவைத்துக் கொண்டு
பக்குவமாஞ் சீனமது பலமும்பத்து
நரிசையாய்க் கல்வமிட்டு அரைத்துநீயும்
நலமாக வில்லைகட்டிக் கதிரில்வையே. (51)

வையப்பா வில்லைகட்டிக் காய்ந்தபின்பு
வடிவாகக் கரியில்வைந்து ஊதிப்பாரு
மெய்யப்பா கடுஞ்சுண்ணம் சீனச்சுண்ணம்
மேதினியுங் கொள்ளாது யிதனில்நாட்டு
பொய்யப்பா போகாது கல்லுப்புத்தான்
பொருமையாம் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
வெய்யப்பா வெடியுப்புச் செய்நீருலே
விதமாக யிருசாமமரைத்திடாயே (52)

கல்லுப்புச் சுண்ணம்

அரைத்துமே வில்லைகட்டிச் சொல்லக்கேளு
அதைதவைத்து அஞ்சுசுண்ணக் குகையிலூது
வரைத்துமே கல்லுப்புச் சுண்ணமாகும்
வாயினாற் சொல்லவே முடியாதப்பா
குரைத்துமே அப்பாலே யெடுத்துவைத்து
குணமாகச் சொல்லுகிறேன் கூர்ந்துகேளு
பரைத்துமே சாரமது பலமும்காலு
பதிவாகக் கல்வத்தி லிட்டிடாதே. (53)

சாரச் சுண்ணம்

இட்டுமே வெடியுப்புச் செயநீருலே
யிதமாகப் பனிரெண்டு சாமமாட்டி
கட்டுமேவில்லை பண்ணிக் கதிரில்வைத்து
கணக்காக அஞ்சுசுண்ணம் நடுவில்வைத்து
பட்டுமே கரியில்வைத்து ஊதநீறும்
பதிவாக யெடுத்துப்பார் தந்தம்போலாம்
முட்டுமே யிச்சாரச் சுண்ணந்தன்னை
மொழியவே கணக்கிட்டு முடியாதானே. (54)

யிந்துப்புச் சுண்ணம்

முடியாது நபிமார்கள் சாரந்தன்னை
மூவுலகு மெச்சுமே ஆடுமாட்டு
படியாது வெகுதூரம் யெட்டியோடும்
பாகமாய்ச் சாரத்தி னோட்டந்தானும்
வடிவாகயிந்துப்புப் பலமும் காலு
வாகாகக் கல்வமிட்டுச் செயநீருலே
பிடியாக யிருசாம மரைத்துப்பின்பு
பேசாதே வில்லைகட்டிக் கதிரில்வையே. (55)

கதிரில்வைத்துக் காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேளு
கனதைபெற ஐந்துசுண்ணக் குகையில்வைத்து
பதிவாகக் கரியிலிட்டு ஊதிப்பாரு
பக்குவமாங் கடுஞ்சுண்ண மிந்துப்புத்தான்
விதியாக யிந்துப்புச் சுண்ணப்போக்கு
வித்தகரே சொல்லவே முடியாதப்பா
கெதிபெறவே வேங்கைதகை யிலாட்டைப்போலாம்
கெதம்பெறவே யாகோபு சொன்னவாரே. (56)

வெங்காரச் சுண்ணம்.

சொன்னதொரு வெங்காரம் பலமுநாலு
சுகமான வெடியுப்புச் செயநீராட்டி
கன்னலாய் வில்லைகட்டி ரவியிலிட்டு
கணக்காகப் புடமிட்டு யெடுக்கச்சுண்ணம்
நன்னயமாய் வெங்காரச் சுண்ணம்போலே
நாட்டிலே சொல்லவே முடியாதப்பா
இன்னிலத்திற் சுண்ணங்கள் செய்யவென்றால்
யிதமாகத் தொந்தமதைச் செய்திடாயே. (57)

துருசுகெந்திச் சுண்ணம்.

செய்திடவே யின்னுமொரு செயலைக்கேளு
சிறப்பான துருசினுடன் கெந்திநேராம்
பைதிடவே வெடியுப்புச் செயநீராட்டி
பதிவாக வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
தைதிடவே காய்ந்தபின்பு சுண்ணந்தன்னை
நலமாக மேலங்கி கட்டிநீயும்
கைதிடவே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
கனிவாகக் கடுஞ்சுண்ண மாகும்பாரே. (58)

ஆகுமே யிப்படிக்குச் சுண்ணமெல்லாம்
அடைவாக யெல்லாமுங் கூடச்சேர்த்து
பாகுபெற வெடியுப்புச் செயநீராலே
பதிவாக அரைத்துமே வில்லைகட்டி
வாகுபெறக் கதிரில்வைத்துப் பின்புநீயும்
வடிவாகப் புடம்போட்டு யெடுத்துப்பார்த்து
தாகுபெறக் கல்வமிட்டு முன்னேசொன்ன
சவுக்கார நீராலே தாக்கியாட்டே. (59)

ஆட்டியே யிருசாமஞ் சென்றபின்பு
அதைவழித்து வில்லைகட்டிக் காயப்போடு
நீட்டியே ஐந்துசுண்ணக் குகையிலிட்டு
நேராகப் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போட்டு
தாட்டிகமா யெடுத்துப்பார் தந்தம்போலாம்
தாக்கரிது நபிமார்க ளாடும்நேர்மை
பூட்டிய பூடடெல்லாமே யிதனாலாச்சு
பொல்லாதார் தங்களுக்குப் புகலார்தாமே. (60)

புகலவே யிச்சுண்ணம் யேதுக்கொப்பும்
போக்கான அல்லாவாம் பொருந்தப்பாரு
நகலவே யெல்லாமு மிதனாலாச்சு
நாடபரி நால்வேத மொப்பாம்பாரு
வகலவே தொட்டதெல்லாஞ் சுண்ணமாகும்
வடிவான யிச்சுண்ணம் வனுவாமெத்த
அகலவே யிதைவிட்டு நின்றாயானால்
அடைவான சித்தியில்லை யரிந்துபாரே. (61)

தாம்பிரச் சுண்ணம்.

அரிந்துபார் தாம்பிரத் தகடுதட்டி
அதன்மேலே சுண்ணத்தைக் கொஞ்சம்பூசி
வரிந்துமே குக்குடத்திற் போட்டுப்பாரு
வகையாகத் தந்தம்போல் நீறிப்போகும்
தெரிந்துமே ரசங்கட்டும் கெவுனமோடும்
செயமாக யெல்லாமு நீறிப்போகும்
வரிந்துமே யிதனாலே கவரோகோடி
வடிவான பொருளறிந்தால் மார்க்கமாமே. (62)

தங்கச்சுண்ணம்

மார்க்கமாய்த் தங்கத்தைத் தகடுதட்டி
மயமாகச் சுண்ணத்தை மேலேபூசி
காக்கவே கதிரில்வைத்துச் சொல்லக்கேளு
கனமாகச் சீலைசெய்து அகலிலிட்டு
ஏற்கவே பெரியபுடம் போட்டுத்தீரு
எனையாண்ட நபிமார்க ளாடும்நேர்மை
பார்க்கவே யெல்லாமுங் கிட்டவாகும்
பதிவாகப் பலனறிய வாதமாமே. (63)

வாதமாஞ் சுண்ணமென்ற துறைகளெல்லாம்
வடிவாக யிப்படிக்குச் செய்துகொண்டு
சேதம் வாராமலே தங்கம்நீத்தி
செயமாக நவலோகம் பழுக்கச்செய்து
வேதமே நம்புதல்போல் உண்டுதேரு
விதமான காயசித்தி க்ஷணத்திலாகும்
காதந்தான் வழிநடக்கில் கண்ணிற்றேனும்
கனியான கனிமைத்தான் பார்த்திடாயே. (64)

பார்த்திடவே லோகங்க ளெல்லாம்நீற்றி
பதிவாக உண்டுடுத்து பலனுமாகும்
ஏத்திடவே மண்ணோடு லோகமெல்லாம்
யெளிதாக நீறுமந்த நீறுதன்னை
காந்திடவே லோகத்திற் றடவிவாட்ட
கனகமயமாகு மதுகருணை கூர்ந்து
சாத்திடவே யிக்காண்டந்தன்னிற் சொன்னேன்
சரியான பாகமிது தன்மையாமே. (65)

தன்மையாய்ச் சிறிதுபேர் வாதிமார்கள்
தாட்டிகமாய்த் தழைபிடுங்கிச் சுட்டுக்கெட்டு
உண்மையா யில்லையென்று உலகத்தோடே
உறுதிபெறச் சொல்லியே புலம்பிப்பார்த்து
கண்மையாய் நான்கெட்டே னென்றுசொல்வார்
கருத்தில்லா வாதிகள்தான் கழுதைமேய்க்கிப்
பெண்ணவளைக் கண்டுமே யிச்சிப்பார்கள்
பிரட்டரவர் பொய்சொல்லும் வாதிதானே. (66)

பிரட்டாகச் சொல்லிடுவார் போக்கைத்தானும்
பிரியமாய் நிலையையறி யாமற்றானும்
திரட்டான நூல்தனையே பார்த்துத்தேரி
செப்பமா யுலகத்திற் சொல்லிச்சொல்லி
காட்டான வழக்குத்தான் சொல்லுவார்கள்
காரியத்தை யறியாத வாதிமார்கள்
வரட்டாகப் பேசியே புலம்பியேங்கி
வடிவாக முட்டாளாய் மாள்வார்தானே. (67)

மாளாம லிருக்கவல்லோ சவுக்காரத்தை
மறைப்பாகச் சொல்லவில்லை மகிமைபாரு
கோளாகச் சொல்லாமற் பூனீரதன்னை
கொடியதொரு வேகமாய்ச் செய்துகொள்ளு
வாளாக அறுத்திடுங்காண் சவுக்காரந்தான்
வகையாகச் செவ்வையாய்ச் செய்துகொள்ளு
தாளாமற் றுய்ப்பதத்தைக் கண்டுதேரு
தாக்கிடவே திருசதுவுஞ் சுண்ணமாமே. (68)

மறைப்பு நாமம்

சுண்ணமாம் வழலையென்றும் பிண்டமென்றும்
சொற்பெரிய வெண்சாரை அண்டமென்றும்
கன்னமா யெல்லாமும் பூனீருச்சு
கருத்தறியார் பூனீற்றைத் தள்ளுவார்கள்
நன்னயமாய் சவுக்கார வர்மங்காணார்
நாட்டிலே வாதந்தானில்லையென்பார்
சொன்னபடி செய்யாமல் துன்மார்க்கங்கள்
சொற்பெரிய பாகமது தோய்ந்துபாரே. (69)

தோய்ந்துபார் சவுக்கார மில்லாக்கட்டு
சொற்பெரிய வாறுகோற் கட்டுமாகும்
பாய்ந்துமே வெடியுப்புச் செயநீரில்லா
பதிவாகச் சவுக்காரஞ் சுண்ணமாகா
வாய்ந்துமே உப்பில்லாக் கட்டுவெல்லாம்
வாறுகோல் கட்டாகும் வண்மைபாரு
சாய்ந்துமே வீரமில்லாச் சத்துவெல்லாம்
சரியான மயமில்லை வண்மையாமே. (70)

வண்மையாஞ் சவுக்கார வர்மந்தன்னை
வகையாக யிக்காண்டம் வழியைக்காட்டி
தண்மையாய்த் தங்கமதை நீத்தச்சொல்லி
தடையறவே செம்பதனைப் பழுக்கவைத்து
உண்மையாய் நபிமார்கள் சொன்னநீதி
உறுதிபெற யாகோபு வென்பேராச்சு
கண்மையா யிதைச்செய்து பாடினேன்யான்
கருத்துலாத்த நபிமாரைக் கண்டுதேரே. (71)

கண்டுமே பூனீற்றை முன்னெடுத்து
கருதியே சவுக்காரம் பண்ணித்தோய்ந்து,
கொண்டுமே லோகமெல்லாந் தொந்தமேத்தி
குணமாகச் செம்புதனிற் கொடுத்துப்பாரு
பண்டுபோற் றங்கமது பரிவுமெத்த
பத்திமான் யாகோபு சொன்னநீதி
முண்டியே பார்த்தாக்கால் யெல்லாமாகும்.
முற்றுணர்ந்தாற் பலனுகு மூர்க்கமாமே. (72)

சவுக்கார மூறை

மூர்க்கமா மின்னுமொரு சவுக்காரந்தான்
முத்திபெறச் சொல்லுகிறேன் முறைமையாக
ஏர்க்கவே பூநீறு விளையும்பூமி
யிதமாக அவிடத்திற் கெழுந்துசென்று
கார்க்கவே அவிடத்தின், அகலங்கேளு
கனிவாகப் பதினறுதூரம் வெட்டி
பாற்கவே அடியில்நிற்கும் கல்லுதன்னை
பதிவாகயெடுத்துமே சொல்லக்கேளே. (73)

சொல்லவே பாணிதனிற் கழுவிப்பின்பு
சொற்பெரிய சுத்திமுறை செய்யக்கேளு
நல்லவேஉவர் மண்ணுஞ் சுண்ணும்புந்தான்
நாடியே கரைத்தபின்பு நாட்டங்கேளு
கல்லவே கல்லிட்டுத்திரினுள் வைத்து
கடுமைபெறக் குமுறவே காச்சிட்டாக்கால்
வெல்லவே வெள்ளைக்கல் கட்டிப்போகும்
வேதாந்தக் கல்லாகும் விளங்கிப்பாரே. (74)

விளங்கவே வெள்ளைக்கல் தன்னைநீத்த
விருப்பமாய்ச் சொல்லுகிறேன் மேன்மையாக
தளம்பவே சுண்ணும்பு நீத்தினைப்போல்
தடையறவே காளவாய் தன்னிலிட்டு
உளம்பவே கரிகொட்டி விராட்டியிட்டு
உருதிபெற நீத்தியிடு உண்மையாகும்
களம்பவே சங்குபோல் நீறிப்போகும்
கனிவான நீரெடுத்துக் கணக்குக்கேளே. (75)

கணக்காக அண்டமென்றால் மேகமாச்சு
கருதரிய கோடைகாலந் தன்னிற்பேயும்
அணக்காக அத்திக்காய் போலேவீழும்
அடைவாக அதையெடுத்துப் பாண்டத்திட்டு
பிணக்காக வைத்திடவே சலமுமாகும்
பேசாதே சிவந்தன்னைப் பேணிநீயும்
உனக்காக வெள்ளை யென்ற சுக்கானீற்றில்
உறுதியாய் விட்டுவைக்க் உண்மைதானே. (76)

உண்மையாய் விட்டுவைத்துப் பின்புநீயும்
உறுதிபெற மண்டலந்தான் கடந்தபின்பு
தண்மையாய் மேலேதானுப் புத்தானும்
தாட்டிகமாய்ப் படர்ந்துமே தயவாய்நிற்கும்
அண்மையாய்ப் படர்ந்தஉப்பு அதைவழித்து
அடைவாகப் பீங்கானி லிட்டுநீயும்
கண்மையாய்க் கதிரில்வைத்துக் காயப்போடு
கணக்காக உப்பினுட பேரைக்கேளே. (77)

பேராகயிந்த உப்புவழலை யென்றும்
பேசிடுவார் அண்டமென்றும் பிண்டமென்றும்
பாராகச் சொல்லிடுவார் கல்லுப்பென்றும்
பகரரிய வெண்சாரையென்றும் பேராம்
கூராகச்சிவ மென்றுங் கல்லுப்பென்றும்
கூறினார் சித்தரவர் கொடுமையாக
காராக நஞ்சில்நின்ற கொடியோனென்றும்
காரணமாய்ச் சொல்லிடுவார் கருதிப்பாரே. (78)

கருதியே பரிபாஷை நாமமாகக்
காட்டுவார்கள் சித்தரவர் கருணையில்லார்
பருதியே யென்பேரு ராமதேவர்
பக்குவத்தில் மக்காவின் தேசமேகி
கருதியே மகமதுவின் வேதந்தன்னில்
காடியே புகுந்துமே நபிமாரோடே
வருதியே யிருந்துமே வணங்கிக்கேட்ட
வடிவான பாகமிது வண்மைதானே. (79)

உலகவாதிச் செய்கை

தானென்றசவுக்கார மெண்ணேவாங்க
தத்ளிப்பார் புத்தியில்லார் தகைமையாகத்
ஊனென்ற கடைதனிலே பூனீர்வாங்கி
உகந்துமே மூத்திரத்தை விட்டுக்காய்ச்சி
நானென்று புழுத்துமே யெறிந்துபோட்டு
நான்கெட்டே னென்பார்கள் மூடர்தாமும்
வானென்ற வகையறியார் அலிமாரெல்லாம்
வாதாடிச் சண்டை செய்வார் வழக்கந்தானே. (80)

வழக்காக யிப்படிக்குச் சொல்லிச்சொல்லி
வாதாடி உலகத்திற் சண்டையிட்டு
இழக்கவே சொல்லியே பேசுவார்கள்
யிதமில்லை படியாத மூடர்தாமும்
பழக்கமாய்ப் பேசியே பையப்பையப்
பதிவாகச் சவுக்காரங் கண்டோமென்பார்
தழக்கமாய் வெகுபாடு பட்டுப்பட்டு
தாட்டிகமா யுழன்றுமே தவிப்பாராமே. (81)

வழலைச்சுண்ணம்.

தவிப்பில்லா முன்வைத்த வெள்ளைக்கல்லு
தனைச்சுட்டு நீத்தும்உப்புக் கல்வத்திட்டு
கவிப்பியே வெடியுப்புச் சுண்ணங்கேளு
கடுமையாய் முன்காச்சச் சொன்னஉப்பு
பவிப்பியே பலம்பத்துக் கல்வத்திட்டு
பதிவாகச் சீனமது சேருநாலு
சவிப்பாகப் புதுச்சட்டி தன்னிலிட்டுச்
சாதகமாய்ப் பொறித்துமே தன்மைகேளே. (82)

சீனச்சுண்ணம்.

தன்மையாய்க் கல்வமிட்டுப் பின்புநீயும்
தாட்டிகமாய் எருக்கம்பால் சேருழென்றில்
உண்மையாய் வெண்கருவைக் கூடவிட்டு
உதிரயாய்த் திரிஞள்வை முறிந்துநீராம்
வண்மையாய்ச் செலமாகும் சலத்தில்கல்லா
வடிவாக யிறுத்துமே வகையைக்கேளு
கண்மையாய் முன்சீனம் பொறிந்ததோடே
காட்டியறை யிருசாமங் கடுமையாமே. (83)

கடுமையா யிருசாம மறைத்துவில்லை
கனிவாக அரைத்துக் கதிர்காயவைத்து
தடிமையாய்க் கரியில்வைத்து நாளத்தாலே
தாட்டிகமா யூதியெடு வலுவாய்த்தானும்
படிமையாய் மலர்ந்துமே தந்தம்போலாம்
பக்குவமா யூதியெடு பருவமாகும்
அடிமையா யெடுத்துமே அப்பாற்கேளு
ஆதியா யாகோபு அறைந்தார்தாமே. (84)

வெடியுப்புச் சுண்ணம்.

அறையுகிறேன் முன்காச்சல் வெடியுப்புத்தான்
அடைவாகப் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
பறையுகிறேன் சினமதின் சுண்ணமைந்து
பக்குவமாய் ரெண்டுமொன்றாய்க் கல்வமிட்டு
கறையுகிறேன் ஊற்றிவெண் கருத்தெளிந்த
கனிவான நீர்விட்டுஅரை நால்சாமம்
உறையாக வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
ஒழுங்காகப் புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொள்ளே (85)

எடுத்துமே மறுபடியுஞ் சினச்சுண்ணம்
யிதமாகப் பாதியிட்டுத் தெளிந்தநீரால்
கடுத்துமே அறைத்துநீ வில்லைகட்டி
கனிவாகப் புடம்போடச் சுண்ணமாகும்
தடுத்துமே சாரத்தை யிடையேசேர்த்து
தகைமைபெறப் பனியில்வைக்கச் செயநீராகும்
உடுத்துமே செயநீரில் வீரமிட்டால்
உறுதியாய்ச் சிவப்பாகும் உண்மைகேளே. (86)

உண்மையாய்ச் செயநீரை யிருத்துநீயும்
உணர்வாகச் சுக்கான் கல்லுப்பிலிட்டு
தண்மையா யரைத்துவில்லை கதிரிலிட்டு
தாட்டிகமா ஐந்துசுண்ணக் குகையிலிட்டு
உண்மையாய்ப் புடம்போடச் சுண்ணமாகும்
உறுவான சுண்ணத்திற் காலாம்வீரம்
வண்மையாய்ச் சேர்த்துஅறை செயநீராலே
வடிவாக வில்லைகட்டிக் கதிரில்வையே. (87)

கதிரிலிட்டு காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேளு
காரணமாயஞ்சு சுண்ணந் தன்னில்வைத்து
பதிவாகக் காயவைத்துப் புடமுமிட்டு
பக்குவமாய்ப் பிரித்துமே கல்வத்திட்டு
நிதிபெறவே வீரங்காவிட்டு நீயும்
நிலையான வெடியுப்பு நீரைவார்த்து
முதிரவே அரைத்துவில்லை கதிரில்வைத்து
முடிவாகப் புடம்போட்டு யெடுத்துவாங்கே. (88)

வாங்கியே யிப்படிக்கித் திரமுமஞ்சு
வடிவாகப்புடம் போடச்சவுக் காரந்தான்
தாங்கியே கடுஞ்சுண்ண மாகும்கையில்
தானெடுத்தால் கையதுவும் விரிந்துபோகும்
எங்கியே திரியாதேசடத்திற் பட்டால்
யிதமாகவிரிந்து விடும்சவுக் காரந்தான்
பாங்கியேயிச் சுண்ணமது நமனுடொப்பாம்
பாதையிதில் வெகுபோக்கு பரிந்துபாரே. (89)

பரிந்துபார் சவுக்கார வழலையாச்சு
படுமுன்னே சரக்கெல்லாம் நீறிப்போகும்
அரிந்துபார் லோகமெல்லா முடனேநீறும்
அணுவளவு தொட்டவுடன் செம்புநீறும்
பரிந்துமே லோகமெல்லாம் நீறிப்போகும்
பகலவன்போற் பதியாகும் பாரிலோர்க்கு
செரிந்துமே யிச்சுண்ணந் திரமதாகுஞ்
செப்பினேன் யாகோபு திறமைதானே (90)

திறமாகச் சவுக்காரச் சுண்ணந்தன்னை
திரண்டகொட்டைப் பாக்களவு தானெடுத்து
வரமாகத் துரிசுபணவிடை யிற்சேர்த்தே
வடிவாக அரைத்துமே துருசிற்பூசி
காமாகக் காடையென்ற புடத்திலிட்டால்
கனிவாகக் கொக்கிறகு போலேதானும்
தறமாகநீறிவிடும் பணவிடை யுந்தானும்
தாக்கினுர் யாகோபு தரமதாமே. (91)

தாமேதான் பணவிடையில் தரிசினாலே
தான்கோடி லட்சமது தாண்டிஓடும்
வாமேதான் சூதமது கட்டிப்போகும்
மாசற்ற செவுனமது ஓடலாகும்
காமேதான் மண்ணோடு யிரும்புதானும்
கனமான செகுருவோ பழுக்குங்கண்டீர்
நாமேதான் பாகத்தைச் சண்டுதேர்ந்தோம்
நாட்டிலே சொல்லாதே நயமதாமே. (92)

ரசமணி

நயமாக முன்வைத்த தூருசுச் சுண்ணம்
நாடியே விரலியிலே பிடிநறுக்கிப்
பயமாக அதிலிட்டுப் பிசைந்துபாரு
பார்த்திடவே சலமாகும் பகாக்கேளு
கயமாக அயக்ககாண்டி தன்னிலிட்டு
காரனமாய்ச் சூதமென்ற ராசாதன்னை
செயமாகக் காச்சிவிடு வெண்ணெயாகும்
செய்திட்டு உருட்டியே சொல்லக்கேளே (93)

சொல்லவே மணிபோலே உருட்டிநீயும்
சுகமாபூ மத்தங்காய்க் குள்ளேவைத்து
நல்லவே அவிபுடமாய் நூறுபோடு
நாடியே யெடுத்துப்பார் மணிபோலாகும்
கல்லவே மணிநிறந்தான் வெள்ளிபோலாம்
காரணமா யிருந்துவிடும் கருதிப்பாரு
செல்லவே மணியதனைத் தொழுதுபோற்று
செயமாக மணிப்பெருமை யின்னுங்கேளே. (94)

இன்னமாம் அல்லாவின் கயற்றூருகும்
யிதமாக நபிமார்கள் மேனியாகும்
நன்னயமாய் முகமதுவின் மேனியாகும்
நாடியே ஒளியாகும் ரசிதம்போலாம்
சொன்ன படியாயிருக்கு மணியினோடே
துவாரமிட்டு யிடையிலே கட்டினாக்கால்
தன்னகரில் பெண்ணோடே பேசினாக்கால்
தப்பாமல் மணியிறுகுந் தன்மைதானே (95)

தன்மையாய்ச் சூதமென்ற மணியைத்தானும்
தாக்கியே கரியில்வைத்து உருக்கிப்பாரு
உண்மையாய் வெள்ளிபோற் கனவிட்டாடும்
உருதிமெச்ச மணியாகும் உயரவோடும்
வண்மையாய் சித்தாதி தனக்குள்தானும்
வடிவானமணியுண்டு கொடுக்கமாட்டார்
பெண்மையாம் பாகமாய்ச்செய்து கொண்டால்
பெரிய நபியாயிருப்பார் பேருமாமே (96)

ரசக்களங்கு.

போாகச் சூதமணிபலமும் நாலு
பிசகாமல் கரியில்நின்று உருகும்போது
காராகத்தங்கமொன்று நாகமொன்று
கனிவாகக் கொடுத்துருக்கக் களங்கமாகும்
சீராகக்களங்கத்தை யெடுத்து வைத்து
செயமான அல்லாவைத் தொழுதுபோற்றி
வாசாக நபிமாரை வணங்கியேற்றி
வடிவாகக் கைதொழுது வரிசைகேளே. (97)

வரிசையாய் நவலோகந் தன்னிற்றானும்
வாதைபடா நூற்றுக்கு ஒன்றுதாக்கு
உரிசையாய் வாங்கியது தங்கமாகும்
உண்மையிது சத்தியமாம் உறுதிசொன்னேன்
பரிசையாய்ச்சூதமது பட்டதெல்லாம்
பதிவாகத்தங்கமாம் பாரிலோர்க்கு
சரியானவேதையிது மார்க்கந்தன்னை
தாட்டிகமா யாகோபு சொன்னவாறே. (98)

சொன்னதொரு அல்லாவைத் தொழுது போற்றி
சொற்பெரிய நபிமாரை வணங்கியேற்றி
கன்னதொரு சவுக்காரம் பண்ணிநீயும்
கனிவாகத்தூரு சுதுவை நீத்திபின்பு
இன்னிலத்தில் ரசங்கட்டிக் குளிகைசெய்து
யிதமான களங்கு செந்தூரஞ்செய்து
தன்னிகரில் நவலோகந் கொடுத்துப்பாரு
தன்மைபெற யாகோபு தாக்கினரே (99)

தாக்கியே மௌனமாயிருந்து கொண்டு
தாட்டிகமாய் சவுக்காரச் சுண்ணம்பண்ணி
நோக்கியே பூரணத்தி லெட்டியோடி
நுணுக்கரிய நபிமாரை வணங்கியேற்றி
பாக்கியத்தைக் கண்டுமே செலவுசெய்து
பத்தியாய் துனியாவில் நின்றுதேறு
சாக்கியே ஒருவர்கண்ணிற் காட்டிடாமல்
சரிதையாய்க் கண்டறிந்தால் வாதியாமே (100)

ரசக்கட்டுச் செந்தூரம்

வாதியாம் சூதம்நின்ற களங்குதன்னை
வண்மையாய்ச் செந்தூரம் பண்ணக்கேளு
சோதிபெறக் களங்கதுவும் பலமும்பத்து
சுருதிபெறக் கல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு
நாதியாங் கெந்திரண்டு கல்வத்திட்டு
நலமாகப் பொற்றலையின் சாற்றினாலே
மோதியே அரைத்திரண்டுசாமந்தானும்
முடிவாக வில்லைகட்டிக் கதிரில்வையே (101)

வையப்பா வில்லைதனை யெடுத்துநீயும்
மார்க்கமாய்ப் புதுஅகலில் வைத்துமூடி
செய்யப்பா புடம்போடக் கரியதாகும்
செப்பமாய்க் கரியெடுத்துக் கல்வத்திட்டு
நையப்பா நாலிலொன்று தாளகத்தை
நலமாகச் சேர்த்துமே கையானீரால்
பையப்பா யிருசாம மறைத்துவில்லை
பதிவாகக் கட்டியே பலனைக்கேளே (102)

பலனாக அகலிலிட்டுப் புடமுமிட்டால்
பகாரீது செந்தூர முருக்கம்பூவாம்
கலனாக யிருக்காது சிவப்புமிக்க
கடோமாய் நவலோகம் நூறுருக்கி
அலனாக ஒன்றிட்டால் பழுக்குந்தங்கம்
ஆதியாம் பொருளதுவுங் கைக்குள்ளாகும்
பெலனாக அல்லாவாம் பெரியோர்சொன்ன
பேசாத வாதத்தின் பெருமைதானே (103)

பெருமையாம் பணவிடை தான்மண்டலந்தான்
பேசரிய செந்தூரம் உண்டுதேரு
அருமையா யுண்டிடவே சட்டைகக்கும்
ஆனந்தம் வெகுகோடி யிருக்கலாகும்
கருமைமயிர் நரம்பிறுகும் கற்றாணுகும்
காதிலொலி கண்டிடுங்காண் கனிவுமெத்த
பொருமையாய்ச் செய்திடிலோ பலனுமாகும்
புகலரிய வேதையதன் பெருமையாமே (104)

ஆமேதான் உலகத்தோர் செய்பாகங்கள்
அடைவாகத் தவறிணல் லெல்லாம்பாழாம்
நாமேதான் வேதையெல்லாம் பொய்த்துப்போகும்
நாதாந்த யாகோபு சொன்னநீதி
காமேதான் கண்டிட்டால் பலனுமாகும்
காணுட்டாற் சித்தியில்லை கண்டுகொள்ளு
வாமேதான் சொன்னதினுற் பலனுமில்லை
வடிவாகத் தொழுதிடவே பலனுமாமே. (105)

பலனுகச் சுண்ணத்தை முன்னேசெய்து
பத்திரமாத் தருசுக்கு முடித்துத்தேரு
கலனுகச் சுண்ணமென்றுல் எளிதோ அல்ல
கனிந்துரைத்த நபிமார் களாடுங்கூத்து
பிலனுக வாசியோகத்தைப் பாரு
பேர்பெரிய சித்தியாம் பிலக்கும்வேதை
தலனுக யிருந்துண்டால் நன்மையாகும்
தாட்டிகமா யாகோபு சாத்தினரே. (106)

சாத்திட்ட சவுக்கார சுண்ணத்தாலே
சகலசித்து மாடலாம் நபிமார்சொல்லார்
கோத்திட்ட அல்லாவைக் கேட்டுக்கொண்டேன்
குருவான வாதமெல்லாம் சொல்வார்பாரு
நாத்திட்ட மனதுதான் ஆங்காரத்தால்
நலமில்லை திட்டியே புலம்புவார்கள்
காத்திட்ட கனிபோலே ருசியைப்பார்த்து
கருணைபெற அறுநூற்றைக் கருதிப்பாரே. (107)

கருதியே மனந்தன்னை ஆங்காரத்தால்
கடுமையாய்ப் பேசிடுவார் உலகவாதி
பருதியேபணியறியார் வாதிமார்கள்
பக்குவத்தில் பூநீற்றை அறியாமூடர்
சுருதியைத் தான்பாரமற் சுட்டுச்சுட்டு
சூட்சமில்லை யென்பார்க ளுலுத்தவாதி
முருதியே பெண்போலே திரிவார்மூடர்
முத்தியில்லை யென்பார்க ளுறுதிதானே (108)

உறுதிபார்பாக மதைச் செய்துநீயும்
உத்துமே பரிகரித்தால் உண்மையாகும்
பருதியே பூநீரு விளையும்பூமி
பக்குவததிற் கண்டுமே யெடுத்துநீயும்
வருதிபட அமுரிதனை யின்னதென்று
வடிவாக அறிந்திடவே வளமைகண்டு
சுருதிதனைத் தோய்ந்துணர்ந்த நபிமார்பாதம்
சுருக்கத்திற் கண்டுமே பிடித்திடாயே. (109)

தாளகச் சுண்ணம்

பிடித்திடவே முன்வைத்த சவுக்காரத்தைப்
பிசகாமற் தாளகத்தின் மேலேகட்டு
வடித்திட்டு மண்சிலைசெய்து நீயும்
வடிவாகப் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
குடித்துமே யெடுத்துப்பார் தந்தம்போலே
கொடிதான் சுண்ணமாம் குறிப்புமெத்த
தடித்துமே தாளகமுநீறிற் றுனல்
தாட்டிகமாய்ச் செம்பதுவும் நீறுந்தானே. (110)

நீறுமே தாளகத்தின் சுண்ணம்நாலு
நிறுத்துமே வீரமது ஒன்றுகூட்டி
வாறுமே அறைத்துநீ சொல்லக்கேளு
வடிவாகத் துருசின் மேலப்பிப்போடு
காறுமே கதிரில்வைத்துக் காயப்போடு
கதிபெருகக் காடையென்ற புடமுமிட்டால்
சாறுமே நீறியது துருசுச்சுண்ணம்
சகஸ்திரத்துக் கோடுமது தன்மைதானே. (111)

தாமிரச் சுண்ணம்

தண்மையாய்த் துருசதுவின் நீறுதன்னைத்
தாட்டிகமாய்க் களஞ்சியது நிறுத்துக்கொண்டு
பெண்மையாய் வீரமிட்டு உழ்மிநீராலே
பேதிக்க அரைத்துமே நவலோகத்தில்
உண்மையாப் பூசியே புடமும்போட
உறுதியா யெடுத்துப்பார் தாம்பிரந்தான்
வண்மையாய் நீறியது தந்தமாகும்
வடிவான கடுஞ்சுண்ண மாகுந்தானே. (112)

ஆகுமேதாம்பி ரச்சுண்ணந் தன்னை
அடைவாக வாலையதின் களியிலிட்டால்
பாகுபெறக் கனியதுவு மிறுகிப்போகும்
பக்குவமா யிப்படிக்குச் சோதித்தேரு
வாகுபெறத் தாமிரச் சுண்ணந்தன்னை
வடிவாக நவலோக மேலேபூசி
தாகுமே புடம்போடச் சுண்ணமாகும்
தாக்கிடவே நவலோக மேமமாமே. (113)

ஏமமாம் நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
யிட்டிடவே நல்லதங்கம் பத்துமாத்து
நாமமாம் புடத்துக்கும் உப்புக்குந்தான்
நலமாக யிரங்குமது நாட்டுளோர்க்கு
நாமமாந் தாமிரபற்ப முண்டால்
தடையறவே மேனியது தங்கமாகும்
வாமமாம் பதம்கரங்கள் நரம்புதானும்
வடிவாக யிறுகிவிடும் வண்மைதானே. (114)

வண்மையாய்ப் பர்கமதைக் கருத்திலெண்ணி
வகையாகக் கைபாக வரிசையோடே
தண்மையாய்ச் செய்துமே புத்திதன்னில்
தான்பதித்துச் செய்திடிலோ பலனுமாகும்
கண்மையாய் ஆதாரமறிந்து செய்தால்
கருத்தாவே யோகசித்தி கெவுனமோடும்
துண்மையாய்க் கெவுனத்திலோடும்போது
துடியான நன்மையாந் தோய்ந்துபாரே. (115)

தோய்ந்துடார் சவுக்காரந்தன் னிற்றானும்
துடியான மயக்கமெல்லாந் தீர்ந்துபோகும்
ஆய்ந்துபார் அறிவுக்குட் புகுந்தாலல்லோ
அடைவான சுண்ணமது வெளிதிலாகும்
வாய்ந்துபார் வெளிதாகச் சொல்லவேண்டாம்
வடிவாக வெளியவனுக் திரியவேண்டாம்
தாய்ந்துமே சுண்ணத்தைச் செய்துநீயும்
தடையறவே செய்தாக்காற் தன்மையாமே. (11

தன்மையாய் நபிமார்கள் சொல்லும்நேர்மை.
தடையறவே கைபாக வரிசைகண்டு
உண்மையாய் வரிசையாய்ச் செய்துகொண்டு
உறுதிபெற உற்றுமே உணர்ந்துபாரு
கண்மையாய் வயறுதனை வளர்த்துக்கொண்டு
கடிதான சுண்ணத்தை வைத்துக்கொண்டு
பெண்மையாய்க் காயசித்தி பண்ணித்தேறு
பேதையா யுண்டாக்காற் பலனுமாமே (11

ஆமேதானடுத் தவர்கள் தன்னைத்தானும்
அடைவாக ரட்சிக்க வேணுமென்று
தாமேதான் பிமார்களாடு மாட்டு
தடையறவே நானுந்தானுடித் தேற்ந்து
காமேதான் காயசித்தி பண்ணித்தானும்
கதிர்பெருகுங் காயத்தைக்கலத்தூணுக்கி
பாமேதான் யாகோபு சொன்னநீதி
பக்குவத்திற் சொல்லிடவே பாகமாமே (11

பாகமாய்ச் சுண்ணத்தின் பயனறிந்து
பக்குவமாம் பொருளறிந்து பழக்கங்கண்டு
யோகமாம் வெள்ளைக்கல் பூனீர்கண்டு
யோக்கியமாய் அமுரியுட பலனறிந்து
சாகமாம் குருகுணத்தில் குணமறிந்து
சத்தியமாய்க் கண்டறிந்து சரிநேர்பார்த்து
வாகமாய் மனமதுவை யொக்கப்பண்ணி
வரிசையாய்ச் செய்திடவே வழக்கமாமே. (11

உப்புக்கட்டு

சித்தியா யின்னமொரு கட்டுமார்க்கம்
செயம்பெறவே சொல்லுகிறேன் திட்டமாகப்
பத்தியா யுப்பேது வென்றாயானால்
பதிவாக வாரிதிக்குள் சத்திரநாதம்
உத்தியாய் மலைபோலே வளர்ந்துநிற்கும்
உப்பெடுத்துப் பாக்குப்போ லுடைத்துநீயும்
சுத்தியாய்ப் பழச்சாற்றில் மூன்றுநாளும்
சுகமாக வூறவைத்துத் துவைத்துப்போடே (121)

போட்டுமே கதிரில்வைத்து யெடுக்கநீயும்
போக்கோடே உப்பதுவுஞ் சுத்தியாச்சு
காட்டுமே மூன்வைத்த சவுக்காரத்தைக்
கனிவாக வீரமொன்று பூரமொன்று
நாட்டுமெ அரைத்துவெடி யுப்புநீரால்
நலமாகக் குளம்புபண்ணிக் கொண்டுநீயும்
தாட்டுமே கல்லுப்பைத் தேய்த்துவாட்டு
தனியாகத் தணலுக்குள்ளடர வாட்டே (122)

வாட்டிடவே குளம்புக்கு ளடரவாட்டு
வடிவாக வாட்டியெல்லா மானபின்பு
நீட்டியே அடுக்கடுக்காய் மூதிரவாட்டு
நிலையாகக் கல்லுப்புத் தெறிப்படங்கும்
மூட்டியே சுண்ணம்பு உப்புநேரே
மூனிவாக அரைத்துமே கவசங்கட்டி
நாட்டியே கிளிஞ்சினீர் சரியாய்க்கூட்டி
நலமாகச் சட்டியிட்டு நல்லாய்க்கேளே (123)

நல்லாக வாட்டியதோர் கல்லுப்பைத்தான்
நடுவில்வைத்து மேலுமந்தச் சுண்ணமிட்டு
அல்லாவை நினைத்துமே யெரிநால்சாமம்
அடைவாக யெரித்துமே மெல்லத்தானும்
பொல்லாமை யில்லாம லெடுத்துநீயும்
போக்கான சவுக்காரச் சுண்ணங்கட்டி
கொல்லாமை பெரிடபுடம் போட்டுத்தீரு
கொடிதான கட்டாகும் குணமுமாமே (124)

குணமாக வயிரம்போ லிறுகிநிற்கும்
கொள்ளையிதில் வாதமது கோடிக்கொக்கும்
தணமாக வயிரம்போல் முத்துப்போலாம்
தாட்டிகமாய் வயிரமணி போலாம்பாரு
கணமாகக் கரிதனிலே உருக்கிப்பாரு
கண்விட்டுப் பொன்போலே ஆடும்பாரு
வணமாகக் கரியதுதான் குடியாதப்பா
வடிவாகக் கரிகுடித்தால் வண்மைகேளே (125)

வண்மையாய் முன்போலே துவைத்துவாட்டு
வடிவாகப் புடம்போட்டு உருக்கிப்பாரு
தண்மையாய் முத்துப்போ லுருகும்பாரு
தனையுடைத்தால் தங்கம்போல் நிரமுமாகும்
கண்மையாய் யிந்தஉப்புக் கொப்பேதென்றால்
கருத்துறவே நபிமாரைப் போலேயாகும்
பண்மையா யுப்பைமுந்திக் கட்டிப்பாரு
பதிவான சித்தியெல்லாம் பலனுமாமே (126)

பலனாக உப்புத்தான் கரியில்வைத்து
பாங்காக உருக்கியே மணியதாக
தலனாகத் தாவடமாய்ப் பூண்டுகொண்டு
தருகாவில் நபிபோலே செபத்தைப்பண்ணு
அலனாகத் திரியாதே கந்திரியாக்கி
அடைவாக உண்டுமே உடுத்திநீயும்
பெலனாக யிருந்துமே செபத்தைப்பண்ணு
பேர்பெரிய முன்னோர்க ளுரைத்தவாரே (127)

உரைதப்பில் பேச்சுத்தான் தப்பிப்போனால்
உலுத்தரவர் வாதிமாரறிய மாட்டார்
கரைதப்பில் வெள்ளமது பெருக்கெடுக்கும்
கைதப்பில் வாதமது தலைகீழாகும்
முறைதப்பில் சாயந்தான் பிடித்திடாது
முத்தில்லை வாதிமார் சொல்வார்நீதி
துறைதப்பித் திரிந்தவர்கள் அனேககாலம்
தொல்லுலகில் யாகோபு தோய்ந்திட்டாரே (128)

தோய்ந்திட்ட நபிமார்கள் வாதந்தன்னைத்
துணையாகச் சொல்லுவாரநேகநீதி
பாய்ந்துமே யெட்டெட்டுக் கர்மந்தன்னைப்
பதிவாகச் சொல்லிடுவார் பலனைக்கொண்டு
தாய்ந்துமே பரிகரிப்பார் தடையோயில்லை
தாட்டிகமா யாகோபு சொன்னநீதி
மாய்ந்துமே நல்மார்க்கூஞ் செய்துகொள்ளு
மயமாக வடிவமெல்லா மெய்யதாமே (126)

உப்புக்குரு

மெய்யாக உப்பினுட குருவைச்சொல்ல
விதமான சவுக்காரச் சுண்ணமொன்று
பையாகக் கற்பூர சுண்ணமொன்று
பதிவாக வீரத்தின் சுண்ணமொன்று
நையாகப் புழுகொன்று சினமொன்று
நலமான சவுக்காரச் செயநீராலே
மையாக உப்பினிட மணிக்கிப்பூசி
மாசற்ற ரவிதனிலே உலரப்போடே (130)

உலர்ந்தபின்பு சுண்ணம்புக் குகையில்வைத்து
உத்தமனே மேல்மூடிச் சீலைசெய்து
அலர்ந்துமே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
ஆதியென்ற கல்லுப்புச் சுண்ணமாகும்
நலந்துமே குலந்தனக்கு கோடாலீதான்
நல்லதோர் சரக்குக்குக் காலன்காலன்
வலந்தனக்குக் கடுங்காரச் செயநீராகும்
வடிவாக நாளேழு உலரப்போடே (131)

உலரவே போட்டெடுத்தா லேழுநாளும்
உண்ணுமய்யா பூப்போலே பொருமிநீறும்
அலரவே பொருமினதோர் சுண்ணந்தன்னில்
அடைவாகச் சாரமது யிடையேகூட்டி
கலரவே தினமொன்று அரைத்தாயானால்
கருணைசலம் போலவே நிற்கும்பாரு
தலரவே ரவிதனிலே உலர்ந்தபின்பு
தளராமற் சுண்ணம்புக் குகையில்வைத்தே (132)

குகையில்வைத்து மேல்மூடிப் புடமுமிட்டால்
　　குணமாகச் சங்குபோல் நீறுமாகும்
துகையாகப் பனியில்வைக்கச் செயநீராகும்
　　தாட்டிகமா யிந்நீரில் வீரம்பூரம்
வகையாகச் சவுக்காரச் சுண்ணமோடு
　　வடிவாகப் பூரத்தின் சுண்ணமோடு
பகையாக வெளியாக்கும் நீரிற்போடு
　　பதிவாகக் கலக்கியொன்றாய் மத்திச்சேரே (133)

மத்திச்சுப் பீங்கானில் பனியில்வைத்து
　　மதிமயங்கிப் போகாமல் சொல்லக்கேளு
நித்தியமாய்ப் பாசாண மறுபத்திநாலும்
　　நிலையான உப்புவகை யிருபத்தஞ்சும்
சித்திபெற உபரசங்க ளெல்லாந்தானும்
　　சிறிதான கட்டாகு மெழுகுமாகும்
பத்தியே வெகுபோக்கும் ஆகும்நல்லாப்
　　பாலித்தார் யாகோபு பாக்கியவானே (134)

பாக்கியவான் செயநீரில் உப்பைக்கட்டி
　　பதிவாகக் குகையில்நின்று உருகும்போது
னோக்கியே தங்கந்தானுவி லொன்று
　　நுட்பமாய் நாகமொன்று கூடவிட்டு
வாக்கியே உருக்கியெடு களங்கமாகும்
　　வடிவாக நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
சாக்கியே கொடுத்துருக்கு யெட்டேகாலாம்
　　சரியான மாத்தாகுந் தண்மைபாரே (135)

தண்மைபார் தங்கத்தைக் கண்டபோதே
　　தாட்டிகமாய்க் கெற்சிக்கா தப்பாகேளு
நண்மையாய் நபிமாரைத் தினம்வணங்கி
　　றகுமானின் பாதமதைப் போற்றிசெய்து
உண்மைபார் அன்னத்தைக் கொஞ்சமுன்னு
　　உலுத்தருடன் பேசாதே ஒழுங்குமாகும்
பெண்மைபார் புளியகற்றி உண்டுதேரு
　　பேதமையாய்த் திரியாதே யின்னங்கேளே (136)

இன்னமென்ன சொல்லுகிறேன் செந்தூரத்தை
யிதமான வாதிகள்தாம் தெரிந்துகொள்ள
நன்னயமாய்ச் சூதமொன்று காகமொன்று
நலமாக உருக்கியெல்லாம் பொடியதாக்கி
கன்னல்போல் வீரமொன்று சுண்ணமொன்று
கருத்தாக மத்தித்துப் பனியில்வைக்க
தன்னிலே நீராகுஞ் செயநீர்தன்னைத்
தாட்டிகமாய்ச் சொல்லுகிறேன் தண்மைகேளே (137)

தண்மையாயுப்புமணி தன்னைத் தானும்
தாட்டிகமாய் வைத்துமே பின்புநீயும்
உன்மையாய்ப் பரித்தகட்டை மேலேசுத்தி
உறவாக யிலுப்பைநெய்யில் விளக்குவைத்துப்
பண்மையாய் நூலிழையிற் றிரியைப்போட்டு
பக்குவமாய் வாங்குமட்டும் வாட்டித்தீரு
பண்மையா யுட்புகுந்து பரிதானப்பா
பதிவான அருணனைப்போலாகும்பாரே (138)

ஆகுமே நவலோகம் நூற்றுக்கென்று
அடைவாகக் கொடுத்திடவே மாற்றுப்பத்து
வாகுபெற உப்புக்குங் காவிக்குந்தான்
வளமாக அருகுகட்டி யிறங்கும்நேரே
ஏகுபெறச் செந்தூரங் குன்றியுண்ணு
இனிவாகக் கோடிவரை வளருந்தேகம்
போகுமே விந்திறுகிக் கட்டிப்போகும்
போக்கோடே உண்டிடவே சித்தியாமே (139)

சித்திதரி ஞுகவென்றால் செந்தூரத்தைத்
தினமுமே மண்டலந்தா னுண்ணும்போது
பத்தியாய்த் தேகமது மின்னிநிற்கும்
பதிவான கண்களுஞ் செவ்வலரிபோலாம்
சுத்தியாய்ச் சட்டைகக்கும் சதிராமேனி
சரியான வேர்வையில்லை சொல்லக்கேளு
முத்திபெறச் சேர்த்துச்செந் தூரந்தன்னை
முக்கியமாய்ச் செய்துநீ யுண்டிடாமே (140)

உண்டிடவே கோடான கோடிதானும்
உறுதிமெத்தக் கல்த்தூணுந் தேகசித்தி
பண்டடிவே கொடிதான நோய்கள்போகும்
பாதையிது பெரும்பாதை பாருமோர்க்கு
வண்டிடவே பூமாலை போலேயாகும்
வடிவான யாகோபு வழக்கஞ்சொன்னர்
மூண்டணுப்த் திரியாதே சுண்ணந்தன்னை
முடியுமட்டுஞ் சோதித்தாற் சோதிதானே (741)

தானென்ற நரைதிரைக ளத்துப்போகும்
தாட்டிகமாய்ப் பச்சையுப்பைத் தின்றானுகில்
வானென்ற வேர்வையிலே வடிந்துபோகும்
வகையான மூத்திரத்தி லிறங்கிப்போகும்
கானென்ற சடலமெல்லா முலைந்துபோகும்
கருவான சடலமது நரைமேலாகி
ஊனென்ற தந்தமெல்லாங் கழன்றுபோகும்
உறுதிபெற்று யாகோபு இருந்திட்டேனே (142)

இருந்திட்டேன் சமாதியிலே அநேககாலம்
இதமான நபிமார்க ளென்னைக்கண்டு
வருந்திட்டே யெனையழைத்துச் சொன்னரப்பா
மகிழ்வான செந்தூர வகைபாகங்கள்
பொருந்தவே கைபாகம் பார்க்கும்போது
புகலரிய சுண்ணங்கள் மிகவுஞ்சொன்னர்
திருந்தவே உப்புமணி ஒன்றுசொன்னர்
செய்பாக கைபாக வரிசைதானே (143)

வரிசையாய் பாகத்தைக் கற்றுகொண்டேன்
வடிவாகத் தொழுதிறைஞ்சி வண்மையாக
உரிசையாய் சுண்ணத்தின் மார்க்கங்கண்டு
ஓதரிய கோரானை ஓதித்தேர்ந்தேன்
பரிசமது யெழுநூற்றுக் காததூரம்
பதிவான குளிகையிட்டுப் பறந்தேன்யானும்
குரிசைதர நபிமார்களுப தேசித்த
குறியான சவுக்கார மாடுமோட்டே (144)

ஆட்டான கேள்வியினல் வாதம்பார்த்து
அறியாமற் சுண்ணமெல்லாம் பொய்யென்பார்கள்
நீட்டான குருவேணும் நூல்கள்வேணும்
நேரான கைமுறைகள் நிலைக்கவேணும்
பாட்டான பாடலைத்தா னறியவேணும்
பதிவான கணக்கினுட பாகம்வேணும்
ஊட்டான யோகசித்தி காயசித்தி
ஒழுங்காகப் பண்ணிடவே உறுதியாமே. (145)

கல்லுப்பு சுண்ணம்.

உறுதியா யின்னமொரு சுண்ணங்கேளு
ஒருவருடன் பேசாதே உற்றுப்பாரு
நறியதாய்க் கல்லுப்புப் பலமும்பத்து
காடியதோர் கடல்நுரையு மிடையேசே
அறுதியா வெடியுப்பு நீராலாட்டி
அடைவாகக் கரியில்வைத்து ஊதிப்பாரு
பெறுதியே கடுஞ்சுண்ணமாகும் பாரு
பெலமாகக் கல்வமிட்டுச் சொல்லக்கேளே. (146)

சொல்லவே வெடியுப்பு நீராலாட்டிச்
சுருதிபெற வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
நல்லவே காயவைத்துக் கரியில்வைத்து
நாடியே ஊதிடவே நல்லசுண்ணம்
வல்லவே சாரத்தை யிடையேசேர்த்து
வசமாக அரைத்துமே சொல்லக்கேளு
கல்லவே வில்லைகட்டு செய்நீராலே
கனிவாக அரைத்துமே கணக்காய்த்தானே. (147)

நாகக்கட்டு.

கணக்காகச் சேவலென்ற புடமுமிட்டு
கனிவாக யெடுத்துமே பனியில்வைத்து
தணக்காக நீராகும் நீருதன்னை
தாட்டிகமாய்ப் பீங்கானி லிட்டிறுத்து
வணக்காக நாகத்தை யிருபத்தொன்று
வண்மையாய்ச் சாய்த்துயெடு கட்டுங்கட்டும்
பிணக்காகக் கட்டிநின்ற நாகத்தோடே
பிசகாமல் சூதமிடை சேர்த்திடாயே. (148)

[library stamp]

நாகச்செயநீர்.

சேர்த்துமே உருக்கியெடு புட்டுப்போல
செப்பமாய் வீரமது பாதிசேர்த்து
காத்துமே கல்வத்தி லரைத்துப்பாரு
கருதரிய செயநீராங் கண்டுகொள்ளு
பார்த்துமே பீங்கானி லிட்டுநீயும்
பனியிலே நாளேழு வைத்துப்பாரு
காத்தியேல் கல்லுப்பு கட்டியாகக
கனிவாகக் கடல்நுரையை ஊதிக்கட்டே. (149)

உப்புச்செந்தூரம்.

ஊதியே வலுவாகக் கட்டிமேலே
உற்றுமே பெரியபுடம் போட்டெடுக்க
வாதியே தெறிப்படங்கிக் கட்டிப்போகும்
மகத்தான கல்வமிட்டு மார்க்கங்கேளு
சாதியே நாகத்தின் செயநீராலே
சரியாக அரைத்துவில்லை காயப்போடு
நாதியாய்க் காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேளு
நலமாக அகலிலிட்டுப் புடத்தைப்போடே. (150)

புடம்போட்டு நீயெடுத்து நாகச்செய்நீர்
புகலாக அரைத்துமே வில்லைகட்டி
அடைவாகக் கதிரில்வைத்துக் காயப்போட்டே
ஆதியாய் முன்போலே புடமுமிட்டு
திடமாக யெடுத்துமே கல்வத்திட்டுத்
திட்டமாய் நாகத்தின் செயநீராலே
படமாக அரைத்துமே வில்லைகட்டி
பதியவே யிப்படிக்கிப் போட்டிடாயே. (151)

போட்டிடவே உப்பதுதான் சிவக்குமட்டும்
பொலிவாகப் புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொள்ளு
நாட்டிலே சொல்லாதே சிவந்துபோகும்
நாதாந்த நபிமார்களாடும் உப்பு
கூட்டிலே கிளியடைத்த வாறுபோலே
குணமாக நாகமது உப்பில்ச்சேர்ந்து
தாட்டிகமாய்ச் செந்தூர மாகும்பாரு
தக்கநபி மார்சொன்ன தன்மைதானே; (152)

தண்மையாய் செம்புநூ றென்றுருக்கி
தடையறவே செந்தூரம் ஒன்றுநாக்கு
உண்மையாய் மாத்ததுவும் பத்துமாத்து
உலகத்தோர்க் காகுமிது உற்றுப்பாரு
வண்மையாய்ப் பணவிடைதான் தேனிலுண்ண
வடிவான காயமது மிரும்புபோலாம்
புண்மையாய் நோயெல்லாம் ஓடிப்போகும்
புகழான நரம்புகளு மிறுகும்பாரே (153)

இருகுமே செவ்வலரி போலாந்தேகம்
இருக்கவல்லோ புத்தியியல் பாகச்சொன்னேன்
பெருகவே செந்தூரந் தன்னையுண்டால்
பிலக்குமே தேகந்தா னிறுகியேறும்
கருகவே விந்திறுகும் நரையுமில்லை
காரணமாய் மலைபோலே தேகமாகும்
பருதிபோல் மேனியெல்லாஞ் சிவந்துமின்னும்
பாகமா யாகோபு பயின்றவாறே (154)

வாறேது என்றுக்கால் சொல்லக்கேளு
வடிவான கல்லுப்பைச் சுண்ணம்பண்ண
காறேது சரக்கெல்லாம் நொடியிற்கட்டும்
கைமுறையாய் நாகத்தைக் கவ்விக்கொல்லும்
தாறேது சகலமெல்லாஞ் சித்தியாகும்
தடையில்லை யென்றுசொன்னார் நபிமாரெல்லாம்
கூறேது வாதமெல்லாங் கொள்ளைகொள்ளை
குடிபோகும் நசலெல்லாங் கூறெணுதே (155)

கூறுவே னுலகத்தில் வாதிமார்க்குக்
கொள்ளைசெய்ய வாதமது சுண்ணஞ்சொன்னேன்
நூறுக்கு ஒன்றுகொடு புழுக்கச்சொன்னேன்
ஞெடிக்குள்ளே தங்கம்வரும் பாகஞ்சொன்னேன்
தாரேது சவுக்காரச் சுண்ணஞ்சொன்னேன்
சஞ்சலங்க ளில்லாமல் தகமைகண்டு
ஊரேது பேரேது உற்றாரேது
உற்றுப்பா ரெல்லாமுஞ் சித்தியாமே (156)

சித்தியா யிருப்பதற்கு வாதம்வேணும்
செய்முறையாய்ச் செய்கிறதுந் தீர்க்கம்வேணும்
பத்தியாய் நூலெல்லாம் படிக்கவேணும்
பலனாகச் சவுக்காரச் சுண்ணம்வேணும்
நத்தியே திரிவதற்குத் தங்கம்வேணும்
நானறிந்த நூல்களெல்லாம் நாட்டம்வேணும்
புத்தியே யறிவதுவும் நிலைத்துதானால்
புகலரிய நபிமார்கள் தோன்றுவாரே (157)

தோன்றுவார் நபிமார்கள் சொல்லும்நேர்மை
துணையான நூலதனைப்படிக்கச் சொல்வார்
கான்றுபார் கையாக வரிசைசொல்வார்
காசினியி லிருந்துமே கருணைகூர்ந்து
வான்றுவாயுளராம லிருக்கச் சொல்வார்
வடிவான பொருளறிந்து வணங்கச்சொல்வார்
தான்றுமே சுண்ணங்கள் மிகவுஞ்சொல்லி
தடையறவே யோகமதைச் சொல்லுவாரே (158)

சொல்லுவார் உப்புக்குக் காரமெத்த
சுருதிதனை ஆராய்ந்து சுருக்குச்சொல்வார்
நல்லுவார் சவுக்கார வர்மஞ்சொல்வார்
நாடியே யெண்ணைதனை வாங்கச்சொல்வார்
கல்லுவார் பொருளைத்தான் காட்டுவார்கள்
கருத்திலுறை உபதேசம் கருதிச்சொல்வார்
வெல்லுவார் கோடிலெச்சந் தங்கஞ்செய்ய
விரும்பியே சொல்வார்கள் நபிமார்தாமே (159)

நபிமார்கள் மக்காவின் தேசந்தன்னில்
நாடியே சவுக்காரக் குருவைச்செய்து
துபியாகத் துருசனுவை நீத்திக்கொண்டு
துப்புரவா யிரதமணி கட்டித்தேறி
லபியாக நவலோகந் தன்னிலீய்ந்து
வடிவாகப் பொருள்தேடி உண்பாரப்பா
கபியான விண்ணுமண்ணும் பொன்னேசெய்து
கருத்தாகச் செலவுசெய்வார் கண்டபோரே (160)

கண்டபோரண்டபகி ரண்ட மெல்லாம்
கடந்துமே குளிகையிட்டு ஓடிச்சென்றேன்
பண்டுபார் மலைதோறும் நபிமார்கோடி
பதிவான மலையருகேகைதக்கால் ரெம்ப
முண்டுமே சித்துரெம்பக் கோடாகோடி
முனிவான அந்தந்த மலைகள்தோறும்
வண்டுமே நாதாக்கள் கோடாகோடி
வடிவான யாகோபு வகைசொன்னாரே (161)

வகையாகச் சாஸ்திரங்கள் மெத்தவுண்டு
வடிவான சூத்திரமு மதனில்ரெட்டி
தொகையாக யெல்லாமும் சுருக்கிப்பார்த்து
துடியாகச் சுண்ணமென்ற காண்டமாக
பகையாகக் கைபாக வரிசையோடே
படிப்படியாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் பார்த்துத்தேறி
நகையாக உப்பதுவை மறைத்துச்சொன்னார்
நாடியே வெளியாகச் சொன்னேன்பாரே (162)

பாரென்ற நூல்களெல்லாஞ் சித்தர்தானும்
பதிவாக மறைத்ததென்ன வென்றாற்கேளு
காரென்ற மலைதோறுஞ் சித்தராவார்
கனிவாகவென்றுமே மறைத்துப்போட்டார்
தாரென்ற வென்னூலில் சுண்ணப்போக்கு
தாட்டிகமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் தன்மையாக
வாரென்ற வழலையைத்தான் மூடிப்போட்டார்
மகிழ்வாக நான்சொன்ன வகையிதாமே (163)

வகையாக சவுக்கார உண்டைசெய்து
வருதியாய்ச் சுத்திபண்ணிச் சுண்ணம்பண்ணி
நகையான கடுங்காரச் செயநீர்பண்ணு
நண்மைபெறக் கற்பூர உப்புப்பண்ணு
சிகையான வீரத்தைச் சுண்ணம்பண்ணு
சிறப்பாக வெடியுப்புச் செயநீர்பண்ணு
பகையான கல்லுப்புக் கட்டியாகும்
பதிவான வாதமிதி லடங்கிப்போமே (164)

உப்பு மெழுகு.

அடங்கவே உப்பினுட மெழுகைக்கேளு
அடைவான உப்பதுவும் பலமுமொன்று
துடங்கவே குகையில்நின்று உருகும்போது
துப்புரவாய்ச் சாரமது பலமுங்கால்தான்
மடங்கவே நீர்சென்ற வெங்காரந்தான்
வடிவான் பலங்கால்தா னிழுத்துக்கொண்டு
தடங்கவே கெந்திபல மரைதான்போடு
தடையறவே சவுக்கார நீர்தான்வாரே (165)

நீர்வார்த்துக் கலந்தரைத்து நெறியதாக
நிலவரமா யுண்டையது செய்துநீயும்
காரவே உப்புநின்று உருகும்போது
கனிவாக ஒவ்வொன்றாய்க் கொடுத்துவா நீ
பாரவே உண்டைதனைக் கொடுத்துமேதான்
பதிவாக மயினம்போல்ப் பதமாய்நிற்கும்
தாரவே நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
தடையறவே கொடுத்திடவே தண்மையாமே (166)

தண்ஸ்மயாய்த் தசமாத்து ஆகும்பாரு
தாக்கான உப்புக்கும் காவிக்குந்தான்
உண்மையாய் ஓடாது புடமிறங்கும்
உறுதிபெற வெகுதூரம் எட்டியோடும்
வண்மையாய் மெழுகுதனைக் குன்றியுண்ணு
வகையாகப் பத்தியமா யுண்டுதேறு
கண்மையாய் நாற்பதுநா ளுண்டுதேறு
காரியமா யுள்ளரையில் வாழுங்காணே. (167)

காணவே யோகத்தைப் பார்த்துத்தேறு
கனிவான சட்டையொன்று தள்ளிப்போடும்
வாணவே சூரியசந்திரனே வென்பார்
வடிவான சூரியன்போல்த் திரேகமாகும்
தோணவே உலகத்தில் வாதமெய்தில்
துடியான எண்ணெயொடு பெண்ணைச்சேர்த்து
பாணவே அதாமுண்டு வருவானாகிற்
பலவினைவாய்க் கவலையுற்ற பாசமாமே. (168)

பாசமாமெய்தியே காயசித்தி
படிவாக வாதமதில் பலனுமேது
நேசமாயேறியே குளிகையோடு
நிலவரமாய்ச் சுண்ணங்கள் நிலைக்கப்பண்ணி
வாசமா யின்னூலில் உலகத்தோர்க்கு
வடிவாகச் சுண்ணமது பாடினேன்யான்
காசமா யெல்லோர்க்கும் வாதஞ்சொன்னேன்
கனிவான காயசித்தி கண்டுபாரே. (169)

கண்டுபார் உப்பென்ற சுண்ணமொன்று
கதிபெறவே அரைத்திடவே யிடைநேர்சாரம்
பண்டுமே கல்வத்தி லரைநால்சாமம்
பதிவான சுண்ணமென்ற குகையில்வைத்து
வண்டுபெற ஊதிநல மாகத்தானும்
வகையாகக் கடுங்காரச் செயநீர்குத்தி
துண்டுமே நாள்மூன்று மத்திச்சேதான்
துடியாகப் பனியில்வைக்கச் செயநீராமே. (170)

செயநீரா மின்னீரில் பெருமைதானும்
செப்பமாய்ச் சொல்லுகிறே னுற்றுக்கேளு
பயநீரா மின்னீரில் வீரச்சுண்ணம்
பதிவாக மத்தித்துப் பலந்தான்பூரம்
நயநீராம் ஒருநாள்ப்பீங் கானிற்பூரம்
நலமாகச் செயநீரை அதிலேவாரு
கயநீரை மூன்றுநாள் நிழலில்வைத்துக்
கனிவாக அஞ்சுநாள் ரவியில்போடே. (171)

போட்டுமே அரைத்துநன்றாய் வில்லைகட்டிப்
போக்கோடே சவுக்காரச் சுண்ணம்பூசி
நாட்டுமே அஞ்சுசுண்ணக் குகையில்வைத்து
நலமாக ஊதிடவே கடுமையாகும்
காட்டுமே நபிமாரைத் தொழுதுபோற்றி
கணக்காகச் சுண்ணத்தைக் கனிந்துநீயும்
பாட்டுமே பனியில்வைக்கச் செயநீராகும்
பதிவான பூரமது பலந்தானென்றே. (172)

பலமாகத் தெளிவான சாரமொன்று
    பத்தியொடு ரெண்டுமே கல்வத்திட்டு
அலமாக நெட்டடங்க மட்டுமாட்டு
    அடைவாகச் சுண்ணும்புக் குகையில்வைத்து
கலமாக மேல்மூடிச் சீலைசெய்து
    கனிவாகப் புடம்போட வைத்துநீறும்
சலமாக ஆச்சரியம் பனியில்வைக்க
    சரியான செயநீராம் தாக்கக்கேளே. (173)

தாக்கவே யின்னீரில் வீரச்சுண்ணம்
    தனியாகக் கலக்கிமெள்ள வைத்துக்கொண்டு
ஏர்க்கவே சரக்கான அறுபத்துநாலும்
    பிதமாக நனைத்துமெள்ள வாட்டித்தீரு
பார்க்கவே கட்டாகு மணியுமாகும்
    பதிவான உபாசங்கள் லவணமெல்லாம்
ஆக்கினதோர் சோறதுபோ லாகும்பாரு
    அடைவாகச் சணத்திலே சுண்ணமாமே. (174)

சுண்ணமாம் சுண்ணும்பாய் வெந்துநீறும்
    துடியான தாம்பூரஞ் சுண்ணமாகும்
எண்ணவே தங்கமது சுண்ணமாகும்
    ஏழைபோ லிரும்புமுதல் லோகமெல்லாம்
திண்ணமாய் நீற்றிவிடும் மெழுகுமாகும்
    தேசமெல்லாங் கண்டிட்டால் நீறிப்போகும்
பண்ணவே சதிரதுதான் கோடியாகும்
    படிப்படியா யேறுமது பரிந்துதானே. (175)

பரிந்துமே வெள்ளையது நீறிப்போகும்
    பதிவான தாளகந்தான் மஞ்சள்போகும்
விரிந்துமே கெந்தகந்தா னீறிப்போகும்
    வேதாந்த வீரமது குருவுமாகும்
கரிந்துமே லிங்கமது கட்டும்நீறும்
    கனிவான மெழுகாகும் வேதையாகும்
தரிந்துமே கல்லுப்பு மணியுமாகும்
    தாக்கிடவே உபாசங்க ளீயமாமே. (176)

ஈயமாந் தொடுமுன்னே சூதமாகும்
இதமாக விரைச்சுமே போகுங்கண்டீர்
நாயமார் சொன்னபடி நிமினோவெள்ளை
நலமாக நூற்முக்கோ ஒன்றுகாட்ட
மாயமாய் வாங்கியது தங்கமாகும்
மாசற்ற லோகமெல்லா மேமமாகும்
காயமது நிலைத்துமே கல்த்தூணுகும்
கண்டுரைத்தார் யாகோபு கருணைதானே. (177)

கருணையாய்த் தங்கமது ஆச்சுதென்றால்
கனிவாகப்புளகிக்க வேண்டாம்பாரு
வருணையாய் நபிமாரை வணங்கியேறு
வடிவான பொருளாகும் வலுமைமெத்த
தருணையாய் மகமதுவைப் போற்றிசெய்து
தாட்டிகமாய் வழியாறு தலத்திலேறி
அருணையாய்த் தமர்வாசு லுள்ளேபுக்கி
அடைவாகச் செய்திடவே ஆதியாமே. (178)

ஆதியாம் பூரமென்ற நீரிலேதான்
அடைவாகத் தாளகத்தைச் சுருக்குத்தாக்கு
சோதிபெறச் சவுக்காரச் சுண்ணம்வீரம்
துடியாகப் பூரமென்ற சுண்ணமூன்றும்
ஆதியே வெடியுப்பு நீரோலாட்டி
அப்பியே தாளகத்தில் ரவியிற்போட்டு
சாதியாய்ச் சுண்ணும்பாம் குகையில்வைத்து
சரியான மண்செய்து ஊதிடாயே. (179)

ஊதிடவே சுண்ணும்பாம் தாளகந்தான்
உற்றுதோர் வீரமது கூட்டியூது
நாதிடவே மத்திச்சு வங்கத்தப்பி
நலமாகச் சுண்ணமென்ற அண்டச்சுண்ணம்
கோதிடவே வங்கத்திற் கவசஞ்செய்து
குகையிலிட்டுக் காயவைத்தே யெடுத்துக்கொண்டு
காதிடவே குகையில்வைத்து ஊதிநல்லாய்
கனமாக மேல்கட்டி ஊதிடாயே. (180)

ஊதிடவே வங்கமது நீறிப்போகும்
உற்றுமே கடுஞ்சுண்ண மாகும்பாரு
நாதிடவே வாதமென்ற கடைதிறக்கும்
நலமான திறவுகோ லாகும்பாரு
காதிடவே சின்னமென்ற வேங்கைபோலாம்
கனிவான ஆடுபோற் கலங்கிநிற்கும்
பாதிடவே சூதமது உண்டையாகும்
பதிவான துறையாகும் பலனுமாமே (181)

பலனாகத் துருசியது பாலாந்தூக்கிப்
பக்குவமாய்ப் பூரநீர்தண்ணீர் தோய்ந்து
செலமாக ரவிதனிலே காயப்போடு
சிறப்பாக ஏழுநா ளானபின்பு
கலனாகச் சவுக்காரச் சுண்ணமொன்று
கனிவாக வீரமென்ற சுண்ணமொன்று
வலனாக வங்கமென்ற சுண்ணமொன்று
வகையான சீனமொரு காசுதானே (182)

தானென்ற புழுகோடு ஊமுங்கூட்டித்
தடையறவே கடுங்காரச் செயநீரிட்டு
வானென்ற துருசின்மேல் கவசங்கட்டி
வகையான சுண்ணாம்புக் குகையில்வைத்து
கானென்ற மேல்மூடிச் சீலைசெய்து
கனிவான கெசபுடத்திற் போட்டெடுத்து
பானென்ற கவசத்தை உடைத்தெடுக்கப்
பக்குவமாய்க் கடுஞ்சுண்ண மாகுந்தானே (183)

ஆகுமே துருசுமது குருவுமானால்
அண்டரண்ட கடாகமெல்லாங் கிழித்தாடும்
தாகுமே மூச்சிடுமுன் சூதங்கட்டும்
தடையறவே சவ்வீர மெழுகுமாகும்
ஏறுமே அண்டமெல்லா மெழுகுமாகும்
இதமான பாஷாணக் குலங்களெல்லாம்
ஆகமாய்ப் பெண்ணைப்போ லாகும்பாரு
அன்பாகப் பரிநீறும் வெள்ளிநீறே (184)

வெள்ளியே நீறிடவே கவரோகோடி
வேதையிதில் அளவாகச் சொல்லப்போகா
தள்ளியே குறுக்குத்தான் அனேகங்கோடி
தயாநிதியாம் நபிமார்கள் சொன்னபுத்தி
வள்ளியது கொடிபோலே படரும்பாரு
வகையான சுண்ணமென்ற குகைகளெல்லாம்
அள்ளியே உண்டதுபோல் கோடிதொந்தம்
அடைவாக யாகோபு அரைந்தார்தாமே (185)

சாரக் கட்டு

தாமேதான் சாரமொருகட்டுச்சொல்வேன்
தாட்டிகமாய்ச் சாரமொரு பலமும்பத்து
வாமேதான் சாரத்தை அண்டம்போல்
வகையாகச் சீவியே சொல்லக்கேளு
நாமேதான் அபினியோடு மிளகுபூரம்
நலமாக மேனிச்சார் விட்டுஆட்டி
காமேதான் சாரத்தின் மேலேகட்டு
கனிவாக அரக்குப்போல் யிளக்கிடாயே (186)

இளக்கியே வங்கத்தைக் கனக்கவிட்டு
யிதமாகக் குரட்டாலே பிடித்துநீயும்
தளக்கமா யுருகையிலே தோய்த்துவாநீ
தாட்டிகமா யேழுதிரந் தோய்த்துநீயும்
வளக்கவே சாரமது சுத்தியாகும்
வகையான் சவுக்காரம் வீரத்தோடு
களக்கவே பூரமொடு மூன்றுந்தானும்
கனிவாக வெடியுப்பு நீரைவாரே (187)

வாத்துமே காலுநா ளாட்டிநீயும்
வடிவாகச் சாரத்தின் மேலேபூசி
காத்துமே அஞ்சுசுண்ணக் குகையில்வைத்து
கனிவாகப் புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு
காத்துமே தவளம்போல் நீறுமாகும்
நாடியே கல்வமிட்டு வெடிநீராலே
பாத்துஒரு சாமம்அரை பனியில்வைக்க
பத்தியாய்க் கடுங்காரச் செயநீராமே (188)

நீராகுஞ் சரக்குகளில் சுருக்குப்போட்டால்
நிமைக்குமுன்னே கட்டிவிடும் நிலைமையாகும்
ஆராகு மெழுகாகும் வேதையாகும்
ஆசையா யெண்ணாதே கற்பமுண்ணு
வாராகும் அருணனைப்போல் சிவப்பேயாகும்
வடிவான காயமது கல்த்தூணாகும்
காராக யின்னீரி லனந்தங்கோடி
காட்டுமுன்னே வேதையாங் கண்டுபாரே (189)

கண்டுபார் செயநீரில் வீரச்சுண்ணம்
கசகாமற் பூரமென்ற சுண்ணமொன்று
கண்டுபார் சவுக்காரச் சுண்ணமொன்று
கலந்தந்தச் செயநீரில் படிகமேலே
வண்டுமே தினந்தோறும் தோச்சுத்தோச்சு
மகத்தான ரவிதனிலே யேழுநாளும்
தொண்டுபடப் போட்டுமே யெடுத்துநீயும்
துணையாக வெடியுப்புச் சுண்ணம்பூசே (190)

பூசியே அஞ்சுசுண்ணக் குகையில்வைத்து
போக்கோடே புடம்போடப் பொருமிநீறும்
ஆசியதைக் கடுங்கார செயநீர்குத்தி
அப்பனே பனியில்வைக்கச் செயநீராகும்
தேசியதைச் சரக்குகளிற் சுருக்குப்போட
செயமான மெழுகாகும் வேதையாகும்
ஆசியதை யெண்ணலேகற்பமுண்ணு
அருணனைப்போல் சிவப்பாகும் காயந்தானே (191)

காயந்தா னாகுமது செயநீர்தன்னில்
கடிதான வீரமது சுண்ணம்போட்டு
நாயமார் சொன்னபடி பூரமொன்று
நாடியே சவுக்காரச் சுண்ணமொன்று
தாயகமாய்க் கலந்தந்தச் செயநீரிற்தான்
தடையரவே படிகையைத்தான் தோச்சுப்போட
வாயகமாய்த் தினந்தோரும் தோச்சுத்தோச்சு
வடிவான ரவிதனிலே யேழுநாளே (192)

ஏழுநாள் போட்டபின்பு யெடுத்துநீயும்
　　யிதமாக வெடியுப்புச் சுண்ணம்பூசி
தாழுமே அஞ்சுசுண்ணக் குகையில்வைத்து
　　தாட்டிகமாய்ச் சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு
காழுமே யெடுத்துப்பார் சுண்ணமாகும்
　　கைத்துமே கடுங்காரச் செயநீர்குத்தி
தாழுமே சமனாகச் சாரம்சேர்த்து
　　தப்பாமற் பனியில்வைக்கத் தண்மைதானே　　(193)

தானென்ற பனியில்வைக்கச் செயநீராகும்
　　தனியான நீராலே பாஷானங்கள்
வானென்ற கட்டாகு மெழுகுமாகும்
　　வடிவான கரையில்லை துரையுமில்லை
பானென்ற நீரிலே வீரச்சுண்ணம்
　　பதிவான பூரமென்ற சுண்ணமிட்டு
கானென்ற நீரிலே கலக்கிவைத்து
　　கடுஞ்சூடன் பலமொன்றில் நீரைவாரே　　(194)

வாத்துமே மூன்றுநா ளிருத்துவைத்து
　　வடிவான யேழுநாள் ரவியிற்போடு
காத்துமே கல்வத்தி லிட்டுநீயும்
　　கனிவாக அரைத்துமே வில்லைகட்டி
பாத்துமே உலரவைத்துப் பின்புநீயும்
　　பதிவாகக் கல்லுப்புச் சுண்ணம்பூசி
சாத்துமே அஞ்சுசுண்ணக் குகையிலிட்டு
　　சாதகமாய் மூடியே புடத்தைப்போடே　　(195)

புடம்போடப் பூப்போலே சூடன்சுண்ணம்
　　போக்கோடே பீங்கானி லெடுத்துவைத்து
அடமாகக் கடுங்காரச் செயநீர்குத்தி
　　ஆதியாம் அண்டத்தை மேலேபூசி
கடம்போடு செந்துருக்க மதுக்குள்ளிட்டு
　　கனிவாக ரவியில்வைத்துப் பின்புநீயும்
நடம்போடு சேவலென்ற புடமுமிட்டால்
　　நாடியே கடுமையாய் நீரிப்போமே.　　(196)

நீறியே போனவுடன் வீரச்சுண்ணம்
நேர்பாகச் சாரநீர் விட்டூட்டி
மாறியே நிமிளையின்மேற் கவசங்கட்டி
மகத்தான சுண்ணாம்புக் குகையிலிட்டு
காரியே புடம்போடப் பூப்போலாகும்
கனிவான கடுங்காரச் செயநீர்குத்தி
பாரியாம் அண்டத்தின் மேலேபூசி
பதிவாசப் புடம்போட நீறந்தானே (197)

நீறுமே சுண்ணமதைக் கல்வமிட்டு
நிலையான வீரமொன்று சுண்ணமிட்டு
காறுமே சாரமென்ற நீர்விட்டாட்டி
கனிவான நிமிளையின்மேல் கவசங்கட்டி
வாருமே அஞ்சுசுண்ணக் குகையிலிட்டு
வளமாகப் புடம்போடக் கடுமையாக
சாருமே பூப்போலே நிமிளைதானும்
தடையறவே நீறிடவே தன்மைதானே (198)

தன்மையாய் நிமிளையது நீறினக்கால்
சதகோடி வேதையுமாம் தாக்கிப்பாரு
வண்மையாய் நிமிளையது சுண்ணந்தன்னில்
வடிவாகபூரமென்ற சுண்ணமிட்டு
சண்மையாய் ரெண்டரைநாள் சாரநீரால்
கனிவாக அரைத்துமே தங்கத்தப்பி
வண்மையாய் அண்டமென்ற சுண்ணங்கட்டி
வடிவாகக் கெசபுடத்திற் போட்டிடாயே (199)

போட்டு யெடுபரிதானுஞ் சுண்ணமாகும்
போக்கதிலே வாதமடங் கிரந்துபோகும்
காட்டுமே கைக்குள்ள குருவிபோலே
காடியே சுத்திவிடும் வாதம்பாரு
கூட்டுமே நவலோக மெல்லாந்தானும்
கொள்ளையாய்ப் பழுத்துவிடும் குறிதானப்பா
பாட்டுள்ளே தங்கந்தான் சுண்ணமாகும்
பாதையிதில் செம்பவுண்டு பரிசுதானே. (200)

பரிசுதான் தங்கமென்ற நீரினாலே
பாதையிது வெகுபாதை பகரப்போகா
கரிசுதான் சூதமது கட்டிப்போகும்
நலமான திருசதுவு நீறுமாகும்
புரிசுதான் நவலோக மெல்லாம்நீறும்
போக்கோடே செய்தாக்கால் புதுமைமெத்த
வரிசையாய்த் தேகமது கல்த்தூணாகும் ,
வடிவான சித்தியெல்லாந் தங்கமாமே. (201)

தங்கமாந் தாயைவைத்து வாதம்பாரு
தணியாகப் பழுத்துவிடும் தன்மையுண்டாம்
பொங்கமாம் விந்துவினாற் சடமுமாச்சு
போக்கோடே பாராட்டா லிருளுமாச்சு
சிங்கமது புதைதனிலே யிருந்தாற்கேளு
சிறக்கவே மனிதற்குப் பயமுந்தோணும்
பங்கமது வாராமற் தங்கத்தாயை
பாரித்துச் செய்தாக்காற் பலனுமாமே (202)

வெங்காரக் கட்டு

பலனாக வெங்காரக் கட்டுக்கேளு
பதிவாக யிதன்பெருமை நபிமார்சொன்னார்
அலனாகச் சரக்கெல்லா மிதனாலல்லோ
ஆடவே சித்திக்கு யிதுதானாதி
பிலனாக லோகங்கள் கம்மித்தென்றால்
பிலக்கவே யிதைநீட்டக் கசடுமெத்து
தலமாகக் கண்விட்டு ஆடுமாடும்
தடையறவே யெல்லாமுங் காரத்தாட்டே (203)

ஆட்டான காரத்தின் பெரியபோக்கை
அல்லாவு மகமதுவு மறிவாரப்பா
நீட்டான காரத்தைக் கைவிட்டாக்கால்
நிலைதப்புங் கசடரா நிலைக்காச்சத்து
பூட்டான பூட்டதுபோல் காரமாகும்
புகழ்பெரிய நபிமார்க ளாடுமோட்டு
தாட்டாண்மை தள்ளியே காரந்தன்னை
தாக்கியெடு பலம்பத்து தன்மையாமே (204)

தண்மையாய்ப் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
தாட்டிகமாய்ப் பலகைபோ லெடுத்துக்கொள்ளு
உண்மையாய் ஆவெருத்தின் சாணிதன்னில்
உருதியாய்க் கழுவியே காயப்போடு
கண்மையாய் சவுக்காரச் சுண்ணம்வீரம்
சனிவான பூரமொடு மூன்றுங்கேளு
வண்மையாய்க் களஞ்சரை தான்தூக்கிக்கொண்டு
வடிவாக மத்திக்கச் சாரநீரே (205)

சாரமென்ற நீரிலே மத்திச்சப்பா
சரியாக யேழுநாள் ரவியிற்போடு
பாரமாங் காரமாய் வெளுத்துநிற்கும்
பதிவான பூனைக்கண் ணொளிவுதோணும்
காரமாம் நாகமொன்று சூதமொன்று
கடிதாக உருக்கிடவே புட்டுப்போலாம்
நேரமாய் வீரத்தைப் பாதியிட்டு
நிலையாகக் கல்வத்தி லரைத்திடாயே (206)

அரைத்திடவே செயநீரா மிந்தநீரை
அடைவாக வெங்காரந் தனிலேயிட்டு
பரைத்திடவே அரைத்துவில்லை திறிஞல்க்காய
பகரவே ஓட்டிலிட்டு ரவிபுடமுமிட்டு
வரைத்திடவே யெடுத்துமே கல்வத்திட்டு
வகையாக நாகத்தின் செயநீராலே
தரைத்துமே அரைத்துவில்லை காயவைத்து
தாட்டிகமாய் முன்போலே புடமும்போடே (207)

போட்டுமே செந்தூர மாகுமட்டும்
போக்கோடே அருணனைப்போற் சிவந்துதானல்
காட்டிலே சொல்லாதே செம்புநூறு
நலமாக உருக்கியே ஒன்றுயீய
வாட்டமுடன் தங்கமது வாகும்பாரு
வழியோடே தங்கமது பச்சையாகும்
தேட்டமுடன் யெடுத்துமே வித்துநீயும்
திடமாகப் பள்ளியைத் தான்கட்டிடாயே (208)

கட்டியே அல்லாவுந் துணையேசெய்வார்
        கசடாக யிருந்தாலோ பலித்திடாது
பட்டிவைத்த செயநீரா லனேகவித்தை
        பாலித்தேன் யாகோபு பரிவுமெத்த
திட்டிவைத்த வாசல்போல் காணும்நேர்மை
        செகசால மாடலாம் சுண்ணப்போக்கு
வட்டிக்கி வாங்கினது போலவாகும்
        வண்மையா யாகோபு வழிசொன்னாரே (209)

சொன்னதொரு வெங்கார செந்தூரத்தை
        சுயமாகப் பணவிடைதான் தேனிலுண்ணு
கன்னல்போல் மேனியாம் கண்டுதானும்
        கரும்பொன்போ லிருக்குமது கள்ளமில்லை
நன்னயமா யொருவருக்குஞ் சொல்லவேண்டாம்
        நானிலத்தில் பகரரிது நாட்டமுள்ளோர்
இன்னதென்று அறியாத மூடருக்கு
        யிதமாக உரைக்காதே யியல்புள்ளோரே (210)

இயல்பாகச் சாரநீர்க் குள்ளேவாவா
        யின்பமாய்ச் சவுக்காரச் சுண்ணமிட்டு
கயல்பாக வீரமிட்டுப் பூரமிட்டு
        கனிவாகப் பீங்கானில் வாங்கிக்கொண்டு
நயமாக அண்டமது அன்பத்தொன்று
        நாடியே மஞ்சளாங் கருவைவாங்கி
தயவாக யித்தூளைச் சட்டியிட்டு
        தண்மையா யடுப்பேற்றி யெறித்திடாயே (211)

யெரித்துமே வருத்துயெடு கருகத்தானே
        யியல்பாகக் கருகவே தயிலமாகும்
தரித்துமே தயிலமது படிதானென்று
        சட்டியிலே யிலுப்பெண்ணெய் படியும்விட்டு
கரித்துமே பக்குவமா யெரித்தபின்பு
        கனிவாக யிருத்துமே காரம்போட்டு
பிரித்துமே அப்பிரகம் பலந்தான்ரெண்டு
        பிரிவான காந்தமது பலமும்ரெண்டே (212)

ரெண்டாகக் கருவளையல் பலமும்ரெண்டு
நேராக யிதுவெல்லாங் கூடப்போட்டு
வண்டாக அண்டத்தின் தயிலங்குத்தி
வடிவாக மண்ணாலே குகைதான்பண்ணி
துண்டாகச் சுட்டெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
துடியான தைலத்தை உள்க்குகையில்பூசி
பண்டாக நாகமொரு பலந்தானிட்டு
பரிவாக பெருங்குகைக்குள் ளுருக்கிடாயே. (213)

உருக்கிடவே சாரத்தின் பொடிமேல்த்தூவி
உருகையிலே நாகமது கண்விட்டாடும்
பருக்கிடவே மருந்திட்ட குகையிலூத்து
பதிவாக வார்க்கையிலே தயிலங்குத்தி
சுருக்கிடவே சாரத்தில் குத்திவாரு
சுளிவான வில்லையா யிருக்கும்பாரு
முருக்கிடவே யிப்படிக்கு அன்பத்தொன்று
முடிவாக உருக்கியே சாய்த்திடாயே. (214)

சாய்த்திட்டுக் கரியில்வைத்து உருக்கிப்பாரு
சமரசமாய்ப் புகையெல்லாங் கட்டிப்போகும்
வாய்த்திட்டு கரில்நின்று பொன்போலாடும்
வடிவான வாதமடை தீர்க்குங்கண்டீர்
ஏய்த்திட்டுத் திரியாதே வாதமெல்லாம்
இரைக்கிரைக்கக் கேணிபோ லிருக்கும்பாரு
ஆய்த்திட்டு தங்கமது எழிதிலாகும்
ஆதிநபி தனைவணங்கி யாடிப்பாரே, (215)

ஆடியே நாகமது கட்டித்தானால்
அண்டபா தாளமெல்லாந் தாண்டியோடும்
ஓடியே பணபேதி சணபேதிதானும்
ஓகோகோ வெகுஆட்டம் அநேகவித்தை
பாடியே திரியாதே சொல்லக்கேளு
பதிவான நபிமார்கள் கண்டுகொள்வார்
சூடியே திரிந்தாக்கா லெல்லாமாகும்
சுடிகையாய்க் கைமுறையைக் கண்டுபாரே (216)

நாகச்செந்தூரம்.

கண்டுபார் கட்டினதோர் நாகந்தன்னை
 கனிவாகப் பலமுருக்கு முகத்தில்தானும்
தொண்டுமே யிடைக்கிடைதான் தங்கமீய
 துடியாகப் புட்டுப்போல் நொறுங்கிநிற்கும்
வண்டுமே ரெண்டுமொன்று யுருக்கிக்கொண்டு
 வடிவான சூதமொரு பலத்தையிய
பண்டுமே தூளாக உடைந்துபோகும்
 பாதையிதில் வெகுபோக்குப் பரிசுதானே. (217)

பரிசாகச் செவ்வல்லிப் பூச்சார்விட்டு
 பாகமா யரைத்துநா ளேழுதாக
விரிவாகக் கெந்தகந்தான் பலமுமிட்டு
 விடுதிபெற அரைத்துமே சொல்லக்கேளு
சரியாகக் காசியென்ற குப்பிதன்னில்
 தனையெடுத்துப் பனிரெண்டு சாமந்தானும்
கரியாக யெரித்துயெடு செந்தூரமாகும்
 கனிந்துமே நபிமாரைத் தொழுதுபோற்றே. (218)

தொழுதுமே நபிமாரைத் தொழுதுபோற்றி
 தோய்வுதர நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
பழுதுவரா திதைக்கொடுக்க மாத்துக்கேளு
 பசுமையா யிருபத்தி அஞ்சுமாத்து
உழுதுமே நடவுநட்டாற் பலனுண்டாகும்
 உற்றுமே வெள்ளியது யிடையேசோ
அழுதுவிட்ட பிள்ளைக்கா தாவுபண்ணும்
 அழுகாத பிள்ளைகதை ஆகுந்தானே. (219)

ஆகுமே செந்தூரங் குன்றியுண்ண
 அன்பாக மண்டலத்திற் காயசித்தி
ஏகுமே பழவினைக ளெல்லாமேகும்
 யெனையாண்ட நபிமார்கள் சொன்னநேர்மை
பாகுபெற யிக்காண்டந் தனிலேசொன்னேன்
 பாதைக்கு வெகுபலனும் பாரிலோர்க்கு
தாருமே யெல்லாமு நாகத்தாலே
 தனியான நாகமென்ன சொர்ணந்தானே. (220)

சொர்ணமாம் நாகத்தின் பெருமைதன்னைச்
சொல்லுதற்கு நாவினால் முடியாதப்பா
வர்ணமாம் நாகமது பொன்னுக்காதி
வடிவான செயநீருக் காதியாகும்
பறணமா யாதியல்லோ செய்யவேணும்
பாதையிதில் வெகுபோக்குப் பதிவுமாகும்
திறணமாய் வாதமது யேவல்கேட்கும்
திடமாக முப்பூவின் பொருளைக்காணே. (221)

பொருளாவ தேதென்றாற் சொல்லக்கேளு
போக்கோடே அல்லாவைத் தொழுதுநிற்போர்
அருளான நபிமார்கள் பொருளுமாகும்
அடைவான மூகமதுவின்பொருளுமாகும்
வருமளவும் பொருளெல்லாம் வாதமாகும்
வடிவுபெறச் சுண்ணமது பொருளுமாகும்
உருவாகச் செய்ததுவும் பொருளுமாகும்
உற்றுணர்ந்த பொருளதுவும் பூநீர்தானே. (222)

தானென்று முன்சொன்ன செந்தூரத்தை
தடையறவே பணவிடைதான் மண்டலத்தில்
கானென்று உண்டுமே பாருநீயும்
கனிவான சட்டைதள்ளும் நோயும்போகும்
வானென்ற சட்டைகக்கும்பிணியெல்லாம்போம்
வடிவான காயமது யிருகியேறும்
கானென்ற சிலைபோலே தேகமாகும்
கருத்துற்று யாகோபு கருச்சொன்னேனே (223)

சொன்னதொரு சுண்ணத்தின் காண்டந்தன்னில்
சொற்பெரிய சவுக்கார சுண்ணப்போக்கு
நன்னயமாய்ச் சொல்லிவிட்டே னடித்தேர்ந்து
நலமாக நாகத்தின் ஆட்டங்கண்டு
இன்னிலத்தி லிருக்கமட்டும் வாதப்போக்கை
யிருந்தயிடந் தன்னிலே யிருந்துசெய்து
முன்பின்னாய்ச் செய்திட்டால் முறிந்துபோகும்
முடியமட்டு யோசனைகள் பண்ணித்தேரே. (224)

17032

பண்ணியே செந்தூரம் உண்ணும்போது
பதிவாக ஒருவரிடம் பேசிடாதே
கண்ணியே கள்ளுடனே அபினிகஞ்சா
கனிவான சாறாயம் போதையெல்லாம்
தண்ணியே நிறுத்திவிட்டு உண்டுதேறு
தடையறவே சொல்லாதே தாக்கியாடு
புண்ணிலேகோல் விட்டாப்போற் சொல்லாதே
போக்கோடே திருமத்தைச் செய்திடாயே. (225)

சூதக்கட்டு.

செய்திடவே நாகமொரு பலத்தில்நீயும்
செயமாகத் தகடாக்கிப் பூசக்கேளு
கைதிடவே வீரமென்ற சுண்ணந்தன்னை
கடிதாக அரைத்துமே பூசிநீயும்
வைதிடவே அரைத்துமே பூசிப்பூசி
வளமாக ஒட்டிலிட்டுப் புடமுமிட்டால்
தைதிடவே சுண்ணும்பாம் நாகந்தானும்
தடையில்லை பாஷாணஞ் சாகுந்தானே. (226)

சாகுமே சூதமது கட்டிப்போகும்
சமுசயங்களெண்ணாதே செல்லக்கேளு
வாகுபெற வீரமது மணியுமாகும்
வடிவான லிங்கமது கட்டிப்போகும்
தாகுபெறச் சரக்குகளிற் பூசிவாட்ட
தடையற்றுச் சரக்கெல்லா மணிபோலாகும்
பாகுமே நாகத்தின் ஆட்டந்தன்னை
பதிவாக நபிமார்க்கு பழக்கினாரே. (227)

பழக்கமா யிருக்கவல்லோ சுண்ணஞ்செய்து
பாதைசெம்பப் பார்த்திடவே வேதையாகும்
இழுக்கென்று சொல்லாதே சித்திமுத்தி
யிதமாக ஒருவருடன் பேசவேண்டாம்
சழுக்கென்று நாய்போலே திரியவேண்டாம்
சாடியே வாதமது தங்கும்கேளு
முழுக்கமாய்த் திரியாதே கலங்கம்பாரு
முடிவாக வதின்பின்னே சுண்ணமாமே (228)

சுண்ணமா மிப்படிக்குப் பாத்துத்தேர
தொடுகுறிபோ லெல்லாமுந் தோணுந்தோணும்
நன்னயமாய்த் தொட்டதெல்லாம் சித்தியாகும்
நபிமார்க ளறிந்திடுவார் வாதப்போக்கு
கன்னல் ருசியறியாத கர்மவாதி
கனிவாக பொய்யென்று சொல்வாரப்பா
இன்னிலத்தி லிருக்கமட்டும் வாதம்பார்த்து
யிதமாக உண்டிடவே உறுதியாமே (229)

உறுதியாம் நாகம்போற் காரீயத்தை
உற்றுமே செய்தெடுத்துக்களங்கம்வந்த
அறுதியா யிடந்தனிலே சேர்த்துருக்க
அடைவான செம்பைத்தான் பிடித்துக்கொள்ளும்
வருதிபட யில்லாதே போனற்கேளு
வகையாக வருகாது செம்புமார்க்கம்
பருதிகண்ட பனிபோலாம் யிந்தவித்தை
பாதைக்கும் மில்லாது பரிந்துபாரே (230)

நூற்கோர்வை

பரிந்துபார் வயித்தியந்தான் யெழுநூர்தன்னில்
பதிவாகச் செம்பெடுக்கப் பதிவாய்ச்சொன்னேன்
விரிந்துமே பஞ்சமித்திர மூந்நூறுதன்னில்
விதமான காரியஞ் சொன்னேன்பாரு
முரிந்துமே போகாமல் பதினூற்தன்னில்
முடியவே யிடைபாகம் சொன்னேன்பாரு
அறிந்துமே அன்பத்து அஞ்சுதன்னை
அடைவாகச் சோதித்துக் களங்குசெய்யே (231)

செய்யவே முதல்வேலை களங்கமாகும்
செயமான செண்டான வேலைதானும்
பைய்யவே சத்தாகும் சத்தைத்தானும்
பதிவாகச் செம்பெடுக்கும் பாகம்பார்த்து
நைதுமே வெள்ளியது பழுக்கச்செய்து
நாடியே வித்துமே செலவுசெய்து
மெய்யவந்த கணைபோலே பின்புநீயும்
யிதமான சுண்ணத்தைப்பார்த்திடாயே (232)

வங்கச் சுண்ணம்

பாத்திடவே பலனுகும் பொருளுமாகும்
பதிவான காரீயச் சுண்ணங்கேளு
நாத்திடவே காரீயம் பலமும்பத்து
நலமான அயக்கரண்டி தன்னிலிட்டு
ஏத்திடவே துருத்திதனி லுருக்கிப்பாரு
யிதமாக உருகியது ஆடும்போது
வாத்திடவே வெடியுப்பு அஞ்சாங்காச்சல்
வகையாகப் பலம்பத்து யெடுத்துக்கொள்ளே (233)

எடுத்துமே உருக்கையிலே போட்டுப்போட்டு
யிதமாகக் கிண்டிவா சலாகையாலே
அடுத்துமே சாமந்தா னனபின்பு
அடைவாகச் சிவந்துவரு மஞ்சளாகும்
தொடுத்துமே பாகமது வழித்தெடுத்து
தோய்வுதரக் கல்வமிட்டு மஞ்சள் தன்னை
படுத்துமே யினைத்துவிடு வங்கச்சுண்ணம்
பதிவாக மஞ்சள் தனில் போட்டுப்பாரே (234)

போட்டிடவே உண்ணிரெத்தம் போற்சிவந்தால்
பொருளான சுண்ணமாம் புவியுள்ளோர்க்கு
காட்டிடவே வங்கத்தின் சுண்ணம்நேரே
கனிவான சாரத்தை யிடையேகூட்டி
மாட்டியே அரைத்திடவே சலமதாகும்
மதியான பனியில்வைக்கச் செயநீராகும்
நாட்டிடவே வீரமிட்டுப் பூரமிட்டு
நலமாகச் செயநீரை அரைத்துக்கொள்ளே (235)

கொள்கவே பாஷாணமறு பத்தினும்
கொள்கையால் சுருக்கிடவே கட்டிப்போகும்
நள்கவே வாட்டிடநீ சரக்கெல்லாந்தான்
நாடியே கட்டிநின்று யுருகியாடும்
வள்கவே ஆடினதோர் பாஷாணத்தில்
வகைவகையாய் தனித்தனியே வேதையாகும்
உள்கவே வங்கத்தின் பெருமைதன்னை
ஒருவரால் அளவிடவும் போகாதென்னே (236)

போகாது கைபாக வரிசையாக
போக்கோடே செய்துவரப் புகழுண்டாகும்
வாகாகச் சூதத்தைக் கட்டிப்பாரு
மணியான பிற்பாடு தங்கம்சேரு
ஏகாமற் சுண்ணத்தை யேத்திப்பாரு
பிதமாக நவலோகந் தன்னிலீய்ந்து
பாகாமல் வாதியென்ற பேரெடுக்கப்
பலனாகும் யிம்முறையைச் செய்துபாரே (237)

செய்துபார் புத்தியுள்ள வாதிதானும்
செகந்தனிலே அலையாமல் ஒருவேலைகண்டு
பைதுமே படித்திடுவார் பலனைக்காண்பார்
படபடப்பாய் திரியாமல் பதத்தில்நிற்பார்
நைதுமே பதமரியார் நூல்கள்காணார்
நலமாகக் கேட்டுமே செய்துபார்த்து
கைதவராய் தொட்டதெல்லாங் கரியாய்ப்போக
கணக்கன்றி சொல்லியே புலம்புவாரே (238)

புலம்பாமல் அல்லாவை மூன்றுநேரம்
பிரியமாய்க் கால்மடித்துத் தொழுதுநீயும்
அலம்பாமல் நினைவுதனை மேலேயேத்தி
அடைவாகக் கையைத்தான் மடித்துயேத்தி
குலம்பாகத் தொழுதுமே யிருந்துநீயும்
குணமாகப் பின்புதான் களங்கைபோற்றி
பலமாகப் பாகமாய்ச் செய்துகொள்ளு
பதிவாகச் சித்தியாம் பயின்றிட்டேனே (239)

பயின்றிட்டேன் பாகம்வந்தால் தங்கமாகும்
பதிவான தங்கத்தை அல்லாவைப்போல்
நயின்றிட்டுத் தொழுதுமே போற்றிநீயும்
நலமாகரெம்பத்தான் செலவுசெய்யா
அயின்றிட்டுக் கணக்காகச் செய்துகொண்டு
ஆதிநீ யாகவே யிருந்துவாழு
குறின்றிட்டுத் திரியாதே செல்லாதென்று
கூறினர் யாகோபு குணமதாமே (240)

உப்புக்கட்டு.

குணமாக யின்னுமொரு உப்புக்கட்டு
கூறுகிறேன் நபிமார்கள் கூறக்கேட்டு
மணமாக வெகுதூரம் யெட்டிஓடும்
வடிவான யிந்தஉப்பு உசத்திமெத்த
பணமாகப் பலனாலி லில்லையில்லை
பாடினதால் சித்தரென்மேல் பகையுமாணுர்
கணமாகச் சவுக்கார சுண்ணமொன்று
கலருசமன் சாரத்தைக் கல்வத்திட்டே (241)

இட்டுமே நால்சாமம் உமிழ்நீர்விட்டு
யிடைவிடா தரைத்துமே சொல்லக்கேளு
பட்டுமே அரைத்துருட்டிக் குகையில்வைத்து
பதிவாக மேற்சில்லுப் பதியமூடி
நட்டுமே சீலைசெய்து வளமாகத்தான்
நாடியே பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு
கட்டுமே ஆரவிட்டு யெடுத்துப்பாரு
கனமான சுண்ணமதாம் கருதிடாயே (242)

கருதியே சாரமிதில் சேர்த்துவைக்க
கருணைபெற பனியில்வைக்கச் செயநீராகும்
பருதியே தான்போன்ற செயநீர்தன்னில்
பாச்சிடுவாய் வீரத்தைக் கொஞ்சமிட்டு
வருதியிடு யிந்துப்புக் கல்வத்திட்டு
வடிவாகச் செயநீரை விட்டுஆட்டி
குருதியா மிந்துப்பு சுண்ணமாகும்
கொடிய தொருகாரமாம் ரவியிற்போடே (243)

போடவே தினமூன்று காயக்காயப்
பொடியாகும் பின்பெடுத்துப் பனியில் வைக்க
நீடவே செயநீரா மிதனைவாங்கி
நிலைத்து நிற்கும்வீரத்தைப் பொடித்துத்தூவு
ஆடவே செயநீரு ஒருபலந்தான்
அதற்குள்ளே பூரமொரு பலத்தைப்போடு
நாடவே மூணுநாள் மூடிவைத்து
கலமாக ரவியில்அஞ்சு நாள்தான்போடே (244)

போடவே பூரமது கரைந்துப்பாகும்
போக்கான சுண்ணும்புக் குகையிலிட்டு
ஆடவே மேல்மூடி சீலைசெய்து
அடைவாகப் பத்தெருவிற் புடமுமிட்டு
காடவே யெடுத்துப்பார் சுண்ணமாகும்
கைபட்டா லுடனேதான் வெந்துநீறும்
பாடவே முன்வைத்த செயநீர்தன்னைப்
பருவமா யூதியே வைத்திடாயே (245)

வைத்திட்ட பீங்கானை ரவியிற்போடு
வடிவான அஞ்சுநா ளானபின்பு
உய்த்திட்டு மருகவே செயநீர்குத்தி
உறுதிபெற ஒருவருடன் சொல்லாமற்றான்
பைதிட்டுச் செகசால மதிலடங்கும்
பண்பான சுண்ணமெல்லா மிதிலேயாச்சு
நைதிட்டுக் கரையில்லை துரையுமில்லை
நபிமார்க ளாட்டெல்லா மிதனாலாட்டே. (246)

ஆட்டான வீரமோ பலந்தான்தூக்கு
அறிவான சவுக்காரச் செயநீர்குத்தி
கூட்டான கல்வத்தி லரைநால்சாமம்
குணமாக வழித்தெடுத்து வில்லையாக்கி
காட்டான கதிரில்வைத்து உலர்ந்துபின்பு
காசிடைதான் சவுக்காரச் சுண்ணமிட்டு
தீட்டான பூரமாஞ் சுண்ணமொன்று
திடமான வெங்காரச் சுண்ணமொன்றே. (247)

சுண்ணமொரு காசிடைதான் சாரந்தூக்கு
சுருதிபெறக் கல்வத்திற் சாரநீரால்
நன்னயமா யரைத்துமே கவசங்கட்டி
நலமாக வெண்கருவுஞ் சுக்கான்கல்லும்
பன்னகமா யரைத்துமேற் கவசங்கட்டி
பதிவாக ரவிதனிலே உலரவைத்து
கன்னல்போற் சுண்ணும்புக் குகையிலிட்டு
கருதியே சீலைசெய்து புடத்தைப்போடே. (248)

வெடியுப்புச்செயநீர்.

புடம்போட்டு எடுத்துப்பார் வெண்ணீராகும்
புகலரிய வெடியுப்புச் செயநீர்கேளு
அடம்போடு வெடியுப்பு அஞ்சாங்காச்சல்
ஆகவே பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
கடம்போடு பூனீறு பலமும்போடு
கசகாமல் சீனமொரு பலமும்போடு
நடம்போடு கல்லுப்பு பலமும்போடு
நாடியே கூடவொரு காசுபோடே. (249)

போடவே சாரமது காசுபோடு
போட்டெல்லாங் கல்வத்திற் பழச்சார்விட்டு
ஆட்டவே மூன்றுநாள் நேகவூட்டி
அடைவாக வளித்து அயச்சட்டியிட்டு
காடவே தீயெரிப்பாய் நாலுசாமம்
நலமாக வழித்துஒரு பீங்கானுக்குள்
சாடவே யிட்டுமே அதன்பின்கேளு
சரியான கடுங்காரச் செயநீர்குத்தே. (250)

குத்தியே அஞ்சுநாள் ரவியிற்போடு
குணமாகச் சுண்ணாம்பு குகையிலிட்டு
புத்தியாய் ஊதையிலே சுண்ணமாகிப்
பூப்போலே வெந்துவிடும் புகளக்கேளு
நத்தியே யெடுத்துமே பீங்கானிட்டு
நலமாக கடுங்காரச் செயநீர்குத்தி
பத்தியே முன்போலே குமுரவூது
பாதையிது வெகுபோக்குக் காகுந்தானே. (251)

ஆகுமே சுண்ணத்தைப் பனியில்வைக்க
அடைவாகச் செயநீரா மரிந்துகொள்ளு
வேகுமே செலமாகு மிந்தநீரில்
விதமான வழலையென்ற சுண்ணங்காசு
போகுமே பூரமென்ற சுண்ணங்காசு
போக்கோடே வீரமென்ற சுண்ணங்காசு
யாகுமே செயநீரிற் காசிடைதான்போட்டு
பக்குவமாய்ச் சரக்குகளிற் சுருக்குப்போடே. (252)

போடவே அறுபத்து நாலுங்கட்டும்
போக்கோடே சரக்கெல்லாம் வாடைதன்னில்
வாடவே உபரசங்கள் சத்தேயாகும்
வடிவான சரக்கெல்லா மீயமாகும்
தாடவே கெவுரிவெள்ளை லிங்கம்வீரம்
தயங்காத் தாளகமுஞ் சிலையுங்கெந்தி
பாடவே நாகத்தைப் பதையாமற்கொல்லும்
பணபேதி சணபேதி யாகுந்தானே. (253)

ஆகுமே கருவங்க மதனைக்கொல்லும்
அடைவான சணத்திகே சித்தியாகும்
ஏகுமே உப்பதுக்கு உருகிகேளு
ஏத்தமாம் வெடியுப்பு சீனக்காரம்
தாகுமே கடல்நுரையுஞ் சூடனீந்து
தடைபறவே வெங்காரம் துருசுதாரம்
பாகுமே வெடியுப்பு நீரைவார்த்து
பதிவாக அரைத்திடவே சொல்லக்கேளே. (254)

சொல்லவே ஏழுநாள் அரைத்துநீயும்
சொற்பெரிய ரவியிலெழு நாளும்போடு
மெல்லவே சரக்கெல்லாம் வெந்துநீறும்
வேதையிதின் முடிவுசொல்ல விண்கொள்ளாது
கல்லவே பீங்கானி லெடுத்துவைத்து
கருத்தாகச் சொல்லுகிறேன் கண்டுகொள்ளு
நல்லவே சகலமுந்தான் சித்தியாகும்
நாமறிந்த போக்குத்தான் நல்கினேமே. (255)

நல்கியே உப்பேது வென்றாற்கேளு
நலமான வாருதியிற் சத்தினுதம்
வல்கியே மலைபோலே நிற்கும்பாரு
வடிவாக அதையெடுத்துப் பாக்குப்போலே
கல்கியே பழச்சாறு தினமுமூன்று
கனிவாகத் தோச்சகதிர் காயவைத்து
நல்கியே உப்பங்கே சுத்தியாச்சு
தாட்டிகமாய்ப் பின்புதான் தகமைகேளே (256)

கேளப்பா சவுக்காரச் சுண்ணமொன்று
        கெடியான வீரமொன்று பூரமொன்று
வாளப்பா சவுக்காரச் செயநீர்விட்டு
        மைந்தனே குளம்புபோல் கல்வத்தாட்டி
கோளப்பா கல்லுப்பைத் தோச்சுவாட்டு
        கொள்கியக்தத் தணலுக்கு ளடர்ந்துவாட்டு
காளப்பா குளம்பையெல்லாம் பூசிவாட்டி
        கலந்தபின்பு முன்னெட்டு மருந்தைப்பூசே. (257)

பூசியதை வாட்டுதற்கு விபரங்கேளு
        பொலிவான வெடியுப்பு நீரைவார்த்து
தாசியதை கல்வத்திற் குழப்பிக்கொண்டு
        சாக்கெல்லா பிரட்டிநன்றாய் வாட்டிப்போடு
மாசியதைக் கல்லுப்பு நிரையைக்கேளு
        மயமாக பலமூன்றில் பூசிப்போடு
தேசியதை அடுக்கடுக்காய் முதிரவாட்டு
        சிறப்பாகத் தணலுக்குள் ளடர்ந்துவாட்டே. (258)

வாட்டிடவே கல்லுப்பு வெடிக்காதப்பா
        மருவியதோர் ஊசாமும் உப்புஞ்சேரே
நாட்டிடவே நாயுருவி பிரண்டைச்சாம்பல்
        நலமான கிளிஞ்சிநீர் சரியாய்க்கூட்டி
ஆட்டிடவே அமுரிவிட்டு மெழுகாய்ப்பண்ணி
        அடைபோலே ரெண்டாக்கிச் சட்டியிட்டு
நீட்டிடவே அடைமேலே உப்பையிட்டு
        நோக அதுமேலே அடையாய்மூடே. (259)

மூடியே மேற்சட்டி சீலைசெய்து
        மூசியாதே அடுப்பேத்தி யெரிநால்சாமம்
ஆடியே தீபம்போ லெரித்துவாங்கி
        ஆறவிட்டு யெடுத்தந்தப் படியேவைத்து
நாடியே கெசபுடத்திற் போட்டாயானல்
        நலமான வயிரம்போ லுறுகிக்கட்டும்
தேடியே ஆறவிட்டு யெடுத்துப்பாரு
        சிறியபிள்ளை தானறியும் உப்பினுட்டே. (260)

ஆட்டிடவே முத்துப்போ லுருகியாடும்
அறிவாகப் பொன்போலே சரியிலாடும்
நீட்டியே வயிரம்போ லிருகிக்கட்டும்
நிலையாக உப்புத்தான் வலுத்தக்கட்டு
கூட்டியே வயிரமணி தன்னைத்தானும்
குரிப்பாகக் கோர்த்துமே கழுத்திலிட்டால்
வாட்டியே நபிமார்கள் வணங்குவார்கள்
வழியான மாற்கமிது வண்மையாமே. (261)

வண்மையாய் கிச்சடிச் சோறுமாக்கி
வழியோடே பாத்தியா ஓதிநன்றாய்
தண்மையாய் நபிமாரை மிகவும்வோதி
தடையறவே அல்லாவைத் தொழுதுபோற்றி
கண்மையாய் முக்காலும் வணங்கிபேற்றி
காரணமா மகமதுவைக் கருத்திற்போற்றி
உண்மையாய்ச் செய்துமே மணியைத்தானும்
உறுதிபெற ஓதிடவே சித்தியாமே. (262)

சித்தியா யாகவென்றால் சொல்லக்கேளு
சிறப்பாகச் சவுக்காரச் சுண்ணமொன்று
பத்தியாய்க் கற்பூர சுண்ணமொன்று
பகறரிய வீரத்தின் சுண்ணமொன்று
கத்தியாய்ப் புழுகொன்று சீனமொன்று
கனிவான சவுக்கார செயநீராலே
முத்திபெற அரைசாமம் நாலதரக
முடிவான உப்பினுட மணிக்கிப்பூசே. (263)

பூசியே கதிரில்வைத்துக் காயப்போட்டு
புகழாக சுண்ணம்புக் குகையிற்றானும்
ஆசியே வைத்திட்டுக் குகையைமூடி
அடைவாகச் சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு
தாசியே யெடுத்துப்பார் கவசந்தன்னை
தகைமைபெறப் பிரித்திடவே சுண்ணமாகும்
பாசியே குலந்தனக்குக் கோடாலிக்காம்பு
பகைமையாம் போலவே பார்த்திடாயே. (264)

பார்த்திடவே சரக்குக்குக் காலனாகும்
        பதிவான கடுங்காரச் செயநீர்குத்தி
எத்திடவே நாளேழு கடந்தபின்பு
        ஏழைமதி போகாதே உலரப்போடு
பார்த்திடவே தினமேழில் பூப்போலாகும்
        பதிவான சுண்ணத்தி னிடையேசாரம்
நாத்திடவே தினமொன்று அரைத்தாயானால்
        நலமான வருணசலம் போலேயாமே. (265)

ஆகுமே ரவிதனிலே உலர்ந்தபின்பு
        அடைவான சுண்ணம்புக் குகையில்வைத்து
பாகுபெற மேல்மூடிச் சீலைசெய்து
        பக்குவமாய்ப் புடம்போடச் சுண்ணமாகும்
ஏகுமே யிச்சுண்ணம் பனியில்வைக்க
        யிதமான செயநீராம் வீரச்சுண்ணம்;
தாகுமே போட்டுவிடு சவுக்காரச்சுண்ணம்
        சரியான ஒளியாகும் பூரம்போடே. (266)

பூரமாஞ் சுண்ணத்தைப் போட்டுவைத்து
        பொலிவாகக் கலக்கியே பின்புதானும்
பாரமொடு கலக்கியொன்றாய் மத்திக்கத்தான்
        பதிவாகத் தொட்டரைக்க யெல்லாஞ்சுண்ணம்
வாரமென்று பேசுமுன்னே சரக்கெல்லாந்தான்
        வடிவாகக் கட்டிநின்று கரியிலாடும்
காரமொடு உபரசங்கள் சத்தேயாகும்
        கனிவாக லவணமெல்லாம்சுண்ணமாமே. (267)

சுண்ணமா மிந்தநூல்ப் படியேதானுந்
        துடியாக ஒருசுண்ணஞ் செய்துபாரு
நன்னவே நான்சொன்ன தெல்லாஞ்செய்யில்
        நலமாக ஒன்றுதப்பில் சொல்லக்கேளு
கன்னலாய்க் கடைகெட்ட யாக்கோப்பென்று
        கருணைபெறச் சொல்லிவிடு கணக்குமாகும்
பண்ணவே பாகமது தப்பித்தானால்
        பகரிய சுண்ணமது தப்பும்பாரே. (268)

தப்பிதமாய்ச் செய்யாமல் நூலைப்பார்த்து
தருகாவி லேசெய்தாப் போலேசெய்து
முப்பினுட குருமுடித்து சரக்குக்கட்டி
மூவுலக மெய்க்கவே சுண்ணம்பண்ணி
எப்படியும் நபிமாரைப் போலேசெய்து
யிருந்திடத்தில் ரசவாதம் செய்துவித்து
உப்பினுட பொருளறிந்து பாத்துத்தேறு
உறுதிபெற யகோபு ஓதினாரே. (269)

வளலைவிபரம்.

ஓதினர் வளலையது வென்றபேரு
உறுதியாய்ப் பூனிரில் சுண்ணங்கூட்டி
பாதியே பாணிவிட்டுத் தொட்டுப்பாரு
பதிவாக வழவழப்பு கையில்தோணும்
சோதிபெற யிதுக்குப்பேர் வழலையாகும்
தொல்லுலகி லறியாத மூடர்தானும்
போதித்தார் பிண்டமென்றும் தீட்டாமென்றும்
போக்கோடே யெடுத்துமே சுடுவார்தானே. (270)

சுடுவாய்நீ அமுரியென்ற மூத்திரத்தைச்
சொற்பெரிய மூத்திரந்தான் புகைந்தநீராகும்
அடுவார்கள் சுத்தசெல மாச்சுதப்போ
அன்பாக வயித்திய மெழுநூறிற்சொன்னேன்
படுபாவி சாஷ்திரத்தைப் பொய்யென்பார்கள்
படிப்புத்தான் தெரியாமற் போனதாலே
கடுமையாய்ச் சொல்லிடுவார் உலகவாதி
கனிவாகத் தெரியாதார் மட்டிதானே. (271)

மட்டியென்றால் சுண்ணும்புக் குதவும்பாரு
மட்டியல்ல குட்டியென்ற சுவருக்கொப்பாம்
துட்டியாய்ச் சுவரென்றால் ஒருவருக்கு
துணையாக மறைக்குமது சுவருமல்ல
முட்டியாய்க் கழுதையென்று சொல்லவேணும்
முனையான கழுதையது பொதிதான் தூக்கும்
பட்டியாய்ப் பலற்குமுப காசமாகும்
படிப்பில்லா னென்றுக்கு முதவான்தானே. (272)

ஒன்றுக்கு முதவாதார் சுடுவான்சுட்டு
        உருதியில்லா தொருவருட பேச்சைக்கேட்டு
கண்டுமே சுடுவார்கள் கணக்குக்காணார்।
        காதலாய் மூலிகையைத் தேடுவார்கள்
நன்றாக யிருக்குதென்று முழுத்தேங்காயை
        நாயுருட்டி உடைக்கரியா விதமாகற்றான்
உண்டுடுத்த அலைந்துமே திரிவாரப்பா
        உண்மையில்லா மடவாதி உத்துப்பாரே. (273)

உத்துப்பார் உப்பினுட மணியைக்கேளு
        உருதிபெறக் கரியில்வைத்து உருக்கிப்பாரு
சத்துப்போ அருகுமப்போ தங்கமொன்று
        சரியாகக் கொடுத்துருக்கி நாகந்தாக்கு
பத்துமே தங்கமிடை சேர்த்துருக்கி
        பதிவாகச் சூதமொரு பலமும்போட்டு
சித்துமே வீரமோ ரிடையைப்போடு
        திரண்டுருகி வாங்கயிலே கெந்திபோடே. (274)

போட்டுடனே களங்காகும் உப்புக்கட்டு
        பொலிவான நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
ஆட்டுமே பத்தரைதான் வயசுகாணும்
        அடைவாகக் கண்டுடனே கெற்சிக்காதே
பாட்டுமே அன்னமரை தண்ணீர்கொள்ளு
        பக்குவமாய்ப் புளியுப்பை யிகழ்ந்துதள்ளு
காட்டுமே நபிசொத்தை வருமைபோலே
        நலமாக உண்டுடுத்த நல்லதாமே. (275)

நல்லதாம் சமாதியிலே நின்றுதேறு
        நானிலத்தி லொருவருக்குஞ் சொல்லவேண்டாம்
வெல்லவே யேழைபோ லிருந்துதேறு
        வேதாந்த நுட்பத்தின் விரிவுகேளு
கொல்லவே ஆதியுப்பைக் குறியாய்ப்பாரு
        குணமாக உன்மனையி லிருந்துவாழு
வல்லமைகள் சொல்லாதே மாண்டுபோவாய்
        வடிவான சித்தியாம் வண்மையாமே. (276)

உப்புச்செந்தூரம்.

வண்மையா யுப்பினுட செந்தூரத்தை
வகையாகச் சொல்லுகிறே னுலகோர்க்காக
தண்மையாய்ச் சூதமொன்று நாகமொன்று
தடையறவே உருக்கியல்லோ பொடியாய்ப்பண்ணி
திண்மையாய் வீரமொன்று சுண்ணமொன்று
சிறப்பாக மத்தித்துப் பணியில்வைக்க
கண்மையாய்ச் செயநீரா மிதீனவாங்கி
கலனுக உப்புமணி தன்னைத்தோயே. (277)

தன்னையே தோச்சுமே பரித்தகட்டை
தடையறவே உப்புமணிதன்னிற்சுத்தி
வன்னையா யிலுப்பைநெய்யில் விளக்கைவைத்து
வடிவாக நூலதனுற் திரியைப்போட்டு
கன்னையா யெரியவிட்டு வாட்டித்திரு
கனிவாக உள்புருதுந் தங்கந்தானும்
சன்னையாம் அருணன்போற் செந்தூரமாகும்
சரியான செந்தூரந் தாக்கிடாயே. (278)

தாக்கிடவே நவலேகம் நூற்றுக்கொன்று
தடையறவே கொடுத்திடவே பத்துமாத்து
நோக்கிடவே செந்தூரங் குன்றியுண்ணு
நொடிக்குள்ளே கோடிவரை யிருக்குந்தேகம்
பாக்கிடவே சுக்கிலத்தை யிருக்கிப்போடும்
பதிவான நரைதிரையு மில்லைக்கண்டீர்
வாக்கிட்டுச் சொல்லார்கள் சித்தரப்பா
வடிவான பொருளிந்த மார்க்கமாமே. (279)

மார்க்கமாம் சுண்ணமென்ற காண்டந்தன்னை
மயமாக உமைத்துமே குருமுடித்து
தீர்க்கமாய் சுண்ணமது செய்துநீயும்
செயலான சரக்கெல்லா மிருக்கிக்கட்டி
வாற்கவே செந்தூரம் உப்புப்பண்ணு
வடிவாகச் செயமாகும் வழக்கமெத்த
தூற்கவே சொன்னுக்கா லென்னசெய்வான்
தொல்லுலகில் யாகோபு சொன்னவாரே. (280)

சொன்னதொரு மலைகளிலே சித்தர்கோடி
சுருதிபெற நபிமாருங் கோடாகோடி
நன்னயமா யண்டபகி ரண்டமெல்லாம்
நலமான மலைதொறும் நாதாக்கள்கோடி
சின்னதொரு மலையெல்லாந் தைக்காவுண்டு
சிறப்பான மலையருகே வாசமாகும்
முன்னமே மலையிலுள்ள மூலிகோடி
முனையான சாஸ்திரங்கள் கோடிதானே. (281)

தானென்ற மலைதோறும் பாஷாணங்கள்
தாட்டிகமா யுற்பத்தி நிலத்திலுண்டு
வானென்ற அவிடத்தில் முளைக்கப்பட்ட
வடிவான மூலிகைதான கொடியவேகம்
கானென்ற அதைப்பிடுங்கிச் சாருவாங்கி
கடிதாகச் சரக்குக்குச் சுருக்குப்போட்டு
வாவென்ற நவலோகந் தன்னிலீய
வடிவான தங்கமாம் வழக்கமாமே. (282)

வழக்கமாங் கிழக்கிலுள்ள கடலிற்தானும்
வடிவான கல்லுப்பு வெடியுப்புத்தான்
தழக்கமாய் விளைகின்ற பூமியிற்றான்
தடையில்லா உமுரியிலை பிடுங்கிவந்து
துழக்கமாய்ச் சாரதுவும் பிழிந்துபின்பு
துணையாகச் சரக்குக்குச் சுருக்குப்போட்டு
பழக்கமாய்க் கொடுத்தாலும் பலிக்கும்பாரு
பதிவாக யிதர்க்காக உப்பைப்பாரே. (283)

உப்பையே சுண்ணந்தான் பண்ணிப்பின்பு
உரவாகச் செயநீரைப் பண்ணிக்கொண்டு
அப்பவே துருசதுவை நீத்திநீயும்
ஆனபின்பு மூலிகையி லிட்டுக்கட்டி
கொப்பவே நவலோகந் தன்னிலீய
கொள்கியே மாத்ததுவுங் காணும்பாரு
செப்பமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் யின்னூல்தன்னில்
செயமாக யாகோபு சொன்னேன்யானே. (428)

சொன்னதொரு மலையடுத்து மூலிதேடி
சொற்பமாய்ப் பிடுங்கியே பாசாணங்கள்
நன்னயமாய்ச் சுருக்கிட்டு லோகத்துள்ளே
நாடியே கொடுத்துவிடத் தங்கமாகும்
மின்னிலத்தில் வெகுசுருக்கு மலையின்மூலி
யிதமாகப் பத்துத்தான் மாத்துமாகும்
சின்னமாய் நிமிஷத்தில் முடியுங்கண்டீர்
சித்திபெற யாகோபு மொழிந்தவாரே. (285)

மொழிந்திடவே உப்பைத்தான் நீத்திமுன்னே
உறுதிபெறக் களங்குபண்ணு சுத்துப்பண்ணி
வழிந்துமே செம்புபண்ணு மதியிற்தாக்கு
வடிவான பொன்னாகும் பொன்னைவித்து
தழிந்திடாச் சொன்னபடி உண்டுபின்பு
தாட்டிகமாய்ச் சுண்ணமென்ற துறையைநாடு
கழிந்திடா நவலோகம் கண்முன்தாண்டும்
கருத்தரிய யாகோபு சொன்னார்தாமே. (286)

தாமேதான் வடகடல்தென் கடலுமோடி
தடையறவே மேற்கிலுள்ள சமுத்திரத்தில்
வாமேதான் குளிகையிட்டு ஓடிநானும்
வகையான வாதங்கள் மிகவும்பார்த்தேன்
காமேதான் கிழக்கிலுள்ள கடலினோரம்
கருத்திலே நினைத்துமே வந்துநானும்
பாமேதான் சுண்ணமென்ற காண்டம்பாடி
பதிவாக அறுநூறாய்ப் பாடினேனே. (287)

பாடினேன் புத்தியுள்ள வாதிமார்கள்
பலகாலும் பார்த்துமே கருணைகூர்ந்து
தேடியேஉப்புயிரு பத்தி அஞ்சுங்
திடமான உபரசம் நூற்றிருபதுந்தான்
கூடியே பார்த்தாலோ குறியுந்தோணும்
குரியான வாதமிதி லடங்கிப்போகும்
வாடியே திரியாதே நூலைப்பாரு
வடிவான பொருளறிந்தா லெல்லாமாகும். (288)

எல்லாமு மாகுமே சவுக்காரத்தை
யிதமாக வைத்துமே சொல்லக்கேட்டு
புல்லறிவாய்ப் பேசாமற் பாகந்தன்னை
பிரித்துமே கைபாக வரிசையாக
நல்லாகப் பார்த்துமே வழலையோடே
நலமாகச் சேருகிற மருந்துசேர்த்து
கல்லாகச் சவுக்காரம் பூக்கவைத்தால்
கனிவாகச் செயமாகுங் கண்டுகொள்ளே. (289)

உப்புமெழுகு.

கண்டுமே உப்பினுட மெழுகைக்கேளு
கனிவான கல்லுப்புப் பலமுமொன்று
பண்டுமே குகையில்நின்று உருகும்போது
பதிவாகச் சாரமது பலமுங்கால்தான்
தண்டுமே நீச்சென்ற வெங்காரந்தான்
தலமாகப் பலங்காலாம் நாடிப்போடு
கொண்டுமே கெந்திபல மரைதான்போடு
குணமான சவுக்கார நீரைவாரே. (290)

வாத்துமே கலந்தரைத்துக் குன்றிபோலே
வளமாக உண்டைசெய்து மருவக்கேளு
காத்துமே கதிரில்வைத்துக் காயப்போடு
கரியான உப்புநின்று உருகும்போது
சேத்துமே ஒவ்வொன்றாய்க் குடுத்துவாங்கும்
சிறப்பான உண்டைபுகை யாமலுள்ளே
சாத்துமே மயனம்போல் கண்டுகொள்ளு
தனிவாக யிப்பாலே வாங்கிக்கொள்ளே. (291)

கொள்ளவே நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
கொட்டிடவே தசமாத்து கூர்ந்துபாரு
துள்ளவே உப்புக்குங் காவிக்குந்தான்
துடியாக ஓடாது தொடுசிராது
உள்ளபடி யிருந்திடுங்காண் உப்புவேதை
ஒருவருக்குஞ் சொல்லாதே உற்றுப்பாரு
கள்ளமாய்ச் சொல்லவில்லை கருவின்வேதை
கைகண்ட படிசொன்னேன் கண்டுபாரே. (292)

கண்டுபா ருப்பினுட மெழுகுதன்னை
கருணைபெறக் குன்றியுண்ணு கனிவாய்க்கேளு
கொண்டுபோர் புளியுப்பு பெண்ணுந்தள்ளு
கூறிய நாற்பதுநா ளந்திசந்தி
பண்டுமே உள்ளரையிற் படுத்துக்கொள்ளு
பதிவாக உள்நின்று தொழுதுநீயும்
தின்றுவிடச் சட்டைகக்கும் பாலனுவாய்
திறமான நபிமார்போ லிருக்கலாமே. (293)

இருக்குமே உப்பினுட மெழுகைச்சொன்னேன்.
யிதமாக உண்டுவிடச் சந்திரன்போலாம்
நெருக்குமே சூரியன்போல் திறேகமாகும்
நேரான நரைதிரைக ளத்துப்போகும்
கருக்குமே நரம்பிருகும் பசுமையாகும்
காரணமாய் நோயெல்லாஞ் சொல்லாதோடும்
பெருக்கவே யோசித்துச் செய்துபாரு
பேரான நூலறிந்தாற் பெரியோருமே. (294)

பெரியோரு மிருந்ததுவு மெதுவென்றுக்கால்
பிறங்குகின்ற நூலெல்லாம் படித்துத்தேறி
வரியாகப் பொய்சொல்லா வசனத்தாலே
வடிவான வாதம்வந்த வடிவத்தாலே
சிரியவரும் பெரியவராய்ப் போவார்கண்டீர்
சிறப்பான பொருளறிந்தோன் சித்தன்சித்தன்
அரிவாலே சொன்னாலே பலனுமாகும்
ஆதியாம் உப்பைத்தான் அறிந்துபாரே. (295)

அறிந்துபார் உப்பைமுந்திக் கட்டியாடு
அடைவாகப் பின்னொன்றைப் பார்க்கவேண்டாம்
திரிந்துபார் பிரண்டுருண்டு உப்புத்தன்னை
திடமாகச் செய்தாக்கால் சித்தன்சித்தன்
வரிந்துபார் யெல்லாமும் உப்பினாலே
வகைகெட்டுத் திரியாதே நூலையுற்று
குரிந்துபார் யெல்லாமுஞ் செய்துதேறு
கூறிய உப்பினுட கொள்கைதானே. (296)

தானென்ற உலகத்தில் வாதமெய்தில்
        தருதுரும்பனாய்த்திருந்து பெண்ணைச்சேர்ந்து
பானென்று அதரமுண்ட மைந்தனாகி
        பலநினைவாய்க் கவலையுற்றுப் பாசமெய்தி
கோனென்ற குருவேது காயசித்தியேது
        குறிப்பான ஆதார வழிதானேது
வானென்று ஆடுகிற குளிகையேது
        வாய்பேசா திருந்தலைந்து மருளுவானே. (297)

மருளாமல்ப் போகவல்லோ வாதஞ்சொன்னேன்
        மாண்டிரந்து போகாமற் காயசித்தி
இருளான வெளிகாண யோகஞ்சொன்னேன்
        எப்போதுங் குருபதத்தைத் தொண்டுபண்ணு
பொருளான ஆனந்தமா வதற்கு
        பொருந்தவே நபிமாரைப் புகழச்சொன்னேன்
கருவான நூலறிந்தோன் வாதியாகும்
        கருத்தாக உப்பைமுந்திக் கட்டியாடே. (298)

ஆடவே உப்பென்ற சுண்ணமொன்று
        அணைத்திடுநீ சாரத்தை ஒன்றுசேர்த்து
நீடவே கல்வத்தி லரைநால்சாமம்
        நேர்ந்தபின்பு சுண்ணமென்ற குகையில்வைத்து
நாடவே கடுங்காரச் செயநீர்குத்தி
        நாள்மூன்று மத்தித்து ரவியில்வைப்பாய்
ஊடவே பனியில்வைக்கச் செயநீராகும்
        உத்தமனே யின்னீரி லோட்டங்கேளே. (299)

கேளப்பா யின்னீரில் வீரச்சுண்ணம்
        கெடியாக மத்திச்சுப் த்லந்தான்பூரம்
நாளப்பா பீங்கானில்ப் பூரம்போடு
        நலமாகச் செயநீரை அதிலேவாரு
நீளப்பா மூணுநாள் நிழலில்வைத்து
        நேர்மையா ரவியிலைந்து நாள்தான்போடு
வாளப்பா அரைத்துநன்றாய் வில்லைகட்டி
        வளமான கவுக்காரச் சுண்ணப்பூசே. (300)

பூசியல்லோ சுண்ணமென்ற குகையில்வைத்து
பொருந்தவே மேல்மூடிச் சீலைசெய்து
ஆசியல்லோ யீசானம் பூசைபண்ணு
அஞ்செருவிற் புடம்போடப் பூரம்நீரும்
வாசியல்லோ கடுங்காரச் செயநீர்குத்தி
மகத்தான ரவிதனிலே உலரப்போடு
தேசியல்லோ நபிமார்கள் சொன்னமார்க்கம்
திறமான் ததின்வேகஞ் செப்பினேனே. (301)

செப்பியதோர் பூரமது பலந்தானொன்று
தெளிவான சாரமது பலந்தானொன்று
ஒப்பியதோ ரிதுரெண்டுங் கல்வத்திட்டு
ஓங்கியதோர் நெட்டடங்க மட்டும்மாட்டு
தப்பியதோர் சுண்ணம்புக் குகையிலிட்டு
சார்வாக மேல்மூடிச் சீலைசெய்து
அப்பியதோர் புடம்போட வெந்துநீறும்
ஆச்சரியம் பனியில்வைக்கச் செயநீராமே. (302)

ஆமப்பா யின்னீரில் வீரச்சுண்ணம்
அட்டியில்லா ததைக்கலக்கி வைத்துக்கொண்டு
ஓமப்பா சரக்கான அறுபத்துநாலு
உற்றுமெள்ள வாட்டிடவே மணியுமாகும்
சாமப்பா சாரமுதல் லவனமெல்லாம்
சணத்திலே சுண்ணம்பாய் விரிந்துபோகும்
வேமப்பா கண்டருமே வெள்ளையாகும்
வேதையாம் தாளகத்தின் மஞ்சள்போமே. (303)

மஞ்சளென்ற கெந்தகமோ வெள்ளையாகும்
மாசற்ற வீரமது குருவுமாகும்
துஞ்சலென்ற லிங்கமது மெழுகுமாகும்
சோதியாங் கல்லுப்பு மணியுமாகும்
பஞ்சளென்ற உபரசங்க ளீயமாகும்
பகிமுன்னே சூதமது விரைத்துப்போகும்
கஞ்சமென்ற லோகங்கள் சுண்ணமாகும்
காட்டிடவே நூற்றுக்கு ஒன்றுயீயே. (304)

ஈயவே ஏமமாம் பொய்போகாது
யிருந்த யிடந்தன்னிலே யிருப்பாய்நில்லு
மாய்மாய் நிலையில்லா தலையவேண்டாம்
வடிவான கல்லுப்பை யுருக்கிக்கட்டு
தாயமா யுப்பில்லாக் கட்டுயெல்லாம்
தலைசுத்தித் தூரவெரி தரணியோர்க்கு
நாயமார் தான்சொன்ன ரிந்தநேர்மை
நாடறியச் சொல்லுகிறேன் நம்பிப்பாரே. (305)

நம்பியே யிருக்கவென்றாற் சொல்லக்கேளு
நாதாந்த நபிமார்கள் சொன்னநேர்மை
வம்பு செய்யாமலே தொந்தமேற்ற
வடிவாகச் சுண்ணமது வலுக்கும்பாரு
கொம்பிலே யிருந்தகனி கைக்குக்கிட்டும்
கொள்கைபோல் மனதுதனை ஒன்றுபண்ணி
தம்பிரான் செயலாலே வாழ்ந்துதேரு
தடையறவே யாகோபு சொன்னவாரே. (306)

வாரேது யென்றாக்காற் சொல்லக்கேளு
வடிவான சவுக்கார முடியாப்போனால்
தூரேது சொல்லாதே வெகுவாய்க்கேளு
துடியான களங்கொன்று சொல்வோமய்யா
பாரேநீ யிதைநம்பிச் செய்துகொண்டு
பக்குவமாய்ப் பெரியதொரு வேலைபார்த்து
தேரேநீ பிழைக்கவே சொன்னேன்வாவா
தனிவாகு மிதன்கூறு கூறொன்றுதே. (307)

களங்குவேலை.

கூறொன்றுக் கல்லுப்புப் பலமும்பத்து
கொடியதொரு சீனமது பலமும்அஞ்சு
ஆறொன்றுப் பழச்சாரு விட்டுநீயும்
அன்பாக முச்சாமம் ஆட்டிநல்லாய்
காறொன்று யெடுத்துமே கரண்டியிட்டு
கனிவாக உருக்கிடவே சொல்லக்கேளு
பாறொன்றுச் சிவந்துமே உருகிநிற்கும்
பண்பாக வழித்துமே பகரக்கேளே. (308)

பகரவே துருசதுவும் பலமும் அஞ்சு
புதிவான கெந்தகமும் பலமுமுக்கால்
நகரவே சேர்த்துஅரை பழச்சாற்றாலே
நாடியே உண்டைபண்ணி மணிபோல்த் தானும்
வகரவே காயவைத்துச் சொல்லக்கேளு
வடிவான முன்னுப்பு உருகும்போது
தகரவே யிடைக்கிடைதான் தாக்குஉண்டை
தகமையா யுருக்கியெடு தண்மைதானே, (309)

தண்மையாய்க் கரிபோலே தூளாய்நிற்கும்
தடையறவே வெங்காரம் பாதிசேர்த்து
உண்மையா யரைத்துமே உருக்கிப்பாரு
உரைகின்ற சத்தாகும் ஒழுங்குமாகும்
வண்மையாய் சத்துதனைச் செம்பெடுக்க
வகையாகச் சொல்லுகிறோம் வண்மைகேளு
கண்மையாய் வெங்காரம் பாதிசேர்த்து
கடிதாகச் சத்ததுவும் பாதிசேரே. (310)

பாதிதான் சேர்த்துமே பழச்சார்விட்டு
பதியவே மூன்றுநா ளரைத்துநீயும்
வாதியாய் வில்லைகட்டிக கதிரிலிட்டு
வளமாகக் காயவைத்து வண்மைகேளு
தாதியா யகலிலிட்டுப் புடத்தைப்போடு
தாக்கிடவே கரிபோலச் சிவந்துபோகும்
மோதியே கொஞ்சமா யுருக்கிப்பாரு
மோசமில்லை செம்பானால் முறையுமாமே. (311)

முறைமையாய்ச் செம்பானால்க் கொஞ்சஞ்சத்து
மோசமா யிருந்துதென்றால் பின்னுஞ்சேரு
வறமையா யரைத்துமே வில்லைகட்டி
வளமாகக் கதிரில்வைத்து புடமும்போடு
பறமையாய்ப் புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு
பதையாமல் குகையிலிட்டு உருக்கக்கேளு
நறமையா யுருக்கிடவே செம்புமாகும்
நலமாக மதியெட்டில் மூன்றுதாக்கே. (312)

தாக்கிடவே பொன்னாகும் பொன்னினோடே
தடையறவே சேர்த்தூது தங்கமாகும்
வாக்கிடவே வித்துமே செலவுசெய்து
வழியாகப்பார்த்துமே முன்னேசெய்து
காக்கவே பிளைத்துமே பின்னேநல்லாய்
கனிவாகப் பார்த்திட்டுச் சொல்லக்கேளு
நோக்கிடவே பின்னேபார் சுண்ணப்போக்கை
நொடியிலே பார்த்திடவே செயமுமாமே (313)

செயமாகச் சோத்துக்கு வைத்துக்கொண்டு
செழிப்பாக யெல்லாமும் விறையம்பண்ணு
பயமாகச்செய்துமே பிளைத்துக்கொள்ளு
பதிவாக யெல்லாமுஞ் சித்தியாகும்
உபமாக நூல்தன்னில் உழைத்துப்பார்த்து
உத்துமே சொன்னுக்கா லுருதியாகும்
வயமாக யிப்படிக்குப் பார்த்துத்தேற
வடிவான பொருளாகும் வண்மையாமே (314)

பொய்வாதி

வண்மையா யுலகத்தில் வேதந்தானும்
வடிவாகக் குருமார்கள் வகுத்துவைத்தார்
தண்மையா யதைத்தானுந் தெரியாமற்றான்
தரணியிலே பொய்க்குருவின் சொல்லைக்கேட்டு
பண்மையா யுலகத்தோர் கெட்டாரப்பா
பாதையிது வென்றுநீ தெரிந்துசெய்வாய்
உண்மையா யுலகத்து குருமார்தானும்
உறுதியாய்ப் பொய்சொல்வார் உலுத்தர்தானே (315)

உலுத்தரய்யா குருமார்கள் வேலைசெய்யார்
உறுதியாய்க் குருமார்க்குப் புத்திரெம்ப
அலுத்துமே உலகத்தில் வேலைசெய்து
அடைவாகப் பிழைப்போர்க்கு வேதமென்று
வலுத்துமே சொல்லியே பணம்பிடுங்கி
வடிவாக வாழ்வோர்க்கு நரகமாகும்
கலுத்துமே உழைப்போர்க்கு யிடஞ்சல்சொல்லி
கனிவாகப் பிழைப்பவர்க்கு நரகந்தானே. (316)

நரகமிலா நால்வேத மாகத்தானும்
 நாட்டிலே ஆதியிலே ரெண்டுபேரு
சரகமா யுற்பத்தி அல்லாசெய்த
 கணக்கிருக்கக் குருமார்கள் பணத்தைநம்பி
வரகமா யவரவற்குப் பொய்கள்சொல்லி
 வடிவான பணத்தையே பிடுங்கவென்று
சரகமாய்ச் சொல்லியே பணம்பிடுங்கும்
 சண்டாளக் குருமாரை நம்பிடாதே. (317)

நம்பினவர் முட்டாளாம் உலகத்தோர்கள்
 நலமான நால்வேதம் பார்த்துத்தேரு
தெம்பிட்ட குருமார்சொல் நம்பிநம்பி
 திருட்டாகக் கலியாணம் பண்ணும்போது
வம்பிட்டுப் பணம்பிடுங்கு வார்களப்பா
 வடிவான குருமாருங் கெட்டாரப்பா
தம்பமா யுந்தனுக்குச் சொல்லிவிட்டேன்
 சரியான படிபாகம் பார்த்துச்செய்யே. (318)

பாகமாய்ப் பணங்கொடுக்க வேண்டாந்தானே
 பதிவாகப் பொருள்கொடுத்தால் நரகமெய்தும்
வாகமாய்ச் சமுசாரந் தன்னிேைடே
 வடிவாக யிருந்தல்லோ வாழவேணும்
சிகமாயிப்படிக்கிப் பொய்கள் சொல்லும்
 செகசாலக் குருமாரை நம்பிடாதே
தேகமது நிலைப்பதற்கு வழியைப்பாரு
 ஜெகக்குருவை நம்பாதே நபியைப்போற்றே. (319)

நம்பாமல் நபிமாரை வணங்கிப்போற்று
 நலமாக லெப்பைதனை வணங்கவேண்டாம்
வம்பாக உலகத்திற் பொய்கள்சொல்லி
 வந்துநின்ற பொய்க்குருவை நம்பவேண்டாம்
தம்பமாம் நால்வேதக் குருக்கள்தன்னை
 தடையறவே நம்பினல் கெட்டுப்போவார்
உம்பமாம் அல்லாவை நம்பவேணும்
 உறுதியாய் வாதங்கள் மிகவுமாமே (320)

அல்லாவாம் ஒருவனன்றி வேறேயேது
அவனியிலே பொய்குருக்கள் வருவாரப்பா
கல்லாமை ஒருவரையும் நம்பவேண்டாம்
கருத்துறவே பணங்கையி லிருந்துதானல்
தெல்லாகக் குருமார்கள் வந்துகூடி
திடமாகப் பொருள்பறிப்பார் உலகத்தோர்கள்
வல்லபமாயல்லாவும் பார்த்துக்கொண்டு
வகையாகச் சிரிப்பாராம் அல்லாதானே. (321)

தானென்ற நூல்தனிலே வாதந்தன்னை
தடையற்றுச் சொல்லியே தானிருக்க
வானென்ற வகையறியா வாதிமார்கள்
வையகத்திற் கேட்டுமே சுடுவார்கோடி
கானென்று கேட்டுசால் தூரத்தைவாங்கி
கண்டறியா மற்சுடுவார் கோடிபேர்கள்
ஊனென்ற சோதுக்கு யில்லாமற்றான்
ஒருகோடி பேரலைந்தா ருண்மைதானே (322)

தானென்ற கோடியிலே யொருவருண்டு
தாட்டிகவா னுயிருப்பான் தன்மைசொல்லி
வானென்ற வாதங்கள் மிகவுஞ்செய்வான்
வடிவான பொருளறிவான் மார்க்கமாக
ஊனென்ற களங்குமுதல் சத்துமார்க்கம்
உறுதியாய்ச் செந்தூரஞ் சுண்ணமோடு
கானென்றே செய்தாக்கால் வாதமாகும்
கைகண்டால் உலகதனில் நம்புவாரே. (323)

நம்பவே பொருளறியார் வாதப்போக்கை
நலமில்லை யென்பார்கள் புத்தியில்லார்
தம்பமாய் வாதங்கள் மிகவுஞ்சுட்டு
தாட்டிகமாய்ப் பொருளறியார் உலுத்தவாதி
நம்பியே ஒருவருடன் சொல்லிச்சொல்லி
நாதாந்த வாதங்கள் தன்னைத்தானும்
வெம்பியே விந்தில்லார் பெண்கள்தானும்
விரும்பினது போலாகும் விளக்கமாமே. (324)

கல்லுப்பு விபரம்.

விளக்கமாய்க் கல்லுப்பு யென்றுசொன்ன
விதமான பரிபாஷை விளம்பக்கேளு
தளக்கமாய் சித்திரைவை காசிமாதம்
தளியான பனிபெய்யுந் தண்மைபார்த்து
களக்கமாய் வெடியுப்பு விளையும்பூமி
கனமாகக் கல்லுப்பு விளைவுசொல்வேன்
இளக்கமாய்ச் செங்கலது வீடுகட்டி
யிதமான செங்கலிலே விளையுந்தானே. (325)

விளையுமே பனியதுவும் பேயும்போது
விருப்பமாய்ச் செங்கலிலே பூத்துதிர்ந்து
களையுமே யிருக்கின்ற மண்ணைவாரி
கனிவாகப் பாண்டத்தி லிட்டுநீயும்
பழையபடி ஒன்றுக்கு யெட்டுத்தண்ணீர்
பதிவாக வூத்தியே கொதிக்கவைத்து
தளையவே தெளிவிருத்து உப்பாய்க்காச்சி
தாட்டிகமா யெடுத்துமே பின்புகேளே. (326)

கேளுமே காச்சினதோ ருப்புத்தானும்
கெடியாகப் படிநாலு அளந்துவிட்டு
வாளுமே வெள்ளைக்கல் சுண்ணமொன்று
வடிவான கல்லுப்புப் படியுமொன்று
தாளுமே பாணியது யெட்டுவார்த்து
தடையறவே பாண்டத்தி லடுப்பிலேத்தி
பாளுமே போகாம லெரிநேர்பாகம்
பதிவாகப் பொங்காமற் காய்ச்சிக்கொள்ளே. (327)

காச்சியே குளம்பான பதத்தில்வாங்கி
கனிவாகச் சாம்பலைத்தான் கீழேயிட்டு
தாச்சியே குளம்பதனை மேலேவூத்து
தப்பாமற் சீலையைத்தான் மூடிப்போடு
வாச்சபடி அதன்மேலே சாம்பலிட்டு
வகையாக மூடிவைக்க நீர்களத்து
பாச்சிடவே யிருக்குமது உப்புத்தானும்
பதிவாக உண்டைசெய்து கதிரில்வையே (328)

வைத்துமே உண்டைக்கிக் கவசங்கேளு
வகையான கடல்நுரையுஞ் சீனமோடு
நைத்துமே மேனிச்சார் விட்டரைத்து
நலமாக முன்னுண்டை மேலேகட்டு
கைத்துமே வனுவாகக் கட்டித்திரு
கனமாகப் புடம்போட்டுப் பிரித்துப்பாரு
மைத்துமே உருகியது மணியாய்நிற்கும்
வகையாக உண்டைமேல் கவசங்கட்டே (329)

கவசமாம் முன்போலே கட்டிநீயும்
கணக்காகப் புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொண்டு
தவசமா யிப்படிக்கித் தாமுமஞ்சு
தடையறவே கட்டியே புடமுமிட்டால்
பவசமாயுருகியது மணியுமாகும்
பாவகமாய்க் குகைதனிலே வைத்துருக்கி
துவசமாய் வெள்ளிபொன்மேல் கண்விட்டாடும்
துடியான வாதமிது தொண்மைதானே. (330)

கல்லுடபுமேரு,

தானென்ற உப்பைத்தான் குகையில்வைத்து
தாட்டிகமா யுருக்கியே தண்மைகேளு
வானென்ற மெழுகாலே குகைதான்பண்ணி
வகையான குகையினுட மார்க்கங்கேளு
ஊனென்ற உப்புருக்கி குகையில்சாய்த்து
உருதியாய் வார்த்தபின்பு யெடுத்துநீயும்
கானென்ற குகையோட்டை யில்லாமற்றூன்
கனிவாகப் பார்த்துநீ வைத்துக்கொள்ளே. (331)

ரசச்செந்தூரம்.

கொள்ளவே சூதமென்ற ரசாதன்னை
குணமாகச் செந்தூரங் கூறக்கேளு
வள்ளலார் சொன்னபடி சூதந்தன்னை
வகையா யூமத்தஞ்சார் விட்டரைத்து
உள்ளபடி யிருசாம மரைத்துநீயும்
உறுதியாய் உப்பான குகையிலிட்டு
துள்ளவே அடுப்புதனில் சட்டியிட்டு
திடியான மண்விபரஞ் சொல்லக்கேளே. (332)

சொல்லவே சட்டிதனில் மணலைத்தானும்
துடியாக நாலுவிரற் கடைதானிட்டு
கல்மருங் குகையை அதன் மேலேவைத்து
கணக்காக மணலைத்தா னிரம்பயிட்டு
வல்லவே குகையின்வாய் தெரியவிட்டு
வடிவாக தீயெரிப்பாய் கமலம்போலே
சொல்லவே முத்தீயு மூட்டிப்பின்பு
சுகமாகப் பனிரெண்டு சாமந்தீயே. (333)

தீயிட்டு ஆத்தியபின் சொல்லக்கேளு
திடமான உப்பான குப்பிதன்னை
காயிட்டு ஆத்தியே யெடுத்துக்கொட்டு
கனிவான சூதஞ்செந் தூரமாகும்
பாயிட்டு முருக்கம்பூப் போலாம்நல்லாய்ப்
பதியவே யெடுத்துநீ பாகங்கேளு
வாயிட்டு மகமதுவை வணங்கியேற்றி
வடிவான நபிமாரைத் தொழுதுபோற்றே. (334)

போற்றியே ஈசானந் தன்னில்நின்று
பொருந்தவே நூறுசேர் செம்புருக்கி
கோற்றியே சூதசெந் தூரமொன்று
குடுத்துவிடு உருக்கியெடு யேமந்தானும்
மாற்றியே பத்தரைமாம் ஆணிக்கொக்கும்
மதிஎன்ற உப்புக்குங் காவிக்குந்தான்
காற்றிசையு மெய்க்கவே யிரங்கிப்போகும்
காதாந்த யாகோபு சொன்னவாறே. (335)

சொன்னதொரு செந்தூரந் தன்னைவைத்து
சொற்பெரிய நபிமாரைத் துதித்துப்போற்றி
கன்னயமாய்யிப் பாகஞ் செய்துகொண்டு
நாட்டிலே சொல்லாமல் மனம்பிருத்தி
இன்னிலத்தி லிருக்கமட்டும் உண்டுடுத்தி
யிதமாகச் சோத்துக்கு யிடமேதேடி
கன்னல்போல் சூதசெந் தூரம்வைத்து
கருதியே கலக்கமது இல்லைதானே. (336)

இல்லையென்று சொல்லாமற் செந்தூரத்தை
யிதமாகப் பணவிடைதான் தேனிலுண்ணு
நல்லறிவாய் நரைதிரைகளத்துப்போகும்
நாட்டமுடன் புளியுப்பு எண்ணெதள்ளு
பொல்லாமை யில்லா நல்மார்க்கமாக
போக்கோடே பாகமாய்ச் செய்துநீயும்
கொல்லவே சரக்குத்தான் செந்தூரமாகும்
கோடிகவ ருடலாங் கொள்கைதானே. (337)

தானென்ற கல்லுப்பா லெல்லாமாச்சு
தனியான சூதமது தாக்கப்பட்டு
வானென்று சாகுமது செந்தூரித்தால்
வகையான கவர்கோடி ஆடலாகும்
ஊனென்ற உடல்தனிலே செந்தூரத்தை
உண்டிடவே காயமது கல்த்தூணாகும்
கானென்ற கபிமார்க ளாடுமாட்டு
கருத்தான மகமதுவைக் கண்டுபோற்றே. (338)

கண்டுமே மேற்குமுக மாகிநின்று
கருத்துதனை நிலைநிருத்திக் கவலையுற்று
பண்டுமே கால்மடித்துக் கரத்தைநீட்டி
பதிவாக யெழுந்தருளும் பாகமாக
செண்டுமே வானத்தை நோக்கிநீயும்
செவ்வையாய்த் திரும்பியே தொழுதுபோற்றி
முண்டுமே செய்யாமற் காண்பாரல்லால்
முத்தியுண்டு தொட்டதெல்லாஞ் சித்திதானே. (339)

சித்தியது ஆகவென்றால் கல்லுப்பைத்தான்
சீர்தூக்கிப் பாத்துமெள்ளப் பாகத்தோடே
முத்தியாய்ச் செய்திடிலோ மூர்க்கமாகும்
முத்திபெறக் கல்லுப்பில் முத்தியுண்டு
சத்தியமாய்ச் சொல்லிவிட்டே னின்னூல்தன்னில்
சரியான கைபாக வரிசைகண்டு
நத்தியே செய்திட்டாற் பலனுமாகும்
நாதாந்த யாகோபு நலஞ்சொன்னாரே. (340)

செய்யுந்தொழில்.

நலமாகச் சவுக்காரச் சுண்ணத்தாலே
நாடினால் சகலசித்து நல்கும்பாரு
அலமாக வாதவித்தை அலைச்சலில்லை
ஆடினால் கவர்கோடி ஆடலாகும்
செலந்தனிலே நடந்தாப்போ லிருந்துவாழ்வீர்
சீக்கிரமாய் சவுக்கார சுண்ணம்பண்ணு
பிலமாகச் சூதத்தைக் கட்டித்தீரு
பிரபலமா யெல்லாமுஞ் சித்தியாமே. (341)

சித்தியாய் வெடியுப்பு சுண்ணம்பண்ணி
செயநீரா யாக்கியே வீரமிட்டு
பத்தியாய் வெகுதொந்த மாகப்பண்ணி
பதிவாகச் சவுக்காரந் தன்னிலிட்டு
நத்தியே அரைத்திடவே கடுஞ்சுண்ணந்தான்
நலமாக ஆகிவிடுந் துருசுமேலே
கத்தியே கட்டிவிடுந் துருசுநீறும்
கனிவாக நீறியபின் சொல்லக்கேளே (342)

சொல்லவே துருசுநீர் தன்னில்க்கேளு
சுருதிபெறச் சூதத்தைக் கட்டிநீயும்
நல்லவே செந்தூரம் பண்ணித்தீரு
நலமாகச் செம்புதனிற் குடுத்துப்பாரு
வல்லமையாய்த் தங்கமது யெளிதிலாகும்
வாய்ப்பேச்சால்ச் சொல்லாதே உழைத்துநீயும்
புல்லரிவாய்ச் செந்தூர முண்டுபாரு
பொருமைதரும் நபிமார்போ லிருக்கலாமே. (343)

இருக்கவே கல்லுப்பு தன்னைவாங்கி
யியலான சவுக்கார சுண்ணத்தாலே
நருக்கென்று கட்டியே புடமுமிட்டு
நலமாக யெடுத்துருக்கி மேருபண்ணி
பருக்கவே சூதத்தை அதிலேவிட்டு
பதிவாக யெரித்திடச் செந்தூரமாகும்
கருக்குமே நவலோகம் பழுக்கும்பாரு
கணக்காகச் சொல்லிவிட்டேன் கருதிப்பாரே. ()

கருதிப்பார் நூலாய்ந்த குழந்தைக்கெல்லாம்
　　கணக்குப்போல் வாதத்தைப் பத்திசொன்னேன்
இருதயத்தில் வாதிமார் வைத்திருத்தி
　　யிதமாக யிக்காண்டந் தனிலுளோத்து
பருதிப்பார் பலனெல்லாம் கண்டுதேறி
　　பதைப்பற்று உலகத்தில் பத்திப்பார்க்க
குருதிபோல்ச் செய்திட்டுச் செந்தூரத்தை
　　குணமாகக் கொண்டிடவே சித்தியாமே　　(345)

சித்தியாம் யேழைக்கும் வாதிக்குந்தான்
　　சிறப்பாக உப்பொன்று சொல்லக்கேளு
பத்தியா யிந்தஉப்பி லுழைத்துநீயும்
　　பதிவாகச் சூதத்தைக் கட்டிக்கொண்டு
நத்தியே செம்புதனிற் கொடுத்துப்பாரு
　　நானிலத்தில் வெகுவேதை யாடித்தேரு
முத்தியது வந்துவிடும் நபிமார்போலாம்
　　முனிவான சாக்கரிய முத்திதானே.　　(346)

கரியுப்புக்கட்டு.

முத்தியாய்க் கல்லுப்புச் சேருலொன்று
　　கனிந்துமே மேனிச்சார் தன்னலாட்டி
நத்தியே சூதமது பலமும்நாலு
　　நலமான நாகமது பலமுமொன்று
சித்தியாம் நாகத்தை உருக்கிக்கொண்டு
　　சிறப்பாகச் சூதத்தை அதிலேவாரு
பத்தியாய் புட்டுப்போ லுண்டையாகும்
　　பகரறிய உண்டைமேற் கவசங்கேளே.　　(347)

கவசமாய் மேனிச்சார் விட்டரைத்து
　　கனிவான உப்பைத்தான் கவசங்கட்டி
தவசமாய் வனுவாகச் சேலைசெய்து
　　தாட்டிகமா ரவிதனிலே காயவைத்து
பவசமா யதின்மேலே சவுக்காரத்தை
　　பதிவாகக் கட்டியே காயவைத்து
அவசியமாய்க் காடையென்ற புடத்திலிட்டால்
　　அடைவாக மஞ்சள்போ லாகுந்தானே.　　(348)

ஆகுமே மஞ்சளாம் உப்பிலேறி
அடைவாக ரசஞ்சொக்கும் அறிந்துநீயும்
வேகுமே கல்வமிட்டு அரைநாலசாமம்
விதமான பொற்றலையி நீரினாலே
பாகுபெற வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
பதிவாகச் சுண்ணமென்ற கவசங்கட்டி
வாகுமே முன்புடம்போல் போட்டுத்திரு
வடிவாக யெடுத்திடவும் வகையதாமே. (349)

வகையாக யிப்படிக்கிச் சிவக்கமட்டும்
வல்லமையாய்ப் புடம்போட்டு யெடுத்துநீயும்
தகையாக நபிமாரைத் தொழுதுபோற்றி
தன்மைபெற மனமதுதா னுருகிநீயும்
துகையாகச் செம்பதுதான் பத்துக்கொன்று
துடியாகக் குடுத்துருக்க எட்டுமாத்து
நகைசெய்து வித்துமே செலவுசெய்து
நலமாகச் சுளிமுனையை நாடிப்பாரே. (350)

நாடிப்பா ரிப்படிக்கிச் சூதங்கட்டி
நலமான ஞானவழி அடுத்துக்கூடு
தேடிப்பார் நபிமாரைத் தொழுதுபோற்றி
திறமாகப் பத்தியே தொழுதுநீயும்
கூடிப்பார் மனதுருகிப் பார்க்கும்போது
குணமாகத் தீபவொளி குணமுந்தோணும்
பாடியே நிற்தொந்த மாடிநீயும்
பதிவான வாதவித்தை பயின்றுசெய்யே. (351)

செய்யவே வாதந்தா னெளிதோவல்ல
செய்திட்டால் வெகுசுருக்கு சித்தியோர்க்கு
பையவே கம்பமென்ன உச்சமாகும்
பதிவாக யேறியே ஆடுவோர்க்கு
கையவே வெகுசுருக்கு பழகினோர்க்கு
நாட்டிலே பழகாதார் பயமுமாகும்
மெய்யுமே சொன்னாலும் பொய்யென்பார்கள்
மேன்மையில்லா வாதிக்கிப் புத்திசொல்லே. (352)

வாதிசெய்கைகள்.

புத்திரா னேதென்றுற் சொல்லக்கேளு
புகலரிய வாதிமார் செய்யுங்கூத்து
பத்தியாய்ப் பூநீரை யெடுத்துவந்து
பதிவான மூத்திரத்தை அதிலேயிட்டு
நத்தியே கதிரில்வைத்துக் காயப்போட்டு
நலமாகச் சுண்ணாம்பு நீருங்கூட்டி
சித்தியாய் கல்லுப்பு மதிலேயிட்டு
சிறப்பாகத் தீயெறித்துக் காய்ச்சிவாரே. (353)

காச்சியே குளம்பான பதத்திலப்போ
கருணைபெற நல்லெண்ணை தன்னை ஊத்தி
வாச்சிதுகா னென்றுசொல்லி உண்டைபண்ணி
வடிவான யெண்ணை தனைக் கழட்டுவேன்பார்
தாச்சியோ வென்றுசொல்லிக் களட்டும்போது
தனியாகக்கொழுகொழென்று வந்துதென்று
பாச்சியே சொல்லிவிட்டுப் மயங்கித்தானே
பதிவாக யிப்படிக்கிப் புலம்புவாரே. (354)

புலம்புவார் பாகத்தை யறியாமற்றான்
போக்கோடே புடம்வைத்துப் பின்பெடுத்து
அலம்புவார் ஆயாசப் பட்டுப்பட்டு
ஆடியே மனதுபுண்ணு யலைந்துசுட்டு
தலம்புவார் சவுக்கார சுண்ணமாச்சு
தடையறவே வெடியுப்பு நீரிப்போச்சு
உலம்புவார் யின்னமென்ன பாடுயென்பார்
உற்றுணர்ந்து பாராத உலுத்தர்தானே. (355)

உலுத்தராய்த் துருசுதனில் கட்டிப்போட்டு
உண்மையாய் புடம்போடத் தருசைத்தாலும்
அலுத்துமே கரியாச்சு தென்றுபார்த்து
அடைவாகச் சொல்லியே புலம்புவார்கள்
பலுத்துமே பல்லைத்தான் கடிப்பாரப்பா
பதமறியார் செய்யுகிச பாகம்போக்கி
உலுத்தரவர் கனபாடு படுவாரப்பா
உண்மைதால் தெரியாத வாதிதானே. (356)

வாதியாம் புத்தியுள்ள வாதிதானும்
வடிவான சாஸ்திரமா ராய்ந்துபார்த்து
கோதியே நூல்வர்மங் கண்டுதேறி
குணமாகப் பொறுமையாய்ச் செய்வாரப்பா
சோதியென்றப் பூநீரை அறிந்தெடுத்து
சுருக்காகச் செய்துமே சுண்ணம்பண்ணி
ஆதியாம் சுக்கான்கல் லறிந்தெடுப்பார்
அடைவான ரசவாதி ஆண்மைதானே. (357)

ஆண்மையாய் உலகோர்க்கு வாதமெய்தில்
அளிம்பான புத்திகளை மனதிலெண்ணி
தாண்மையாய்க் கொலைகளவு பொய்மார்க்கங்கள்
தாட்டியாய்ச் சாருயங் கள்ளுதன்னை
வூண்மையாய் அபினியொடு கஞ்சாவெல்லாம்
வடிவாக உண்டுமே மயங்குவார்கள்
காண்மையாய் குடிகேடு செய்வாரப்பா
கனிவான குறும்பரவர் கணக்குமாமே. (358)

கணக்காக பொய்க்குரும்ப வாதிதானும்
கனிவாகச் சவுக்கார முடிப்பேனென்று
இணக்கமாய்ச் சொல்லியே பூனீற்றிற்தான்
யிதமாக உழைக்காமல் நினைத்ததெல்லாம்
பணக்கமாய்ச் சொல்லியே செய்துபார்த்து
பலனில்லை யென்பார்கள் பதிவிலாதார்
உணக்கமாம் நிற்மூட வாதிக்கித்தான்
உறுதியாய் நூல்தனைக் கொடுத்தார்பாழே. (359)

பாழான நரகமுண்டு நூல்கள்தன்னை
பரிகாசஞ் செய்தவற்கு அல்லலுண்டு
கூழான கஞ்சிக்கி யேங்கியேங்கி
கொடுப்பாரைக் காணமற் திரிந்தலைந்து
வாழான வாழ்வதனைத் தானிழந்து
வடிவான மேனிகுன்றி தயங்கிநிற்பார்
தாழாத நபிமார்க ளிட்டசாபந்
தனையகற்ற ஒருவரால் முடியாதென்னே. (360)

முடிவாகச் சொன்னதொரு சுண்ணக்காண்டம்
முதலாகக் கைபாக வரிசைகண்டு
அடியாகச் செய்திட்டுச் சவுக்காரத்தை
அன்பாக முடித்துமே அறிந்துநீயும்
பிடிபாடாய்ச் சொன்னதுபோல் துருசைநீத்தி
பின்புதான் சூதத்தைக் கட்டிப்பாரு
முடிவாக வாதமது யேவல்கேட்கும்
மூதண்ட நபிமார்கள் சொன்னதாமே. (361)

உப்புக்கட்டு.

ஆமென்ற கல்லுப்புக் கட்டக்கேளு
அடைவான பாறையுப்பு படியும்நாலு
காமென்ற கடல்தண்ணீர் படியும்யெட்டு
கனிவாகப் பாண்டத்தி லிட்டுநீயும்
தாமென்ற உப்பையெல்லா மதிலேபோட்டு
தப்பாமல்க் கடல்துறையும் நீத்திப்போடு
வாமென்ற உப்புக்கு நாலத்தொன்று
வடிவாகப் போட்டுமே மார்க்கங்கேளே. (362)

மாற்கமா யடுப்பேத்திப் பொங்காமற்றான்
மயமாகக் காச்சியே குளம்பதாக்கி
வாற்கவே மருகத்தான் உப்புத்தண்ணீர்
வடிவாகப் படியெட்டு அளந்துவிட்டு
தாற்கவே கதிரதுபோ லெரித்துக்காச்சி
தப்பாம லிப்படிக்கித் திரத்தைக்கேளு
ஆற்கவே முப்பத்தி ரெண்டுதோரம்
அடைவாகக் காச்சினபின் அறியக்கேளே. (363)

அறியவே காச்சினபின் கடல்தண்ணீரை
அடைவாகப் படியெட்டு அ ந்துவிட்டு
பறியவே கொதியிடவே கரைந்துபோகும்
பக்குவத்திற் றுணிபோட்டு வடியகட்டி
நறியவே மறுசட்டி தன்னிலிட்டு
நலமாக ஒட்டவே காச்சிநீயும்
வறியவே யெடுத்துப்பார் தந்தம்போலே
வடிவாக யிருக்குமது வண்மைகேளே. (364)

வண்மையாய்க் காச்சினதோ ருப்புதன்னை
வகையான கரியில்வைத்து உருக்கிப்பாரு
உண்மையாய்ப் பொன்போலே கண்விட்டாகும்
உறுதிபெற வயிரம்போ லுருகியாகும்
தன்மையாய் முத்துப்போ லுருண்டுஆகும்
தாட்டிகமாய் நபிமார்கள் பாகமாகும்
துண்மைபெற உலகுதனில் சொன்னநீதி
துடியான பாகமது துயர்ந்துபாரே. (365)

துயந்துதா னுப்பாலே கெதைதான்செய்து,
துடியாய்நால் பட்டைவைத்து மண்ணைக்கட்டி
பயந்துமே காயவைத்து மெழுகுகட்டி
பதிவான உப்பைத்தா னுருக்கிநீயும்
நயந்துமே கருக்கட்டி அதிலேஊத்து
நலமாக நால்பட்டை யாகத்தோணும்
வைந்துமே உப்பதுவும் உருகிப்பாஞ்சு
வடிவான கெதையாகும் வண்மைதானே. (366)

வண்மையாய் நாலுபட்டைக் கெதையுமாகும்
வடிவான பட்டைக்கிச் சாயமேத்த
உண்மையாய்ச் சொல்லுகிறே னொருபட்டைக்கி
உறுதியாய்த் துருசுதன்னை யரைத்துப்பூசி
தன்மையாய்ப் புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு
தடையறவே நீலநிற மாகும்கேளு
கண்மையாய் மருபட்டை தன்னிலேதான்
காரணமாய் வீரமது காலுமிட்டே. (367)

இட்டுமே வெடியுப்புச் செயநீராட்டி
யிதமாக மறுபட்டை தன்னிற்பூசி
நட்டுமே புடம்போடு வெள்ளையாகும்
நலமாக எடுத்துமே அப்பாற்பாரு
பட்டுமே மறுபட்டை தன்னில்க்கேளு
பதிவான தாளகத்தை அரைத்துப்பூசி
சுட்டுமே கதிரில்வைத்துப் புடமுமிட்டால்
கடிதாகச் செந்தூர மாகுந்தானே. (368)

ஆகுமே மறுபட்டை தன்னிற்றனும்
அடைவான கெந்தகத்தைச் செயநீரோட்டி
பாகுபெறப் பட்டைதனிற் பூசிப்பூசி
பதிவாகப் புடம்போட மஞ்சளாகும்
தாகுமே நாலுபட்டை வர்ணமேத்தி
தாட்டிகமா யெடுத்துமே கழுத்தில்வைத்து
வாகுபெற மலைகளெல்லாம் போகும்போது
வடிவாகச் சிலவுக்குச் சொல்லக்கேளே. (369)

சொல்லவே வயர்பசித்து தென்றுற்கேளு
சுகமாக வூர்தனிலே சென்றுபுக்கி
நல்லவே கம்மாளன் வீட்டிலேகி
நலமாகச் செம்புநா றென்றுருக்கி
கல்லவே நீலவர்ணம் ஒன்றுதாக்கு
கருணைபெற மாத்தாறு காணும்பாரு
வல்லமையாய் வித்துமே சிலவுசெய்து
வடிவாக மருதேசம் போகக்கேளே. (370)

போகவே செலவுக்கு யில்லாப்போனல்
போக்கோடே மருபட்டை வீரந்தன்னை
ஆகவே பிட்டுமே செம்புநூறு
அடவாக ஒன்றுமே குடுத்துப்பாரு
யோகமாய் மாத்ததுவும் யேழுமாகும்
ஒழுங்காக உண்டுமே வழிநடந்து
தாகவே தருகாவிற் சென்றுபுக்கி
தாட்டிகமாய்ச் சிலவுக்குச் சொல்லக்கேளே. (371)

சொல்லவே கம்மாளன் வீட்டிலேகி
சுருதிபெறக் கெந்தகத்தின் பட்டைதன்னை
கல்லவே பிட்டுமே கையில்வைத்து
நலமாகச் செம்புநூ றொன்றுருக்கி
கல்லவே கொடுத்துவிடு மாத்துயெட்டு
கனிவாக யிருந்திடுங் காண்வித்துநீயும்
மெல்லவே கந்திரியும் ஆக்கித்தானும்
மேன்மையாய்க் குடுத்துவிட்டுப் பின்புகேளே. (372)

பின்புமே மறுதேசம் போகும்போது
போக்கோடே சிலவுக்கு யில்லாப்போனல்
அன்பதாய்த் தாளகத்தின் பட்டைதன்னை
அடவாகப் பிட்டுமே கருமான்வீட்டில்
தென்புடனே போகியே செம்புருக்கி
திடமாக நூற்றுக்கு ஒன்றுதாக்கு
அன்புடனே மாத்தெட்டுக் காணும்கல்லாய்
அதைவித்துச் சிலவுக்குவைத்துக்கொள்ளே. (373)

வைத்துமே யிப்படிக்கி மக்காதேசம்
வடிவாகப் போகுமட்டும் நபிசொத்தைத்தான்
வைத்துமே செலவழித்துக் கந்திரிபண்ணி
வகையாக வைத்துமே நடந்துபோயி
சித்துவர மக்காவின் அல்லாவீதி
சிறப்பாக வாசலிலே போகும்போது
நத்துமே நபிமார்க ளிருப்பாரப்பா
நலமாக அவர்களுக்குச் சொல்லக்கேளே. (374)

மக்காதேசப்பெருமை.

சொல்லவே யெங்கிருந்து யெங்கேபோறே
சுருதியாய்க் கேட்ப்பார்க ளவர்களோடே
நல்லபுத்தி யாகவே பேசிநீயும்
நலமாக யிசுலாத்தி லானபிள்ளை
கல்லவே மகமதுவைத் துதிக்கப்போறேன்
கனிவாக விட்டுவிடு யென்றுகேளு
தல்லவே விடமாட்டே னென்றுசொன்னல்
தடையறவே நான்சொல்லக் கேளுதானே. (375)

கேளுமே வெகுகோடி காலம்காணும்
கெடியாக நபிமாரைக் காத்திருந்தேன்
ஆளுமே அவர்கள்தான் மனமிரங்கி
அடைவாக ஒருஉப்புச் சொன்னார்தாமும்
கூளுமே கெதைசெய்து குடுத்தாரென்று
குறியாகச் சொல்லிடவே காட்டுயென்பார்
நாளுமே காட்டிடவே விடுவாரப்பா
நலமாக உள்ளேதான் சென்றுபுக்கே. (376)

சென்றுமே உள்ளேதான் நின்றுநீயும்
சிறப்பான வீதியிலே நபிமார்ரெம்பக்
கண்டுமே அவர்களுக்கு வணங்கிப்போற்றி
கனிவாகத் தொழுதிறைஞ்சிப் பள்ளிதன்னில்
அன்றுமே போகியே அடிவணங்கி
அடைவான மனதுருகிச் சென்றுயேகி
நின்றுமே உத்தரவு கேட்டுக்கொண்டு
நினைப்பைத்தா னுறுதியாய்ச் செய்திடாயே. (377)

செய்திட்டு நிற்கையிலே நபிமாரெல்லாம்
திடமாகப் பள்ளிதனிற் கொண்டுபோவார்
பைதிட்டுப் பதினெட்டுப் படியிலேதான்
பதிவாக யேறாதே அடியில்நின்று
கைதிட்டுக் கால்மடித்துத் தொழுதுநீயும்
கனிவாக யெழுந்திருந்து வானம்பார்த்து
பைதிட்டு மகமதுவை நினைத்துப்பூசி
பதியான விதிதோன்றும் பழைமையாமே. (378)

ஆமேதா னொருசத்தங் கேட்டுப்பாரு
அடைவான அதின்பேரு வாங்குசொல்வார்
நாமேதா னதைக்கேட்டுத் தொழுதுபோற்று
நலமான வானத்தி னொளியைப்பார்த்து
காமேதான் சுடர்போலே கண்ணிற்தோன்றும்
கலக்கமத்து உன்மனதை திடமேசெய்து
வாமேதான் லாயிலா யில்லல்லாகூ
வடிவாகச் சொல்லியே தொழுதுபோற்றே. (379)

தொழுகிறது அல்லாவைத் தொழுதுபோற்றி
திப்பறவா யுப்பைத்தான் தொழுதுபோற்று
அழுகிறது போலழுது புலம்பியேற்றி
அடிபணிந்து மகமதுவைத் தொழுதுபோற்றி
கழுவியே போகாமல் சவுக்காரத்தை
நாடியே தொழுதிறைஞ்சி நன்மையாக
பழுகுமே நபிமாரைத் தொழுதுபோற்றி
பதிவாக நால்வேதம் பொய்போகாதே. (380)

பொய்க்குருக்கள்.

பொய்போகா நால்வேதக் குருக்கள் தானும்
போக்கோடே யெதிர்வருவா ரவரைக்கண்டு
மெய்யான நடக்கையாய் நடந்துகொள்ளு
மேதினியி லிப்படிக்கி நடக்காப்போனல்
கையினல் கல்லைத்தான் வாங்கித்தானும்
கனிவாக யெரிவார்கள் சாதிதன்னில்
வையகத்திற் சேர்க்கார்கள் நினைப்புப்பாரு
வடிவாக உலகத்தில் மாண்பர்தானே (381)

தானென்ற யிதற்கடுத்த வித்தைகேளு
தாட்டிகமாய் வாதமது அஞ்சாம்வேதம்
வானென்ற யிதைக்கத்து கொண்டாயானல்
வடிவான அல்லாவாம் வேறென்றில்லை
கானென்ற யிவ்வேதம் நிசமதாகும்
கனிவான அட்டகர்ம வித்தைக்குள்ளே
தானென்ற வாதமது முதலாஞ்சித்தி
நபிமாரும் யிப்படிக்கி காட்டினரே. (382)

நாடியே வேதமென்ற சொல்லைத்தானும்
நானிலத்தி லாணும்பெண் ரெண்டுபேரு
கூடியே வாழ்வதனல் விந்துதங்கி
குடியான மனிதனவன் பிறந்தபோது
ஆடியே ஆதிமுதல் ரெண்டுபேரு
அடைவாகப் பிறந்துமே அதன்பின்கேளு
கோடியே பேருண்டாம் பேரிற்றானும்
குடிகேடு அவரவற்குப் புத்திதானே (383)

தானென்ற புத்திரெண்டா யவற்குத்தானும்
தடையறவே யோசனைகள் தானும்பண்ணி
கானென்ற பொய்நூல்கள் படிக்கவைத்த
கள்ளரைநீ நம்பாதே அப்பாகேளு
பானென்று அவரையே நம்பினக்கால்
பதிவான பலனில்லா பயனுமாகும்
ஊனென்ற உலகத்துக் குருக்கள்பேச்சை
ஊருகிற காகம்போ லெண்ணுவாயே. (384)

நாகமாமின் னூலை விரும்பிப்பாரு
        நாடியே சுண்ணத்தைச் செய்துதேரு
யோகம்வருஞ் சுண்ணத்தால் வேதைகோடி
        உற்றுணர்ந்தா லெல்லாமுஞ் சித்தியாகும்
பாகமதைக் கண்டாலே பலனுமாகும்
        பாதைக்கோ யெல்லாமுஞ் சித்தியாகும்
யூகமதை அறிந்தவனே வாதியாகும்
        உற்றுணர்ந்தா லெல்லாமுஞ் சித்தியாமே (385)

சித்தியா யாகவென்றாற் சொல்லக்கேளு
        சிறப்பான மக்காவின் தேசந்தனில்
பத்தியாய்ச் செய்கின்ற மார்க்கஞ்சொன்னேன்
        பதிவான சவுக்கார வர்மஞ்சொல்வேன்
முத்தியாய் சித்திரைவை காசிமாதம்
        முனிவாகச் செங்கதிரில் பொங்கிநீறும்
சத்தியாய்ப் பூனீரு பதக்குவாரி
        சரியாகப் பாண்டமிட்டுச் சொல்லக்கேளே. (386)

சொல்லவே பாணியது படிதானெட்டு
        சுருதிபெறப் பாண்டத்திலிட்டுக்கேளு
கல்லவே வெள்ளைக்கல் படியாஞ்சுண்ணம்
        கனிவாகக் கல்லுப்பு படியுமொன்று
நல்லவே போட்டுமே திரினாள்வைத்து
        நலமாகத் தெளிவிருத்து நாட்டக்கேளு
பல்லவே புதுப்பாண்டந் தன்னிலிட்டு
        பதிவாகக் காச்சியே பருவங்கேளே. (387)

பருவமாய்க் குளம்பான பதத்தில்வாங்கி
        பதியவே முன்போலே சாம்பலிட்டு
அருவமா யதின்மேலே குளம்பையிட்டு
        அதின்மேலே துணியைத்தான் போட்டுநீயும்
வருமாவு யதின்மேலே சாம்பலிட்டு
        வகையான சவுக்கார நீரைவாங்கும்
துருவமாய் விளாங்காய்போ லுண்டைபண்ணி
        சுருக்காக வெடுத்துமே சொல்லக்கேளே. (388)

சொல்லவே உண்டையதின் மேலேதானும்
சுருதிபெறக் கவசமது சொல்லக்கேளு
நல்லவே அஞ்சுசுண்ண மேலேகட்டி
நலமாகக் கதிரிலிட்டுக் காயவைத்து
கொல்லவே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
கொடுமையாய் சவுக்காரச் சுண்ணமாச்சு
மெல்லவே யெடுத்துமே சொல்லக்கேளு
வெருளாதே யின்னமொன்று விளம்பக்கேளே. (389)

விளம்பவே புடம்போட்ட சவுக்காரத்தை
விருப்பமாய்க் கல்வத்தி லிட்டுநீயும்
தளம்பவே வீரமது காலுமிட்டு
தாக்கிடவே வெடியுப்புச் செயநீராலே
குளம்பவே அரைத்துமுன்போல் வில்லைதட்டி
கொடுமையாய் ரவிதனிலே காயவைத்து
வளம்பவே அஞ்சுசுண்ணக் குகையிலிட்டு
வளமாகப் புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொள்ளே (390)

எடுத்துமே பின்புதான் வீரங்காலாம்
யிசைவாக முன்வைத்த சவுக்காரத்தில்
அடுத்துமே சேத்துநீ வெடியுப்பைத்தான்
அடைவாக நீராலே அரைநீமூன்று
கடுத்துமே நாளரைத்து வில்லைகட்டி
கனிவாகக் கதிரில்வைத்து அஞ்சுசுண்ணம்
விடுத்துமே குகையில்வைத்துப் புடத்தைப்போடு
விதமாக யெடுத்துமே சொல்லக்கேளே. (391)

சொல்லவே யெடுத்துமே யிப்படிக்கி
சுயமாக அஞ்சுதிரம் வீரஞ்சேர்த்து
நல்லவே அரைத்துவில்லை கட்டிநீயும்
நலமாக யிப்படிக்கிப் புடமுமிட்டால்
கல்லவே கடுங்கார மேறிநீறி
கனமாக யிருக்குமே கனிவாய்த்தானும்
வல்லமையாய் சவுக்காரம் யெளிதிலாகும்
வடிவான விதியாளி காண்பான்தானே. (392)

தானென்ற சவுக்காரம் சுளிவுமாகும்
 தாக்கிடவே சகலமுந்தான் சுண்ணமாகும்
வானென்ற சவுக்காரம் பலமுமொன்று
 வடிவான துருசதுவும் பலமுங்கால்தான்
கானென்ற வெடியுப்புச் செயநீராலே
 கலந்தரைத்து துருசின்மேல் கட்டித்தீரு
பானென்ற அஞ்சுசுண்ண மேலேகட்டி
 பதிவாகக் கதிரில்வைத்துப் புடத்தைப்போடே (393)

போடவே துருசதுவும் வெந்துநீறி
 பேர்க்கோடே சுண்ணும்பாம் புகலக்கேளு
நாடவே யிச்சுண்ணங் கடுமையாகும்
 நாதாந்த நபிமார்கள் சொன்னபுத்தி
ஊடாடிப் பார்த்தாக்கா லெல்லாமுண்டு
 உறுதியாய்ச் சாதிதா னென்றுமாகும்
கூடவே சாதிதனை ரெண்டுசொன்ன
 கூடிகேடன் லெப்பையைத்தான் நம்பாவசறே. (394)

வாறேது வென்றுக்கால் சொல்லக்கேளு
 வடிவான துரிசினுட நீருதன்னை
காறேது விராலியிலை தன்னிலிட்டு
 கடிதாகப் பிழிந்திடவே நீருமாகும்
ஆறேதுநீ ருதனை அயக் கரண்டியிட்டு
 அப்பனே சூதமது பலமுமிட்டு
பாரேது அடுப்புதனில் காயவைக்க
 பதிவாக மணிபோலே கட்டிப்போமே. (395)

கட்டினதோர் மணியெடுத்து உருட்டிநீயும்
 கனிவாக நல்லெண்ணை தன்னிலிட்டு
எட்டியே யெரித்திடவே யிருகிக்கட்டும்
 யிதமாகக் கட்டதனைக் கரியில்வைத்து
முட்டியே உருக்கிடவே சூதந்தானும்
 மூவுலக மெச்சவே உருகிநிற்கும்
நட்டியே போகாம லெடுத்துநீயும்
 நலமாகச் செய்யுகிற பாகங்கேளே. (396)

பாகமாய்ச் சூதமது பலமுநாலு
பதிவாக உருகையிலே தங்கமொன்று
போகமா யுருகையிலே நாகமொன்று
உறுதியா யெல்லாமுஞ் சேர்த்துருக்க
வாகமாய்க் களங்காகும் களங்குதன்னை
வடிவாகச் செம்புநூ றொன்றுருக்கி
தாகமாய்க் குடுத்திடவே லொன்றுதானும்
தாக்கிடவே நவலோகம் பேரமமாமே. (397)

ஏமமாம் நூற்றுக்கு லொன்றேயிய
இயல்பாக யெட்டரைதான் ஆணிக்கொக்கும்
ஓமமாம் புடத்துக்கும் உப்பினுக்கும்
உண்மையாய் சவுக்காரச் சுண்ணம்பண்ணு
காமமாம் பெண்ணாசை தன்னைவிட்டு
கைப்போடு புளிப்புமுதல் யெண்ணைதள்ளி
வாமமாஞ் சவுக்கார சுண்ணத்தாலே
வகையான ஆட்டெல்லா மிதனிலாட்டே. (398)

ஆட்டான கேள்வியினல் வாதஞ்சுட்டால்
அறியாமல் சுண்ணவகை யில்லையென்றால்
நீட்டாக யென்னசெய்யும் நூல்கள்தானும்
நிலையாத முட்டாளின் முரட்டுப்புத்தி
காட்டாகப் படித்தாலும் புத்திவேண்டும்
கனிந்துமே புத்தியில்லார்க் கொன்றுமில்லை
தாட்டான வாதிகள்தா னிந்தப்போக்கு
தடைதப்பில் யெல்லாமுஞ் சித்தியில்லை. (399)

ஆட்டு ரத்த வேலை.

சித்தியா தின்னமொரு பாகங்கேளு
சிரப்பாக வேதந்தான் சொல்லிஆட்டை
பத்தியா யறுக்கயிலே ரத்தந்தன்னை
பதிவாக யெடுத்துமே கையினாலே
சத்தியமாய்ப் பிசைந்துமே பிளிந்துநீரை
தானிருத்து அந்தநீர் தன்னைக்காச்சே
முத்தியாய் வெள்ளையா யிருக்கும்பாரு
மூனிவாக அடியில்நின்ற சிகப்புமாமே. (400)

சிகப்பான அடியில்நின்ற ரத்தம்போலே
சிறப்பாக உலகத்து வாதிமார்கள்
அகப்பாகச் செய்திடுவார் புத்தியில்லார்
அறிவான புத்தியுள்ள வாதிதானும்
செகப்பான ரத்தத்தைப் பிசைந்துநீரை
தெளிவிருத்துக் காய்ச்சிடவே வெண்ணெய்போல
தகப்பாகச் சவுக்காரச் சுண்ணம்செய்வார்
தடையறவே புத்தியுள்ள வாதிதானே. (401)

தானென்ற புத்தியுள்ள வாதிதானும்
தடையறவே ரெத்தத்தில் நீர்வடித்து
கானென்றே செய்வார்கள் புத்திகெட்ட
கலக்கமுள்ள வாதிதான் செய்யமாட்டார்
ஊனென்ற உலகத்திற் பாடுபட்டு
உருதியா யலைந்துமே திரிவாரப்பா
வானென்ற சாராயங்கள் குடித்து
வகையறியார் செய்யுகிற வழக்கந்தானே (402)

வழக்கமாய்ச் சவுக்காரம் வெளிதில்செய்ய
வகையாகச் சொல்லிவிட்டேன் வண்மையாக
தழக்கமாய் வெடியுப்புச் செய்யுமார்க்கம்
தனைச்சொன்னேன் பாகமுதல் வரிசைசொன்னேன்
பழக்கமாய்ப் பழகினூற் சுண்ணஞ்செய்வார்
பழகாட்டா லொன்றுமில்லை பலனுமில்லை
சழக்கென்ற விட்டாக்கா லெல்லாம்பாழாம்
தடையறவே யிந்தநூல் சரியாய்ப்பாரே. (403)

சரியாகப் பாகமதைக் கண்டுதேரு
சுல்தியாய்ச் சுண்ணமதை வைத்துநீயும்
பரிவாகக் கடுமையாய்ச் சுண்ணம்பண்ணி
பாகமாய்ச் செய்திட்டுப் பலன்கள்பார்த்து
விரிவாகச் செய்யாமல் உலகநீதி
விதமாகத் துரிசுதனை நீற்றிநீயும்
குரியாகச் சொன்னதுபோல் ரசத்தைக்கட்டி
குளுமாகச் செய்தாக்காற் பலனுமாமே. (404)

பலனாகச் சவுக்காரச் சுண்ணந்தன்னில்
பாடுபட்டுச் செய்தாக்கால் பலனுமாகும்
புலனாகப் பாடுபட்டும் புத்தியில்லார்
போக்கோடே யில்லையென்பார் பிரட்டுவாதி
அலனாகப் பாடுபட்டும் பொருளைக்காணார்
ஆதியாம் சவுக்காரம் வகையாயில்லை
தலனாகச் சொல்லியே புலம்பித்தானும்
தற்கமிட்டுத் திரிவார்கள் உலகத்தோரே. (405)

உலகத்திற் பெண்ணோடே கூடிவாழும்
உறுதிபெற்ற வாதிக்கிப் பொன்னுமில்லை
கலகத்திற் பெண்ணோடே மருவிச்சேர்வார்
கருதிடுவார் அவளோடே சத்தொளித்து
பலகத்தும் பலனில்லை மாய்ந்துமாய்ந்து
பதிவாகச் சரசமா யிருப்பார்கண்டீர்
சலம்போலே நீராக முறிந்துநிற்பார்
சாத்திரத்தில் கவனத்தை வைத்திடாரே. (406)

வைத்திட்டோ ரவர்களுக்கு வாதமுண்டு
வடிவான பொருளுண்டு மயக்கமில்லை
கைத்திடவே பணமுண்டு வாதமுண்டு
கடுமையாய்ச் சந்தோச மிகவுமுண்டு
நைத்திட்டு வெகுபேரோ டிணக்கமுண்டு
நலமான குளிகையுண்டு நாட்டிலேதான்
பைத்திட்டு நன்னடக்கை மிகவுமுண்டு
பதிவான களங்குண்டு செம்புதானே. (407)

செம்புதா னெடுக்குமுன்னே சொல்லக்கேளு
செயமான சத்துமுன்னே செய்துநீயும்
வம்புதான் செய்யாமல் சத்தெடுத்து
வடிவான செம்புசெய்யில் மதியிலேதான்
தெம்புடனே பொன்னாகும் பொன்னைவித்து
திடமாக உண்டுடுத்திப் பின்னே நீயும்
தம்பமறச் செலவுசெய்து சுண்ணம்பாரு
தாட்டிகமா யாகோபுச் சொன்னார்பாரே. (408)

சொன்னதொரு தங்கச்செந் தூரந்தன்னை
சுருதிபெறச் சொல்லுகிறேன் நபிமார்சொன்ன
இன்னிலத்திற் தங்கமது உருக்கிநீயும்
பிதமாகத் தகடுதட்டிச் சொல்லக்கேளு
கன்னயமாய்க் கல்க்காவி பழச்சார்விட்டு
நாடிபே யரைத்துயிரு சாமங்கேளு
கன்னலாய்த் தங்கத்தின் மேலேபூசி
கடிதாகக் காய்ச்சியே தோய்த்திடாயே. (409)
தோய்த்திடவே தங்கமது சுத்தியாகும்
துடியாகக் குகைதனிலே உருக்கிப்பாரு
வாய்த்திடவே யெடுத்துமே பலம்நிறுத்து
வடிவாக உருகையிலே நாகந்தன்னை
ஒய்த்திடவே முன்சொன்ன படியேநாகம்
உறவாகச் சுத்திபண்ணி உறுதியாக
காய்த்திடவே நாகமதை யெடுத்துநீயும்
கனிவான சாரத்தோ டீயக்கேளு
பாய்த்திடவே தங்கமது சுழித்துவாங்கும்
பதிவாகப் புட்டுப்போல் நொறுங்குந்தானே. (410)
நொறுங்குமே தங்கத்தில் நாகஞ்சேர்த்து
நொடிக்குமுன்னே கல்வமிட்டுச் சூதந்தன்னை
வறுங்குமே சேத்து அரை மல்லிச்சாத்தால்
வடிவாகக் கெந்தியது சூதத்துக்கு
நறுங்குமே யிடைபோட்டு மல்லிச்சாத்தால்
நலமாக யிருசாமம் நலியவாட்டி
சுருத்துமே யிருக்குமது அரைத்துநீயும்
கதிரிலிட்டுப் பொடியாக்கிக் குப்பிக்கிட்டே (411)
இட்டுமே வாலுகையிலெரி நேர்பாகம்
யிதமாக முத்தீயு மாட்டுஆட்டு
கட்டுமே பணிரெண்டு சாமமானால்
கணக்காக அடுப்பெரித்து ஆத்திநீயும்
பட்டுமே யெடுத்துப்பார் அருணன்போல
பழையாம லிருந்திடுமே முருக்கம்பூப்போல்
வட்டுமே நபிமாரைத் துதியேசெய்து
வசமாக யெடுத்துமே சொல்லக்கேளே (412)

சொல்லவே செந்தூரந் தன்னைத்தானும்
சுருதிபெற நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
கல்லவே யிட்டிடவே பத்துமாத்து
கருணைபெறு மாத்தான தங்கந்தன்னை
மெல்லவே வித்துமே செலவுசெய்து
விருதுபெறப் பள்ளியையும் நன்றாய்க்கட்டி
நல்லவே தொழுதிரஞ்ச நல்லதாகும்
நாடினல்க் குருவாகும் நயந்துபாரே (413)

கோடாசொரி வீரவைப்பு

நயந்துமே சவ்வீர வைப்புதன்னை
நலமாகச் சொல்லுகிறே னாட்டுளோர்க்கு
பயந்துமே போகாதே சொல்லக்கேளு
பதிவாகச் சொன்னதெல்லாம் சணத்தில்சித்தி
கயந்துமே உபசாரங்கள் தன்னைக்காட்ட
கனிவாகப் பழுத்துவிடுங் கருணையோர்க்கு
வயந்துமே யிவ்வீரம் யெல்லாத்துக்கும்
வடிவாகச் செய்திடவே வலுவுமாமே (414)

வலுவாகக் கோடாசூரி வீரங்கேளு
வைத்திடவே பலனுகும் வண்மையோர்க்கு
நலுவாக வெடியுப்பு அஞ்சாங்காச்சல்
நலமாக நாலுபத்துப் பலமும்நிறுத்து
கலுவாகச் சீனமது அஞ்சுபத்து
கனிந்துமே யிதுரெண்டுங் கல்வத்திட்டு
தலுவாக மணிச்சாறு விட்டுஆட்டி
தடையறவே வில்லைகட்டி உலரப்போடே (415)

போடவே சிறுதோண்டி தன்னிலிட்டு
புகழாக வாலையென் றசட்டிமூடி
ஆடவே உழுந்தாலே மண்ணுஞ்செய்து
அடவாக அடுப்புதனி லேற்றிநீயும்
காடவே தீயெரித்துப் பீங்கான்வைத்து
கனிவாக வெள்ளைநீர் வருகும்பாரு
கூடவே வெள்ளையைத்தான் வீசிப்போட்டு
குடியாகப் பின்னீரை யெடுத்துக்கொள்ளே (416)

எடுத்துமே குப்பிதனி லடைத்துக்கொண்டு
பிதமாகச் சூதமது பலந்தாமனெட்டு
அடுத்துமே பெரும்பீங்கான் றன்னிலிட்டு
அடைவாகத் திருவகத்தை அதிலேவிட்டு
கடுத்துமே பீங்கானைக் கரிநெருப்பில்
கனிவாக வைத்துமெள்ளக் கொஞ்சம்வூத
தடுத்துமே வெள்ளைபோ லாகும்பாரு
தாக்கினார் யாகோபு தர்மவானே (417)

தர்மமாய்க் கல்லுப்புப் பலந்தானாலு
தாட்டிகமாய்த் துரிசியது பலந்தானாலு
வர்மமாய்ப் பூனீறுபலந்தான் ரெண்டு
வகையான வெடியுப்பு ஒண்ணரைதானப்பா
சர்மமாய்ச் சீனமது ஒண்ணரையாகும்
கனமான அன்னமென்ற பேதிதானும்
பற்மமாய் ஒருபலந்தான் கூடப்போடு
பதிவான காரமது அரைபேபோடே (418)

போடுமே கல்லுப்புத் துருசிதன்னை
போக்கோடே வருத்துமே கூடப்போடு
நாடுமே யெல்லாமும் பொடியதாக்கி
நலமாகச் சூதத்தில் ஒன்றாய்ப்போடு
காடுமே யிதுயெல்லாம் பொடித்துநீயும்
கனிவாக வாலுகையி னுள்ளேபோட்டு
பாடுமே அடுப்பேத்தி யெரிநேர்பாகம்
பதிவாகப் பனிரெண்டு சாமந்தீயே. (419)

தீயெரித்து ரெண்டுநா ளாறப்போட்டு
சிறப்பாகத் தேங்காய்போ லேநிற்கும்
வாயெரித்துச் சவ்வீர மாச்சுதையா
வடிவாக அதைமடக்க வண்மைகேளு
தாயகமாய் சவ்வீரப் பொடிதான்சேரை
தடையற்ற கல்லுப்பு ஒன்றுமுக்கால்
மாயகமாய்ச் சவ்வீரப் பொடிக்கிப்பாதி
மகத்தான துரிசியென்ற பொடிதான்பாரே. (420)

பாருமே துருசுக்குப் பாதிபூனீர்
பதிவான சீனமுக்கால் பாகமாக
காருமே வெடியுப்பு அப்படியேயாகும்
கனிவாக மூன்றிலொன்று சாரஞ்சேரு
வாருமே அன்னமென்ற பேதிதானும்
வடிவான பூனீற்குப் பாதியப்பா
ஆருமே யெல்லாமும் பொடியதாக்கி
அடைவான குப்பிக்கி ஆரைவாசியிட்டே. (421)

இட்டுமே வாலுகையில் வைத்துநீயும்
பிதமாகத் தியெரிப்பாய் கமலம்போல்
பட்டுமே பனிரெண்டு சாமந்தானும்
பதிவாகத் தியெரித்து ஆத்திநீயும்
கட்டொரு காளைக்கு ஆறப்போடு
கனிவாக யெடுத்திடவே கொச்சியென்றவீரம்
திட்டுமே யிப்படிக்கி அஞ்சுமுறைசெய்தால்
திடமான கோடாசூரி யாகுந்தானே. (422)

தானென்ற யிவ்வீரஞ் சுண்ணஞ்செய்தால்
தடையறவே தங்கமது பூப்போல்நீறும்
கோனென்ற சரக்கெல்லாஞ் சுண்ணமாகும்
குழந்தைதான் ரசவாத மாடுமாடும்
கானென்ற வாதமது கொஞ்சமாகும்
கடிதான நபிமார்க ளெல்லாந்தானும்
ஊனென்ற வெகுபாடு பட்டுப்பட்டு
உறுதியாய்த் தேறினர் உரைசெய்தேனே. (423)

உரைசெய்தேன் சவ்வீரத் தொந்தன்னை
உத்துமே சொல்லுகிறே னுறுதியாக
பரைசெய்தேன் முன்வைத்த சவ்வீரத்தை
பதிவாகப் பலமதுதா னெட்டெடுத்து
கரைசெய்த கல்வத்திற் பொடியதாய்ச்செய்து
கனமான கல்லுப்புச் சுண்ணம்ரெண்டு
வரைசெய்த துரிசியென்ற சுண்ணம்ரெண்டு
வடிவான வெடியுப்புச் சுண்ணம்ரெண்டே. (424)

ரெண்டான சாரமென்ற சுண்ணம்ரெண்டு
நேரான வெடியுப்புச் சுண்ணம்ரெண்டு
பண்டான சீனமென்ற சுண்ணம்ரெண்டு
பாங்கான பொடியோடே ஒக்கக்கூட்டி
சண்டான மேருவுக்கு அரைவாசிபோட்டு
சாதகமாய் வாலுகையின் மேலேவைத்து
செண்டான அடுப்பேத்தி யெரிப்பாயப்பா
செகமரியப் பனிரெண்டு சாமந்தானே. (425)

தானென்ற வீரத்தை யெடுத்துப்பார்த்தால்
சாதகமா யடியிலே நிற்கும்பாரு
கானென்ற யிரும்புமே லணுப்போல்வைத்து
கனமான நீரையள்ளி அதிலேகுத்து
தேனென்ற குருவாகும் பாணிஊத்த
திடமான காகத்தி னிறகிற்பூசில்
கோனென்ற கொக்கிரகு போலேயாகும்
கொள்ளையே கொள்ளையிது வாதந்தானே. (426)

வாதந்தா னெப்படித்தான் வருகுமக்காள்
வடிவான துருசுக்குள் செம்பைக்கொல்ல
நீதியாய் மதிபழுக்கும் பொன்னேயாகும்
நீனிலத்தில் உண்டுடுத்தித் திரிந்துதானும்
காதமாய்த் துரிசதுவை நீத்திரியும்
கனக்கவே சூதத்தைக் கட்டிக்கொள்ளு
பாதமது பூமியிலே நடவாமற்பண்ணும்
பதிவான சித்தியாம் பாரிலோர்க்கே. (427)

பாரிலே துரிசியது பலமேதூக்கு
பதிவான சோரமென்ற வீரந்தன்னை
தாரியாய் மூன்றுகா சிடைதான் தூக்கி
தப்பாமல் வாய்நீரால் வீரந்தன்னை
காரியமாய்க் குழைத்துநீ துரிசிற்பூசி
கதிரில்வைத்து பத்துநாள் போட்டபின்பு
வேரிலே நீரிருந்தால் துளுக்கும்போல
விதமாக நீறுமது வித்தைதானே. (428)

தானென்ற சாருவாரத் தளைகளெல்லாம்
தாட்டிகமாய்க் குருப்போட்டுப் பிழிந்துபாரு
போனென்ற ஆருபோல் தண்ணீராகும்
போக்காகப் புஷ்டியில்லாச் செலமுமாகும்
வாமென்ற சரக்குகளிற் சுருக்குப்போட்டால்
வடிவான சரக்கெல்லாஞ் சாகுஞ்சாகும்
கோமென்ற நவலோக மெல்லாந்தங்கம்
குணமான யாகோபு கூறினோே. (429)

கூறினார் விருலியிலை தனைப்பிடுங்கி
குணமாகத் துருசினிட சுண்ணங்கொஞ்சம்
பாரிலே யிட்டுமே யிடிக்கத்தண்ணீர்
பதிவான ஆறுபோல் செலமுமாகும்
காரியமாய் அயச்சட்டி தன்னிலேதான்
காரணமாய்ப் பிழிந்துமே சூதமிட்டு
வாரியே சூதமது பலமுமிட்டு
வடிவாகக் காய்ச்சிடவே வழக்கமாமே. (430)

வழக்கமா யிட்டிலிபோல் வெண்ணையாகும்
வடிவான போக்குத்தான் மெத்தவுண்டு
தழக்கமாய்ச் சூதமீதைக் கரியில்வைத்து
தனையுருக்கு பொன்போலே கண்விட்டாடும்
இழக்கமாய்த் தங்கமிட்டுச் செந்தியிட்டு
விதமான தாளகமுஞ் சிலையுமிட்டு
பழக்கமாய் மல்லிகையின் சாத்தாலாட்டி
பண்புடனே குப்பியிலே பாதிபோடே. (431)

போட்டுமே வாலுகையின் மேலேவைத்து
பொருந்தவே பணிரெண்டு சாமந்தீதான்
சாட்டுமே வெரித்துயெடு செந்தூரமாகும்
கனிவான செந்தூரம் நவலோகத்தில்
தாட்டுமே கொடுத்திடவே பத்துமாத்து
தடையில்லா நபிமார்கள் சொன்னநீதி
ஊட்டுமே உப்புக்குங் காவிக்குந்தான்
வுறுதியா யிருக்குமது உண்மைதானே. (432)

உண்மைதா னுபாசங்கள் காரசாரம்
உத்துமே லவணமுத லிருபத்தஞ்சும்
தன்மையாய்ப் பாசாண மறுபத்துநாலும்
தடையறவே நவரத்ன மெல்லாந்தானும்
கண்மையா யிதுவெல்லாஞ் சத்துவாங்கி
காரணமாய்ச் சூதமதி லீய்ந்தாற்கேளு
பெண்மையாய்க் குளிகையாம் பெலக்கும்வேதை
பேர்பெரிய யாகோபு பேசினேரே. (433)

பேசினதோர் துருசியென்ற சுண்ணந்தொட்டு
பெலக்கவே சாருவாரத் தழையிலிட்டு
ஆசியே பிழிந்துநீ வைத்துக்கொண்டு
அடைவாக நெடுங்கம்பி லிங்கம்வாங்கி
தாசியே பழச்சாறு சுருக்குத்தாக்கு
தாட்டிகமாய் விராலிச்சார் சாமம்பத்து
வாசியே சுருக்கிடவே மெழுகுமாகும்
வடிவான நவலோகம் நூத்துக்கொன்றே. (434)

ஒன்றிட்டு உருக்கியே பார்க்கும்போது
உறுதிபெறத் தங்கமது உயரலோடும்
நன்றுமே உப்புக்குங் காவிக்கப்பா
நாடியே யிரங்கிவிடும் நன்மையாக
கன்றுமே போட்டதுபோல் கனிந்துஓடும்
கருணைபெற நபிமார்க ளாடும்நேர்மை
பண்டுமே யிருந்ததுவை யாகோப்தானும்
பலன்பாாத்துச் சொன்னதிந்த வண்மைதானே. ()

வண்மையாந் துரிசினுட நீரினாலே
மகத்தான நபிமார்கள் கெவுனம்பண்ணி
தண்மையாய் ஓடினார் தானுமப்போ
தாட்டிகமாய் நான்கூடப் போனேன்பாரு
கண்மையாய் வெகுகாலஞ் சென்றபின்பு
கனிவாக அடியேனைக் கருதிச்சொன்னார்
இண்மையா யிவ்வேலை கத்துக்கொண்டு
யினிதான பாகமெல்லா மோதினேனே. (436)

ஓதினேன் வடமொழியைப் பார்த்துத்தேறி
உறுதிபெறக் கைபாக வரிசையோடு
நீதியாய் சுண்ணத்தின் செயலுங்கண்டு
நிதானித்துச் சவுக்காரச் சுண்ணஞ்சொல்லி
சோதிபெற வருந்தியே நபிமாரோடே
சுருதிபெறக் கைபாக வரிசைசொல்லி
வேதிபெறச் சொல்லிவிட்டேன் துரிசுநீற்றை
விதமாகக் கைகண்டால் வீதமுமாமே. (437)

விதமாக விராகனிடை துருசுச்சுண்ணம்
வீதிபெறக் கள்ளிப்பால் தன்னிலிட்டு
அதமாக மூன்றுநாள் வைத்துப்பாரு
ஆதியாய் சுத்தசெலம் போலேயாகும்
நிதமாக வெள்ளையென்ற பாசாணத்தை
நெடிதான அயச்சட்டிக் குள்ளேயிட்டு
பதமாக நால்சாமஞ் சுருக்குப்போட
பதிவான வெள்ளையது மெழுகுமாமே. (438)

மெழுகான வெள்ளையைத்தா னெடுத்துநீயும்
வித்தகமாய் வெள்ளீயந் தன்னை உருக்கி
வழுவாக யிடைக்கிடைதா னீய்ந்துபாரு
வடிவான வங்கமது நொருங்கிப்போகும்
அழுவான வங்கத்தை வெள்ளிதன்னில்
அடைவாக யிடைக்கிடைதான் கொடுத்துருக்க
நழுகாமல் தூழாக நொருங்கிப்போகும்
நாட்டிலே சொல்லாதே நன்மைதானே. (439)

தானென்று நொருங்கினதோர் வெள்ளைதன்னை
தாக்கிடவே சமனைகச் சூதம்சேர்த்து
கானென்ற பால்முறிந்த நீராலாட்டி
கனிவாக வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
ஊனென்ற அயஅகலில் மூடிநீயும்
உருதிபெற மண்செய்து சொல்லக்கேளு
வானென்ற பத்தெருவில் புடமுமிட்டால்
வடிவான குருவாகும் வண்மைதானே. (440)

வண்மைதான் குருவெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
வடிவான வங்கம்நா றென்றுருக்கி
தண்மையாய்க் குருவொன்று குடுத்துப்பாரு
தடையறவே கிழத்தோல்போற் கிளம்புமீயம்
கண்மையாய் வெள்ளியது பத்துமாத்து
கனிந்துமே யெண்ணாதே செம்புநூறில்
தண்மையாய் ஒன்றுகுடு வெள்ளியாகும்
தாக்கிடவே நாகத்துக் கிப்படியேயாமே. (441)

ஆமேதான் நபிமார்கள் மக்காதேசம்
அடவாக வெள்ளீயம் நீரைவாங்கி
போமேதான் வித்துமே செலவுசெய்து
போக்கோடே அத்தேச மெல்லோருந்தான்
வாமேதான் பிழைப்பார்க ளத்தேசத்தில்
வடிவாக வாதிக்கிச் சொன்னேனப்பா
காமேதான் துருசுனுட சுண்ணத்தாலே
கைக்கடங்கா வித்தையெல்லாங் கருதிப்பாரே. (442)

கருதிப்பார் துரிசினுட சுண்ணந்தானும்
கதராமல் விராகனிடை யெடுத்துக்கொண்டு
கருதியே எருக்கினுட பாலுதன்னில்
நலமாகப் போட்டுதிறி னாளும்வைத்து
கருதியே பார்த்திடவே முறிந்துபோகும்
தாட்டிகமாய்ப் புஷ்டியில்லாத் தகமையாகும்
வருதியே செலமாகும் செலத்தைத்தானும்
வடிவாக யிருத்துமே வழங்கங்கேளே. (443)

வழக்கமாய் அயச்சட்டி தன்னைவாங்கி
வடிவாகக் கெவுரியென்ற பாஷாணத்தை
பழக்கமாய் அயச்சட்டிக் குள்ளேயிட்டு
பதிவாக நால்சாமஞ் சுருக்குப்போடு
தழக்கமா யிருசாமஞ் சுருக்குப்போட
தன்னாலே மெழுகாகும் கண்டுநீயும்
கழக்கமாய்க் கெவுரியென்ற மெழுகுதன்னை
கணக்கிட்டுச் சொல்லாலே மூடிப்பாய்ப்பாரே. (444)

முடியவே கெவுரியென்ற மெழுகைத்தானும்
முக்கியமாய்க் காரீயம் பலந்தானொன்றில்
வடிவாக உருக்கியே யிடையேதாக்கு
வகையான யீயமது நொறுங்கித்தூளாம்
துடியாக யித்தூளைத் தங்கத்திலீய
துணையாகத் தங்கமது நொறுங்கித்தூளாம்
படிவாகக் கல்வத்தி லிட்டுநீயும்
பாங்காகச் சூதத்தை யிடையேகூட்டே. (445)

கூட்டியே எருக்கம்பால் தெளிந்தநீரால்
குணமாக அரைத்துவில்லை கட்டிநீயும்
தாட்டிகமாய்க் கதிரில்வைத்து உலர்ந்தபின்பு
தண்மையாய் அயச்செப்பில் வைத்துமூடி
காட்டியே சீலைசெய்து சொல்லக்கேளு
கனிவாகப் பத்தெருவில் புடத்தையிட்டு
ஓட்டியே குருவாகும் நூற்றுக்கொன்று
உடனீய மாத்ததுவுஞ் சொல்லக்கேளே. (446)

சொல்லவே வங்கத்தின் குருவைப்போலே
தொல்லுலகிற் கண்டதில்லை தோய்வுமாகும்
மெல்லவே வங்கத்தால் தங்கமாகும்
மேதினியில் வங்கத்தி னுழைக்காமூடர்
கல்லவே வெகுபேச்சுப் பேச்சுவார்கள்
கனிவாக யீயத்தின் பெருமைசொல்லார்
நல்லவே யேருழுகத் தெரியாமூடர்
நலமான சாஸ்திரங்கள் பொய்யென்பாரே. (447)

பொய்யென்று சொல்லாமற் சொல்லக்கேளு
போக்கான வங்கத்தின் குருவுதன்னை
மெய்யென்று யெடுத்துமே செம்புநூறில்
மேன்மையா யொன்றுகுடு யேமமாகும்
பையில்வைத்த பொருள்போலே பதியவோடும்
பதிவான உப்புக்குங் காவிக்குந்தான்
வையகத்தி லிரங்கிடுங்காண் தங்கந்தானும்
வடிவான பொருளதிந்தால் மாற்கமாமே. (448)

மார்கமா யிம்மெழுகிற் சூதங்கட்டும்
மயமாகச் சரக்கெல்லாங் கொல்லுங் கொல்லும்
ஆர்கமாய் நலலோக மெல்லாந்தானும்
அடைவாக மெழுகாகும் வேதையாகும்
தார்கமாய் வங்கத்தின் பெருமைதன்னை
தடையில்லா நபிமார்கள் தருகாவிற்றுன்
வார்க்கவே செய்திடுவார் நபிமார்தானும்
வடிவறிந்தால் யெல்லாமும் வழக்கமாமே. (449)

வழக்கமாய் வங்கத்தின் தங்கந்தானும்
வடிவாகக் கிணறுபோல் பெருகிநிற்கும்
தழக்கமாய் அமுர்த்தப்பால் சுரந்தாப்போலே
தாட்டிகமாய் வங்கத்தின் பெருமையாகும்
இழக்கமா யெண்ணாதே பாகமாக
யிதமாக யிரைக்கிரைக்கத் தொலையாதப்பா
கழக்கமாய் பாகமது கத்துக்கொண்டால்
கனிவாகத் தரணிதனில் நபிமாராமே. (450)

தாளகவேலை.

நபியாகப் போகவென்றுற் சொல்லக்கேளு
நானிலத்திற் தாளகத்தின் மார்க்கந்தானும்
துபியாகச் சொல்லுகிறே னூற்றுக்கேளு
துடியான தாளகந்தான் பலமும்பத்து
வபியாகச் சுக்கான்போல் சுத்திபண்ணி
வடிவான அயச்சட்டிக் குள்ளேயிட்டு
தபியாக யிலைக்கள்ளிப் பாலுக்குள்ளே
தடையறவே துருசுநீர் களஞ்சிபோடே. (451)

போடவே செலமாகும் செலத்தினாடே
பெருகவே தாளகத்திற் சுருக்குப்போடு
ஆடவே யிருசாமஞ் சுருக்குப்போட
அப்பவே தாளகமு மெழுகாய்ப்போகும்
ஊடவே மெழுகெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
உறுதிபெற நபிமாரைத் தொழுதுபோற்று
நாடவே தொழுதிரைஞ்சி அல்லாதன்னை
நலமாக மெழுகெடுத்து நாட்டக்கேளே. (452)

நாட்டமென்ன செம்பதுதான் பலமும்நூறு
நலமாக முன்சுத்தி யெழுநூர்தன்னில்
கூட்டமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் குறித்துக்கொள்ளு
குணமாகத் தாளகத்தின் மெழுகொன்றீய
வாட்டவே வெங்கலம்போல் நொருங்கிப்போகும்
வடிவான வெங்கலத்தின் மார்க்கங்கேளு
காட்டவே நொருங்கினதோர் தூளுதன்னை
கனிவாகத் தங்கத்தி லிடையேதாக்கே. (453)

தாக்கிட்டு வெடுத்துப்பார் தங்கந்தானும்
தடையறவே நொருங்கிப்போந் தகமைகேளு
வாக்கிட்டுக் கல்லமிட்டுச் சொல்லக்கேளு
வடிவாகச் சூதமது யிடையேசேர்த்து
பாக்கிட்டுச் சூதமிடை கெந்திசேர்த்து
பதிவாக முன்பாலா லாட்டிநீயும்
காக்கிட்டு வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
கனமாக மேல்மூடி மண்ணுஞ்செய்யே. (454)

செய்துமே பத்தெருவிற் புடமுமிட்டு
செயமாகச் செந்தூர முருக்கம்பூப்போல்
பைதுமே யிருக்குமந்தச் செந்தூரத்தை
பலன்கண்டு நபிமாரை வணங்கியேற்றி
கைதுமே அல்லாவின் துணையினாலே
கனிவாகச் செந்தூர மெடுத்துநீயும்
பெய்துமே மலைமேலே கொடுத்துப்பாரு
பிரபலமாய் பழுத்துவிடும் துலையிதாமே. (455)

துலையாத செம்புநூ றொன்றுருக்கி
துடியாக ஒன்றுயிடு மாத்துக்கேளு
வலையாக மாத்துத்தா னிருபதாகும்
வடிவான தங்கமது மருவுங்காலை
அலையாமல் தாளகத்தை உருதியாக
அடைவாக வைத்துமே நொருக்கிநீயும்
தலைபோலக் கொடுத்திடவே யெல்லாந்தங்கம்
தாட்டிகமா யாகோபு தண்மைதானே. (456)

தண்மையாய் தாளகத்தின் வேலைபோலே
　　தாக்கிடவே ஒன்றுக்குங் கிடையாதப்பா
உண்மையாய் உலகத்தில் வாதிமார்கள்
　　உறுதியாய்ச் செய்வார்கள் உலுத்தவாதி
வண்மைபெறப் பேசுவரர் கேலியாக
　　வடிவான பொருளறிந்து மார்க்கஞ்செய்யார்
கண்மையாய்க் கைபாக வரிசைகண்டால்
　　கர்த்தாவாம் நபிமாரா யிருப்பார்தானே. (457)

சிகப்புச்சாரவைப்பு.

இருக்கவே சிகப்பான நவச்சாரத்தை
　　யிதமாகச் சொல்லுகிறேன் நபிமார்சொன்ன
பெருக்கவே பாகத்தை முயன்றுகேளு
　　பேர்பெறிய வெடியுப்பு ரெண்டுபத்து
கருக்கவே சினமது யிருபத்தைந்து
　　கனிவாக ரெண்டையுந்தான் கல்வத்திட்டு
நருக்கவே நாயுருவிச் சாத்தாலாட்டி
　　நலமாகத் தெல்லுப்போல் வில்லைதட்டே. (458)

கட்டியே கதிரில்வைத்துக் காயப்போடு
　　கனிவான தெல்லுப்போல் வில்லைகட்டி
முட்டியே காயவைத்து யெடுத்துநீயும்
　　முடிவாகப் பொடியாக்கிக் கலயத்திட்டு
நட்டியே சக்கரமாம் வாலைமேலே
　　நலமாக வைத்துமே யெரித்துக்கொள்ளு
தட்டியே நீர்வருகும் வெள்ளையாக
　　தள்ளிவிட்டு சிவந்தநீர் வரவும்பாரே. (459)

பாரென்ற அரக்காலே குப்பிபண்ணி
　　பதிவாக அதுக்குள்ளே திராவகத்தை
நேரென்று ஊத்தியே அதிலேவைத்து
　　நிலையாக நவச்சாரம் சேருஒன்று
காரென்று கல்வத்தி லிட்டுநீயும்
　　கடிதான திராவகத்தைக் குத்துகுத்து
வாரென்று ரவியில்வைத்து மூன்றுநாளும்
　　வடிவாக யெடுத்துமே மார்க்கங்கேளே. (460)

மார்க்கமென்ன சொல்லுகிறே னுற்றுக்கேளு
    மயமாகப் பீங்கானில் வைகதுநீயும்
காற்கமாய் மெல்லெனவே வறுத்துக்கொள்ளு
    கனிவாக வெடுத்துமே காசிமேரு
ஆற்கமாய்ப் பாதிநீ போட்டுநீயும்
    அடைவாக வாலுகையின் மேலேவைத்து
தாற்கமாய்ப் பனிரெண்டு சாமந்தானும்
    தடையறவே யெரித்துமே தண்மைகேளே. (461)

தண்மையா யெரித்துயெடு பின்புதானும்
    தடையறவே குப்பியைநீ உடைத்துவாங்கி
குண்மையாய்ப் பீங்கானி லிட்டுநீயும்
    குணமாகத் திருவகத்தைக் அதிமேலூத்தி
வண்மையா யுமிநெருப்பில் வருத்துப்போடு
    வளமாக முன்போலே யெரித்துவாங்கு
கண்மையாய் வாங்கியபின் சொல்லக்கேளு
    கனிவாக யாகோபு கருதினேரே. (462)

கருதியே தேங்காய்போ லிருக்கும்பாரு
    கனிவாக யிப்படிக்கு அஞ்சுதானும்
பருதியே யெரித்தெடுத்துப் பின்புதானும்
    பதிவாக யெடுத்துமே பாகமாக
வருதியே கைபாக மாகத்தானும்
    வடிவாக யெரித்துமே மாற்கமாக
முருதியா யெரித்திட்டு யெடுத்துப்பாரு
    முடியவே சிவப்பாகுஞ் சாரந்தானே. (463)

சாரமாய்ச் சிவந்திருக்குஞ் சாரந்தன்னை
    சரியான நபிமார்கள் சொல்லப்போகா
பாரமாய்ச் சூரியன்போல் நிறமுமாகும்
    பதைபதைத்துத் திரியாதே பாரமில்லை
வாரமாய் மகமதுவும் ஆடித்தேர்ந்த
    வகையான கைபாக வரிசை மெத்த
காரமாய்ச் செல்திடிலோ வேதைவேதை
    கனிவான பொருளறிந்தோர் கணக்குமாமே. (464)

கணக்காகச் செவந்திருந்த சாரந்தன்னை
        கனிவாக நபிமார்கள் சித்தர்தானும்
வணக்கமாய்ச் சொல்லார்கள் வலுமைமெத்த
        வலுவான அல்லாவைக் கேட்டுக்கொள்வார்
தணக்கமாய்ச் சூரியன்போல் நிரமுமாகும்
        தடையறவே சாரத்தின் பெருமைதன்னை
உணக்கமாய்ச் சொல்லிவிட்டே. னுருதிதன்னை
        உறுதிபெறச் சாரத்தின் பெருமைதானே. (465)

பெருமைதான் யென்பேரு ராமதேவர்
        பிரட்டாகச் சொல்லவில்லை சாரந்தன்னை
அருமையாய் நாலுயுகமாடித்தேர்ந்து
        அடைவாகத் தமிழ்வேதம் படித்துப்பார்த்து
கருமையாய் மக்காவின் தேசம்போகி
        கடிதான யிசுலாத்தில் புகுந்துயானும்
வருமைவிட்டு வேதத்தைப் பார்த்துத்தேரி
        வளமாக கண்டுகொண்டேன் ஆதியாமே (466)

ஆதியாம் வேதத்தைப் பார்க்கப்பார்க்க
        அடைவான யெச்சிலில்லை தீட்டுமில்லை
வாதியா மென்றபேர் தனக்குத்தானும்
        வடிவான யெச்சிலில்லை யிதுக்குலப்பு
சோதியாஞ் சுடரொளியாங் துலுக்குவேதம்
        சுருதிபெறக் கோரானைப் பார்த்தேன்யானும்
பாதியாம் நால்வேதம் ஒன்றதாகும்
        பகுத்துணர்ந்து யாகோபு பாவித்தேனே: (467)

பாவித்தேன் பாசாணச் சரக்கைக்கொல்ல
        புகர்கின்ற கருவேது சொல்லக்கேளு
சாவித்த சூதமொன்று கெந்தியொன்று
        சரியான தாளகமுஞ் சிலையும்லிங்கம்
காவித்த சிகப்பான சாரமொன்று
        கனிவான பழச்சாறு சாமமாட்டி
தேவித்த வில்லைகட்டி உலரப்போடு
        திறமாக அயக்குகையில் வைத்திடாயே, (468)

வைத்துமே சிலைசெய்து புடத்தைப்போடு
வடிவான நபிமாரைத் தொழுதுபோற்று
கைத்துமே களங்காக யிருக்கும்பாரு
கணக்காக யிருந்துமே கருதக்கேளு
நைத்துமே நவலோகந் தன்னிலீய
நலமாக யேமமாம் நாட்டிலோர்க்கு
பைத்துமே களங்கைத்தான் செம்பெடுக்க
பஞ்சமித்திர மூன்றாறும் பாருபாரே. (469)

பாரப்பா முன்சொன்ன நவச்சாரந்தான்
பதிவாக நாகத்தை உருக்கிக்கொண்டு
தாரப்பா நாகத்தின் மேலேதூவு
தடையறவே நாகமது கட்டிப்போகும்
காரப்பா நவலோகந் தன்னிலீய
கனிவான தங்கமாம் கருத்துள்ளோர்க்கு
வாரப்பா பாகமாய்ச் செய்துகொண்டால்
வடிவாகப் பொருளாகும் வண்மைதானே. (470)

சூதக்கட்டு.

வண்மையாய் சூதத்தைக் கட்டுதற்கு
வகையாச் சொல்லுகிறேன் வலுவுமெத்த
உண்மையா யெழிதல்னிலே சூதங்கட்டும்
உருதியாய்ச் சொல்லிடுவா ருலகவாதி
கண்மையாய்க் கட்டுவகை யறியமாட்டார்
கனிவாக உறுதிபெறக் கணக்குமாகும்
தண்மையா யுறுதிக்கிப் பாகமாக
தடையறவே சொல்லிவிட்டேன் தன்மையாமே (471)

தண்மையா யிச்சாரம் பொடியாய்ப்பண்ணி
தனியான மஞ்சலென்ற கருவிற்போட்டு
வண்மையாய் விட்டுவைக்கச் செயநீராகும்
வடிவான செயநீரில் வண்மைகேளு
பெண்மையாய்க் காண்டிஉண்டால் காயசித்தி
பேதமையாம் நோயெல்லாந் தவிடுமாகும்
செண்மையா யுறுதிபெறச் சவுக்காரத்தை
செய்திடவே சகலதொழில் சித்தியாமே. (472)

துருசுவைப்பு

சித்தியா மின்னமொரு செய்திகேளு
சிறப்பான துருசினுட வைப்புதன்னை
பத்தியாய்ச் சொல்லுகிறேன் பலனுமாகும்
பண்பாகச் செம்பாலே பானைபண்ணி
நத்தியே கல்லுப்பு பொடியாய்ப்பண்ணி
நலமாகப் பதினாறுக் கொன்றுபோடு
சித்தியாய் வெடியுப்புச் சினம்பாதி
சிறப்பாக நிறுத்துப் பானையிலேபோடே. (473)

போட்டுமே பழச்சாறு மோரும்வார்த்து
பொலிவாக மேல்மூடிப் புதைத்துப்போடு
காட்டுமே மண்டலந்தான் கடந்தபின்பு
கனிவாக வெடுத்துப்பார் பச்சையாகும்
நாட்டுமே யிருந்துவிடும் சொல்லக்கேளு
நாகமாத் துருசென்ற நாமமாச்சு
வாட்டுமே உப்பதுவுஞ் சத்தியாச்சு
வளமான செம்பதுவும் அல்லாவாச்சே. (474)

ஆச்சப்பா தயிரதுவும் நபிமாராச்சு
அடைவான யிலுமிச்சம் பழச்சார்தானும்
பாச்சப்பா லைவையென்ற பேருமாச்சு
பதிவான யித்துருசை நீற்றினுக்கால்
காச்சப்பா ரசங்கட்டும் குளிகையாகும்
நலமாகச் சகலசித்து மிதற்குள்ளாகும்
வாச்சப்பா சத்துவகை செய்துசெம்பில்
வடிவாக வெடுத்தாக்கால் மட்டமாமே. (475)

மட்டமாந் துருசதுவை வைத்துநீயும்
மகிமைபெறத் துருசுதனை நீத்திக்கொள்ளு
திட்டமாய்ச் சூதமதைக் கட்டிநீயும்
திறமாகச் செந்தூரம் பண்ணில்ரெம்ப
வட்டமாய் நவலோக மெல்லாந்தானும்
வடிவாகப் பழுக்குமே வாதம்ரெம்ப
கட்டமிலா திருந்துமே வித்துநீயும்
கனிவாகச் செய்துமே பிழைத்திடாயே. (476)

பிழைத்திடவே சத்துக்குத் துருசுவேணும்
பேராகச் செம்புதனில் சத்துச்செய்தால்
தழைக்கவே வாராது செம்புதானும்
தடையறவே வெள்ளிதான் பழுக்கமாட்டா
கழைக்கவே துருசுதனில் செம்புதன்னை
காரணமாய்க் கொன்றுக்கால் தங்கமாகும்
அழைத்தபிள்ளை வந்ததுபோல் வந்துகூடும்
ஆதிவர்ய் துரிசைநீ பேணிப்பாரே. (477)

துரிசுக்கவக்கு.

பேணியே துருசொன்றில் களங்குசொல்வேன்
போக்கோடே துருசதுவும் பலமும்பத்து
ஆணியே பொடியாக்கிச் சட்டியிட்டு
அடைவாக நீர்வத்தச் சாமமொன்று
காணியே யெரித்துயெடு சுண்ணம்போலாம்
காரியமாய் நின்றபிடை முக்கால்கெந்தி
வாணியே நிறுத்துமே கல்வமிட்டு
வகையான பழச்சாற்றில் சாமம்நாலே. (478)

நாலாக ஆட்டியே சொல்லக்கேளு
நலமாக முன்துருசு நிறுத்துநீயும்
காலாக வைத்திடுநீ அரப்பொடியைத்தான்
கணக்காகக் கூடவே சேர்த்துநீயும்
வாலாக அரைத்துவில்லை காயவைத்து
வடிவாக உப்புநேர் சுண்ணங்கூட்டி
பாலாக அரைத்துவில்லை மேலேகட்டி
பதிவாகப் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடே. (479)

புடம்போட்டு மேல்க்கவசம் பிரித்துப்பாரு
போக்கோடே கரிபோலே தூளாய்நிற்கும்
அடைவாக வெங்காரம் பெட்டிலொன்று
அடைவாகப் பொறித்துமே கூடவைத்து
திடமாக அரைத்துவிடு பாணியாலே
திட்டமாய்க் குகையில்வைத்து உருக்கித்தீரு
கடமாக உருகியது சத்தாய்நிற்கும்
கணக்காக அஞ்சுதா முருக்கிக்கொள்ளே. (480)

உருக்கியே யிப்படிக்கித் தாமுமஞ்சு
  உறுதிபெற யெடுத்துமே சொல்லக்கேளு
நருக்கியே கல்வமிட்டுப் பாதிதானும்
  நலமாகச் சூடனைத்தா னிறையைக்கேளு
கருக்குமே சத்துக்குக் காலுமிட்டு
  கனிவாகப் பாணியினா லரைநேர்சாமம்
பருக்கியே அரைத்துமே வில்லைகட்டி
  பதிவாகக் காடையென்ற புடத்திற்போடே. (481)

போட்டுமே யெடுத்துநீ பிரம்பாய்வைத்து
  போக்கோடே வங்கமது பலமுநாலு
நாட்டுமே கரண்டிதனில் வைத்துருக்கி
  நலமான தாளகந்தான் பிடைக்கிடையேதாக்கி
பாட்டுமே யெடுத்துப்பார் கரியாய்நிற்கும்
  பதிவான கரியதனைக் கல்வத்திட்டு
வாட்டுமே சாரத்தைப் பாதிசேர்த்து
  வடிவாகப் பாணியினா லரைத்திடாயே. (482)

அரைத்துமே வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
  அடைவாகப் புடம்போட்டு யெடுத்துநீயும்
கரைத்துமே குகையிலிட்டு உருக்கித்தீரு
  கனிவாக யியமாய் உருகிநிற்கும்
தரைத்துமே தட்டியதை நையத்தானும்
  தகமையாய் முன்சத்தில் நாலத்தொன்று
வரைத்துமே சேர்த்துஅரை அன்னத்தாலே
  வடிவாக வழித்துமே வில்லைகட்டே. (483)

கட்டியே கதிரில்வைத்து மேலேதானும்
  கனிவாக உப்பினாற் கவசஞ்செய்து
நட்டியே காயவைத்துப் புடமுமிட்டு
  நாடியே புடந்தானும் பெரிதாய்ப்போடு
முட்டியே யெடுத்துநீ கல்வமிட்டு
  முனிவாக அன்னத்தால் சாமம்நாலு
கொட்டியே அரைத்துமே வில்லைகட்டி
  குணமாகக் கதிரில்வைத்துக் காயப்போடே. (484)

காயமே வைத்துமுன்னூற் கவசஞ்செய்து
கனிவாகப் பெரியபுடம் போட்டெடுத்து
நாயமார் சொன்னபடி சொல்லக்கேளு
நலமாக முன்போட்ட கரியைநேராய்
தாயகமாய் தங்கமிட்டு உருக்கிக்கொண்டு
தாட்டிகமாய் நிரைபாகந் தகமைகேளு
மாயமே வெள்ளியெட்டுக் களஞ்குநானு
மயமாகச் சேர்த்துருக்கிப் பின்புகேளே. (485)

பின்புதா னெடுத்துமே சொல்லக்கேளு
பேராகக் கேளெருமை சாணிசேர்த்து
தென்பாகக் கிளிஞ்சிய து சுண்ணஞ்சேர்த்து
சிறப்பாக அரைத்துமே நிகடைபண்ணி
அன்பாக அதில்வைத்துக் கணக்காயூது
அடைவாக வூதியே பின்புகேளு
நன்பாகக் கரியில்வைத்து உருக்கித்தீரு
நலமாக மாத்தேழு காணுந்தானே. (486)

காணுமே கடையில்வித்துச் சிவனத்தை
கனிவாகச் செய்துமே கருணைகூர்ந்து
வேணபடி செலவுசெய்து என்னூல்பூராய்
விருப்பமாய் எல்லாமும் படித்துநீயும்
காணமாய்ச் சுண்ணங்கள் மிகவுஞ்செய்து
நலமாகப் பெரியதொரு வேலைசெய்து
தாணுவாய் குளிகைகட்டி ஆடித்தேற
தடையறவே யாகோபு சொன்னார்தானே. (487)

சொன்னபடி முன்னேதான் துருசைவைத்து
சொற்பெரிய களங்கைத்தான் பின்னேசெய்து
நன்னயமாய் வங்கத்தை உருக்கிநீயும்
நலமாக தாளகத்தைக் கொடுத்துப்பின்பு
இன்னிலத்தில் நொருக்கியே செத்தசெம்பை
யிதமாக யிழுத்துமே தங்கஞ்சேர்த்து
நன்னலா யுருக்கிட்டு வெள்ளிதன்னில்
கனிவாகக் குடுத்துமே வேதையாரே. (488)

வேதைதா னிப்படிக்கிச் செய்யாமற்றான்
விரைந்துமே மட்டத்தி லீயந்தன்னை
சேதையாய்க் குடுத்துமே யூதிப்பார்த்து
திறமாக வர்ணங்க ளில்லையென்று
காதையாய்ப் பலவார்த்தை மிகவும்பேசி
கடிதாக வாதந்தான் பொய்யையென்பார்
போதையாய் மிகப்பாடு பட்டுப்பட்டு
பொலிவாகத் திரிந்தலைவார் வாதிதானே; (489)

இந்துப்புவைப்பு.

தானென்ற யிந்துப்பு வைப்புக்கேளு
தடையறவே நாலடுப்பு வரிசையாக
கானென்று கட்டியே சொல்லக்கேளு
கனிவான அடிக்கனத்த சட்டிவைத்து
பானென்ற கடல்நீரி லுப்புக்காய்ச்சி
பதிவாகத் தினந்தினமுங் காய்ச்சிநீயும்
பானென்ற அடிப்பார முள்ளபானை
பதிவாக யிட்டுமே காய்ச்சிடாயே. (490)

காய்ச்சிடவே காடாக்கினி யாகவேதான்
கனமாக தீமூட்டிக் கணக்கதாக
பாச்சிடவே வெந்துருகிச் சலமாய்நிற்கும்
பதிவாக முப்பதுக்கு ஒன்றுசீனம்
காச்சியே வெடியுப்பு முப்பத்திலொன்று
நலமாக பொடிபண்ணி அதிலேபோட்டு
தாச்சிடவே வெந்துநன்றாய்க் குழம்பாய்க்காய்ச்சி
தலமாக ஆறவிட்டுப் பானைதன்னை. (491)

தன்னிலே யூத்தியபின் னுடைத்துவாங்கி
தனியாகப் பார்த்திடவே வெளுப்பாய்நிற்கும்
முன்னிலே மட்டியாய் கல்லுப்போலே
முடிவாக யிருந்திடுமே அதிகவேதை
கன்னியே யிப்படிக்கிச் காய்ச்சிநீயும்
கனிவாக யெடுத்துமே சுண்ணம்பண்ணு
மன்னியே சொல்லுகிறே னுற்றுக்கேளு
மகிமைதா னதின்பேரு கூறொணாதே. (492)

இந்துப்புச்சுண்ணம்,

கூறவே யிந்துப்பு பலமும்பத்து
குணமான கடல்நுரையும் பலமும்பத்து
நாறவே கல்வமிட்டு அரைநேர்சாமம்
நலமான நாயுருவிச் சாறுதன்னால்
பாறவே யிருசாம மரைத்துநீயும்
பதிவாக அடுப்புதனில் அயச்சட்டியிட்டு
காறவே வறுத்துவிடு பனிரெண்டுசாமம்
களிவாகக் கல்வமிட்டுப் பின்புகேளே. (493)

கேளுமே முன்சத்தால் நேசஆட்டி
கெடியான வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
காணுமே மேற்கவசஞ் சொல்லக்கேளு
நலமாக அஞ்சுசுண்ண மேலேகட்டு
பாளுமே போகாமல் உலறவைத்து
பதிவாகப் பெரியபுடம் போட்டெடுத்து
காணுமே கடுஞ்சுண்ணம் யிந்துப்புச்சுண்ணம்
கடிதாக யாகோபு கருணையாமே. (494)

கருணையாம் விரமது கொஞ்சமிட்டால்
கனமாக ரெத்தம்போல் சிவந்துநிற்கும்
அருணையா யிதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
அடைவாகச் சூடனது பலமுமொன்று
தருணமாய்ப் பூரமது பலமுமொன்று
தாக்கியதை யிந்துப்புச் செயநீராலே
வர்ணமா யரைத்துவில்லை கதிரில்வைத்து
வளமாக அஞ்சுசுண்ணக் குகையில்வையே. (495)

வைத்துமே புடம்போடச் சுண்ணமாகும்
வாகான சுண்ணத்தின் பெருமைதன்னை
கைத்துமே நபிமாரால் சொல்லப்போகா
களிவாக நான்கண்டு யெழுதிப்போட்டேன
செத்துமே போகாம லின்னங்கேளு
சிறப்பாகப் பூரமென்ற சுண்ணத்தோடே
தைத்துமே சாரமது சேர்த்துநீயும்
தடையறவே பொடியாக்கிப் பின்கொள்வையே. (496)

பிங்கானி லிட்டிடவே செயநீராகும்
பெருமையாய்ச் செயநீரில் வீரமிட்டு
தாங்காமல் வைத்துமே சொல்லக்கேளு
தடையறவே வெள்ளீயம் பலத்தைநீயும்
பாங்கமாய்த் தட்டியே பிச்சுப்போட்டு
பதிவாகப் பூரமென்ற செயநீராலே
நீங்காம லரைத்துவில்லை கதிரில்வைத்து
நிலையாகக் காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேளே. (497)

சொல்லவே கரியோட்டில் வைத்தூதது
சுருதிபெற யெடுத்துமே சொல்லக்கேளு
நல்லவே கல்வமிட்டுச் செயநீராலே
நலமாக அரைத்துவில்லை காயவைத்து
மெல்லவே முன்போலே யூதித்தீரு
மேன்மையா யிப்படிக்கித் தாமுமஞ்சு
கல்லவே யூதியெடு கடுஞ்சுண்ணமாகும்
கனமான சுண்ணத்தின் பெருமைகேளே. (498

பெருமையாய் வங்கமென்ற சுண்ணத்துக்கு
பெரிதாக வீரமது நாலத்தொன்று
அருமையா யிட்டுமே வாய்நீர்விட்டு
அடைவாக அரைத்துமே ஆனபின்பு
கருமையாந் துருசின்மேற் கட்டித்தீரு
கனமான அஞ்சுசுண்ணம் கவசங்கட்டி
கருமையாய்ச் சேவலென்ற புடமுமிட்டால்
நலமாகத் துருசதுவுஞ் சுண்ணமாமே. (499)

சுண்ணமாந் துருசினுட சுண்ணந்தன்னில்
துடியான வீரமிட்டுச் சொல்லக்கேளு
நன்னயமாய்த் தாளகத்தின் மேலேகட்டு
நலமாக அஞ்சுசுண்ண மேலேகட்டி
கன்னலாய்ப் புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு
கட்டியாய் நீறுமது யிடைபோகாது
சொன்னபடி நீறுமது வாதமாகும்
துடியான யாகோபு சொன்னவாறே. (500)

வாரேது வென்றுக்கால்ச் சொல்லக்கேளு
வடிவான தாளகத்தில் சுண்ணந்தன்னை
காரேது வீரத்தின் மேலேகட்டு
கனிவாகக் கதிரில்வைத்துச் சொல்லக்கேளு
நாரேது பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
நலமாக வெடுத்துப்பார் வீரச்சுண்ணம்
கூரேது வாதமது கொள்ளைகொள்ளை
குணமான யாகோபு கூறினேரே. (501)

கூறினேர் வீரத்தின் சுண்ணந்தன்னை
குணமாக விருகனிடை உமிழ்நீர்விட்டு
பாரிலே அரைத்துநீ பலனைக்கேளு
பதிவாகத் தங்கமென்ற தகட்டிற்பூசி
சாரியே காயவைத்துப் புடமுமிட்டால்
சரியாகத் தங்கமது நீறிப்போகும்
வாரியே நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
வடிவாகக் கொடுத்திடவே வண்மைதானே. (502)

வண்மையாய் நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
வடிவாக கொடுத்திடவே பத்துமாத்து
உண்மையாய் உப்புக்குங் காவிக்கப்பா
உதிதியா யேகாது புடமிறங்கும்
தண்மையா யிதைவித்துச் செலவுசெய்து
தடையறவே வெகுநூல்கள் சம்பாரித்து
பண்மையாய் சுண்ணங்கள் பார்த்துநீயும்
பலகாலுங் தொழுதிடவே பாங்குமாமே. (503)

பாங்காக வங்கமது நீராவிட்டால்
பலனில்லை துருசதுவும் நீரமாட்டா
நீங்காமல் தொந்தமில்லை வேதையில்லை
நெடிதாக ஒன்றுமில்லை சூச்சமில்லை
வாங்காமல் துருசினுட ஒட்டமில்லை
வடிவான சூதமது கட்டமாட்டா
தாங்காமற் தூங்கிடுவா ருலகவாதி
தடையறவே யாகோபு சொன்னேதானே. (504)

நாளென்ற நபிமாரை அடுத்துத்தானும்
நலமாக வேலையெல்லாங் கத்துக்கொண்டு
காளென்ற வடதேச மக்கஞ்சென்று
கனிவாக மகமதுவைக் கண்டுபோற்றி
வாளென்ற சாஸ்திரங்கள் மிகவும்பாடி
வகைகண்டு துகையாய் வசனித்தேனான்
ஊளென்ற உருதியுள்ள நபிமார்பாதம்
உகந்துமே போற்றியே யிருந்தேனானே. (505)

ரோமத்தயிலம்

இருந்திடவே தாருசென்ற செந்தூரத்தை
யிதமாகக் கேளுங்கள் வாதிநீங்கள்
அருந்திடவே தாருசியது பலமும்பத்து
அடைவாக நிறுத்துமே கல்வத்திட்டு
பொருந்திடவே ரோமமென்ற தயிலங்கேளு
போக்காக இளவயது ரோமந்தன்னில்
கருதிடவே நரையில்லா ரோமம்வாங்கி
கனிவாகச் சுத்திபண்ணக் கருதக்கேளே. (506)

கருதவே சியக்காய் தனையரைத்து
கணக்காகப் பாணிவிட்டுக் கரைத்துநீயும்
யருதவே ரோமத்தை அதிலேபோட்டு
வளமாகக் கொதிகிளம்ப யெரித்துநீயும்
உருதியாய் ரவிதனிலே உலரப்போட்டு
உத்துமே நல்லெண்ணை தன்னைவிட்டு
ருதியாய்ப் பிசைந்துமே அப்பால்நீயும்
ஆதியாய் குளித்தயிலம் யிர கிக்கொள்ளே. (507)

தாருசச்செந்தூரம்.

ள்ளவே சிசாவி லடைத்துநீயும்
குணமாக வைத்துமே சொல்லக்கேளு
ளவே மூன்னெடுத்த அருசுதானும்
தலமாகப் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
வள்ளவே கெந்தியது தாருசின்முக்கால்
வளமாக அரைபொடியும் பலமும்பத்து
துள்ளவே மூன்றையுந்தான் கல்வத்திட்டு
அடியான பழச்சாற்றி லாட்டிடாயே.

ஆட்டிடவே நாளாறு சென்றபின்பு
அடைவாக வில்லைதட்டிக் கதிரில்வைத்து
நீட்டிடவே உப்புநீர் சுண்ணஞ்சேர்த்து
நிலையாக மேற்கவசங் கட்டிநீயும்
பாட்டிடவே பெரியபுடம் போட்டெடுத்து
பதராமல் கவசத்தைப் பிட்டுப்பார்த்தால்
நாட்டிலே சொல்லாதே கருப்பாய்நிற்கும்
நாதாந்த யாகோபு நலமைய்த்தானே. (50

நலமாகப் புடம்போட்ட மயனந்தன்னை
நாடியே கல்வமிட்டு வெங்காரத்தை
பெலமாக நாலிலொன்று சேர்த்துக்கொண்டு
பேசாதே அரைத்துமெள்ள வுண்டைபண்ணி
அலமாகக் குகையில்வைத்து உருக்கித்திரு
அடைவாக யீயம்போல் சத்துமாகும்
கலனாகச் சத்தெடுத்துக் கல்வத்திட்டு
கனிவாக வெங்காரங் காலதாமே. (51

காலதாம் வெங்காரஞ் சேர்த்துநீயும்
கனிவாகப் பாணிவிட்டு அரைத்துஉண்டை
வாலதாய் செய்துமே சொல்லக்கேளு
வடிவாக உண்டைபண்ணிக் குகையில்வைத்து
சேலாக உருக்கிடவே சத்துமாகும்
செல்வம்வரும் அயக்கசடு கழிந்துபோகும்
பாலாக யிப்படிக்கி உருக்கிநீயும்
பதிவாகச் சத்தெடுத்துப் பார்த்திடாயே.

பாத்திடவே சத்தெடுத்துக் கல்வத்திட்டு
பதறாதே வெங்காரம் பாதியிட்டு
காத்திடவே ரோமத்தின் தயிலத்தாலே
நலமாக அரைத்துயிரு சாமமாட்டி
கோத்திடவே வில்லைபண்ணிக் காயவைத்து
குணமாக அகலிலிட்டுப் புடமுமிட்டு
சாத்திடவே கல்வமிட்டுத் தயிலத்தாலே
சரியாக யிருசாம மாட்டிடாயே.

சூட்டியிட்டு வில்லைபண்ணிக் கதிரில்வைத்து
　　அடைவாகப் புதுஅகலில் வைத்துமூடி
ஏத்திட்டுத் திரியாதே முன்போல்த்தானும்
　　யிதமாகப் புடம்போட்டு யெடுத்துநீயும்
காத்திட்டுப் பார்த்திடவே சிவந்துபோகும்
　　கருணைபெறச் சிவப்பாக மட்டும்போடு
மாத்திட்டு வருகுமது நபிமார்சொன்ன
　　வடிவான செந்தூர வுண்மைகேளே.　　(513)

வெடியுப்புத்திருவுகம்.

வண்மையாய் வெடியுப்பு பலமும்பத்து
　　வடிவான சினமது யிருபத்தஞ்சு
உண்மையாய் பொடித்துமே சொல்லக்கேளு
　　உறுதிபெற வாலையென்ற சட்டியிட்டு
தண்மையாய்ப் புகைநீரை வாங்கும்போது
　　தனியான முன்னீரைத் தள்ளிப்போட்டு
பெண்மையாய்ப் பின்னீர்தான் மஞ்சளாக
　　பேசாதே யிருக்குமந்த நீரைவாங்கே　　(514)

வாங்கியே குப்பிதனி லடைத்துநீயும்
　　வகையான சூதமது சேருஒன்று
தேங்கியே பிங்கானில் வைத்துநீயும்
　　திடமாகத் திருவுகத்தைக் குத்திப்பாரு
ஓங்கியே காளான்போல் பூத்துநிற்கும்
　　உறுதியா அயக்கதிரா லெடுத்துநீயும்
பாங்கியே பின்புமே புகைநீருத்து
　　பதிவாகக் காளான்போல் பூக்குந்தானே　　(515)

பூக்குமே யெல்லாமும் பூக்கவைத்து
　　புனித்மா யெடுத்துக்கதிர் காயவைத்து
பாக்குப்போல் கட்டியா யிருந்ததானே
　　பக்குவமா யுடைத்துமே பொடியதாக்கி
தாக்குமே யீரமது யிருந்ததானால்
　　தடையறவே உமிநெருப்பில் வருத்துப்போடு
சுக்குசலாய்ச் செய்யாதே யாகோப்சொன்னேன்
　　குணமதனைப் பாகமாய்ச் செய்திடாயே　　(516)

செய்திடவே சூதமது மஞ்சளாகச்
சீர்பெற்றே யிருக்குமது சொல்லக்கேளு
பைதிடவே முன்வைத்த செந்தூரத்தை
பதிவாக முன்னெடுத்த புதங்கந்தன்னை
கைதிடவே செந்தூர மிடையேசேர்த்து
கனிவாக ரோமத்தின் தயிலத்தாலே
கைதிடவே யிருசாம மரைத்துநீயும்
வடிவாகக் கதிரில்வைத்துக் காயப்போடே. (517)

காயவே நாளெட்டுக் கடந்தபின்பு
கனிவாக உமிநெருப்பில் வறுத்துநீயும்
நாயன்மார் சொன்னபடி குப்பிதன்னில்
நலமாக அரைவாசி போட்டுத்தீரு
மாயமாய் மண்ணேழு சீலைசெய்து
மதிப்பாகக் கதிரில்வைத்துக் காயப்போட்டு
தர்யகமாய் சட்டிமணல்க் குப்பிவைத்து
சார்ந்தகுப்பிக் கழுத்துவரை மணலைப்போடே. (518)

வளமையாய் முத்தீயு மெரித்துநீயும்
வடிவுபெறப் பனிரெண்டு நாள்க்கழித்து
தன்மையாய்த் தீயாத்தி நீதான்மூன்று
தர்ட்டிகமாய் நாளாறு சென்றபின்பு
பளமையா யெடுத்துமே மெள்ளத்தானும்
பதிவான குப்பியைநீ பிரித்துப்பாரு
களமையாய்க் குப்பிஉடை கல்வமிட்டு
கணக்காக ரோமத்தின் தயிலமூத்தே. (519)

வத்தியே நால்சாமம் நேகஆட்டி
உறுதிபெற அதையெடுத்துக் கதிரிவிட்டு
எத்தியே உமிநெருப்பில் வறுத்துப்போடு
யேழைமதி போகாமல் குப்பிதன்னில்
பாத்திட்டு அடைத்துமே மூன்போற்சீலை
பதியவே செய்திட்டு மேருக்கேத்தி
காத்திட்டு யெரித்துயெடு கணக்காய்த்தானே
கதிர்பெருக யாகோபு சொன்னவாரே. (520

சொன்னதொரு பாகமதாய்ச் சிவக்கமட்டும்
சுருதிமுறை யெறியிட்டு யெடுத்துநீயும்
கன்னலாய்ப் பார்த்திடவே செந்தூரந்தான்
கண்கொள்ளா முருக்கம்பூப் போற்சிவந்து
நன்னயமா யிருக்குமந்த செந்தூரத்தை
நபிமார்கள் பாகமாய்ச்செய்துகாட்ட
இந்நிலத்தில் நான்படித்து உங்களுக்கு
இனிமையாய்ச் சொன்னஇந்த உண்மைதானே ( )

தானென்ற செந்தூரம் நவலோகத்தில்
தாக்கிடவே பத்தரைதான் தப்பாதேபார்
ஊனென்ற உப்புக்குங் காவிக்கப்பா
உறுதியா யிறங்கிவிடு உண்மைமெத்த
நானென்ற நவலோக மெல்லாந்தானும்
நாடினால் பழுக்குமது நன்மைமெத்த
கானென்ற உலகத்தில் வாதிமார்கள்
காணார்கள் கண்டாலுந் தெரியார்பாரே. (522)

தெரியாமற் போவதுவு மேதென்றுக்கால்
திரமாக அவசரத்திற் செய்துபார்த்து
அறியாமல் பொய்யென்று லாரென்செய்வார்
அடைவாகக் குழந்தைபோல்த் தவித்துயேங்கி
குறியாக ஆறுதனில் நீச்சுப்போல
குளங்கண்டு அலைந்ததுபோல் வாதிமார்கள்
பரியாசம் பண்ணியே திரிவார்பாரு
பகலறிந்தால் கண்துலங்கும் பாகமாமே. (523)

பாகமா யிருட்டறையிற் புகுந்துநின்று
பதிவாகக் கண்தெரியாப் போனதாலே
யோகமாய் வெளியில்வந்து ஒன்றைப்பார்த்து
உறுதிபெறக் கண்துலக்கும் உகமைபோல
காகமா யலைந்தாக்கா லென்னலாபம்
கற்றுணர்ந்தால் சித்தியாம் கண்டுகொள்ளு
மோகமாய்ப் பெண்ணுடனே சேர்ந்துகெட்டு
முனிவான புத்தியில்லார் முடிவுதானே. (524)

முடிவான அருசியென்ற செந்தூரத்தை
முக்கியமாய்ப் பணவிடைதான் தேனிலுண்ணு
குடியாக மேனியது கல்த்தூணாகும்
குணமான நரைதிரைக ளத்துப்போகும்
வடிவாக நோயெல்லாம் பொடியாய்ப்போகும்
வாதமடை திறந்தவெள்ள மடைக்கக்கூடா
படிபோலே யாகுமது யிந்தநேர்மை
பாகத்தை அறிந்தாலோ சித்தியாமே. (525)

சித்தியாம் அரிசியென்ற செந்தூரந்தான்
திடமாக யிக்காண்டந் தனிலேசொன்னேன்
முத்தியா யிதையறிந்து செய்துகொண்டு
மூவுலக மெய்க்கவே உண்டுதேரு
சுத்தியே திரியாதே கண்டுதேரு
கனிந்துமே விதியாளி கண்டுகொள்வான்
சத்தியமா யென்வசன மெய்யேயாகும்
தாக்கிடவே னூலினுட தன்மைபாரே. (526)

தன்மையாம் அருசனுட செந்தூரத்தை
தாக்கியே நபிமார்கள் செய்துபார்த்து
உண்மையென்று நம்பியே தங்கஞ்செய்து
உறுதிபெற வேதத்திற் காட்டினார்கள்
வண்மைபெற உலகத்தோர் பிழைக்கத்தானும்
வடிவாகச் சொல்லியே வன்மைகாண
அண்மையா யாகோபு சொன்னேனீதி
துலங்கவே பொருளறியுஞ் சுருக்கந்தானே. (527)

தானென்ற நூல்பார்த்து உலகவாதி
தவித்துமே மனம்புண்ணாய் வறுமையுற்று
ஊனென்ற சோத்துக்கு யிடமில்லாமல்
உண்பாரை உடுப்பாரைப் பாத்துயேங்கி
நானென்ற ஆணவத்தால் கெட்டோமென்று
நாய்போலே அலைந்துமே கெஞ்சிக்கெஞ்சி
வானென்ற நூலினுட பாகம்விட்டு
வடிவாகத் தெரியாத மார்க்கந்தானே. (528)

மார்கமாய் நால்வேதச் சுருக்கங்கண்டு
வடிவாக எழுநூற்றின் மகிமைகண்டு
நூற்குள்ளே செந்தூரமுந்நூறுகண்டு
நுட்பமாய் நூற்றியைம்பத் தைந்துங்கண்டு
ஏற்கையாய்ச் சுருக்கமைம்பத் தைந்துங்கண்டு
இயல்பாக அறுநூறு மிதிலேகண்டு
பாற்கவே மூந்நூறு சுண்ணங்கண்டு
பரிவாக நூற்றியைம்பத் தைந்துங்கண்டே. (529)

கண்டுகொண்ட வுடனேதா னைம்பத்தேழுங்
கனிவாகப் பஞ்சமித் திரமுந்நூறும்
பண்டுசொன்ன ளங்குமுந் நூறுங்கண்டு
பாக்கியம்போற் சூஸ்திரமைம் பதுவுங்கண்டு
விண்டபதி னறுபிடை பாகங்கண்டு
மேலான வைத்தியம்நா னூறுங்கண்டு
கொண்டவதின் சுருக்குமுந் நூறுங்கண்டு
குணமாக நூலெல்லாங் கண்டுதேரே. (530)

தேரேதண் டகம்நூற்று பத்துங்கண்டு
சிறப்பான சூஸ்திரமோ ரைம்பத்தைந்தும்.
நேரேதான் கண்டுகொண்டு நூல்வரிசை
நேர்த்தியுடன் செய்பாகம் பதினாறுங்கண்டு
வேரேதான் இந்தநூல்பதி னேழுங்கண்டு
மெய்யான நூல்களுக்கு அருத்தங்கண்டு
ஓரேதான் மருந்துசுண்ணஞ் செந்தூரங்கள்
செய்பாகத் தோடுசெய்தாற் சித்தனாமே (531)

சித்தனென்றால் பெரிதல்ல அறிந்தோன்சித்தன்
செயமாக வரிசைகண்டு கோர்வையாக
பத்தமுடன் நூல்தேடிச் சேகரித்து
யக்குவமா யொவ்வொன்றும் பார்த்துத்தேறி
மூத்தனென்று சொல்லவே வகாரவேலை
முடித்தாக்கா லிவன்சித்த னிவனேயோகி
மொத்தமாய் நூலெல்லாங் கிடைத்துதானால்
முத்திதரும் மீஸ்பரன்வே றில்லைதானே. (532)

இல்லையென்று சிலதுபேர் ஒருவரோடே
யிதமாகக் கேட்டிமே வாதமாச்சு
கல்லையென்ற அவசரத்தில் நடந்துமேயங்கி
கனிவாக வெல்லோர்க்குஞ் சொல்லிக்காட்டி
முல்லைமலர் போலவே சிரித்துச்சுத்தி
முனையாக அலைந்துமூலி கையைத்தேடி
வில்லங்கப் படுவார்க்கு வாதமில்லை
விடியமட்டும் சோதிப்பார் உலுத்தர்தாமே (533)

உலுத்தரு யின்னமொரு வாதிகாணும்
உள்வான பெண்ணைத்தான் கண்டபோதே
வலுத்துமே பெண்ணைவளைக் கூப்பிட்டேதான்
வளமாக அவளோடே நேசித்தப்பா
சலுக்குமே சலிப்பாக வாதந்தன்னை
தாட்டிகமாய் கொஞ்சமாய்ச் சுட்டுப்பார்த்து
அலுத்துமே யில்லையென்பா ரவர்களுந்தான்
அடைவாக வாயாப்பு பெருவார்தானே. (534)

ஆப்பிட்ட பேர்தானே தெரியாரெல்லாம்
அழுதுமே வழியிலே நினைவுபூண்டு
கூப்பிட்டுத் திரிந்தாக்கால் வாதமாமோ
குணமான மனதுக்கு ரூபமில்லை
வாப்பிட்டுத் திரிந்தாக்கா லாபமென்ன
வகையறிந்த பேருக்கு வடிவந்தங்கும்
சாப்பிட்டு திரிவாரோ டேதிரிந்தால்
சரியான வாதம்வருந் தாச்சிதானே. (535)

பெரியோர்கள்.

தாச்சிதான் வருகாமல் வாதம்வந்தோர்
தான்பேசார் பொறுமையா யிருந்துகொள்வார்
வாச்சியாய்ப் பதாமல் செய்துபார்ப்பார்
வடிவான நூல்களையே விரும்பிப்பார்த்து
காட்சியாய்க் கலக்கமத்துப் படித்துக்கொள்வார்
கைபாக வரிசையாய்ச் செய்துகொள்வார்
வாச்சியாய் மனதுதனிற் சாஸ்திரத்தை
வடிவாகப் படிப்பார்கள் வழக்கத்தோடே. (536)

வழக்கந்தா னல்வேதம் பூண்டுகொண்ட
 வடிவான வெங்களுட சாதிதன்னில்
கலக்கமாய்ப் போச்சுதென்று சொல்லிச்சொல்லி
 கனிவாகப் புலம்பியே வாதயிச்சை
தழக்கமாய்ப் பட்டுமே கரியைச்சுட்டு
 தாட்டிகமாய் வீண்பாடு பட்டேனென்பார்
உழப்பான சாஸ்திரத்தி லுழைப்பிலாதார்!
 உறுதிபெறப் பிச்சைதான் வாங்கநன்றே. (537)

நன்றாகச் சவுக்காரச் சுண்ணஞ்சொன்னேன்
 நானிலத்தில் கைபாக வரிசைசொன்னேன்
கன்றாகக் களங்கினுட பாகஞ்சொன்னேன்
 கனிவான துருசுச் செந்தூரஞ்சொன்னேன்
பன்றாக வெடியுப்பு செய்யுமார்க்கம்
 பதிவாக கைபாக வரிசைசொன்னேன்
வன்றாகப் புதையலெல்லாம் வெளியாய்த்தோணும்
 வடிவான படிப்பாளி வகையுமாமே. (538)

வகையாகக் களங்குதனில் செம்பெடுக்க
 வண்மையாய்ப் பாகமது கொஞ்சந்தானும்
துகையாகச் சொல்லிவிட்டேன் அத்தைத்தானும்
 சுண்ணமென்ற காண்டத்திற் தொடர்புசொல்வேன்
பகையாகப் பார்க்காதே மறைத்தபாகம்
 பதிவாக உலகத்தில் எல்லோர்தானும்
முகையாகச் செய்திடுவா ரென்றுசொல்லி
 முனையான வென்னூலை யெல்லாம்பாரே. (539)

பார்த்துமே யெல்லாநூல் தன்னைப்பார்த்து
 பதிவாக யெல்லாமும் ஒன்றாய்ச்சேர்த்து
காத்துமே கைபாக வரிசையோடே
 காட்டுவேன் கடைசிதனிற் கண்டுபாரு
கூத்துவனு யெண்ணாதே புத்திதன்னை
 குடிலமாய் விசாரித்துப் பார்த்துத்தேர்ந்து
சேர்த்தியாய்ச் செய்துவிட்டாற் பலனுமாகும்
 சிலவராமுந் தப்பினு வில்லைதானே. (540)

துருசுக்கு புருஷன்,

இல்லையென்று பெண்ணுமே துரிசுதானும்
யிதமான பெண்ணும் பெண்ணுக்குத்தான்
நல்லாகப் புருஷனவன் ரெண்டுபேரு
நான்சொல்வேன் முதற்புருஷன் அயமுமாகும்
கொல்லவே ரெண்டுபேர் சேர்த்தபோது
குணமாகக் கெந்தியது ரெண்டுபேர்க்கும்
வல்லமையாய் ஆந்தாளம் மூன்றுஞ்சேர்த்து
வகையாகப் பழச்சாறு விட்டுஆட்டே. (541)

ஆட்டியே புடம்போட்டு உருகும்போது
அடைவான சத்தாகுஞ் சேர்ந்துகொண்டு
வாட்டியே யிருக்குமது துருசுச்செம்பு
வகையான பொன்போலே உள்ளேதானே
தூட்டியே யிருந்திடுமே மூன்றுஞ்சேர்ந்து
துணையாக ஆணைப் போச்சுதானும்
பாட்டியே ஆணுக்கு ஆணுசத்துரு
பதிவாகக் கொடியோனும் ஆணுமாமே. (542)

ஆமேதான் ஆணைத்தான் சேருபாதி
அடைவாகப் பழச்சாறு யிதுக்குஅப்பன்
நாமேதான் சொல்லிவிட்டோம் சேர்த்தரைத்து
நலமாக வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
பூமேவும் அகலிலிட்டுப் புடத்தைப்போட
புகழாகப் பிரிக்குமே செம்பைத்தானும்
வாமேதான் பிறிந்திருந்த செம்பொடுக்க
வகையான புருஷனைத்தான் வண்மைகேளே. (543)

வங்கநீர்.

வண்மையாய்ப் புருஷனவன் சேர்ந்தபோது
வகையான கருத்தரித்து உருவமாச்சு
உண்மையா யிதுபோல வங்கந்தானும்
உறுதிபெறக் காரியம் பலமும்பத்து
தன்மையாய்க் கத்தாளம் பாலிற்றானும்
தடையறவே உருக்கியே சாய்த்துநீயும்
கண்மையாயேழுதரஞ் சாய்த்தபின்பு
கருத்தாகத் தகடுதட்டிக் கனிவாய்க்கேளே. (544)

கனிவாகக் கல்வத்திலிட்டு நீயும்
கருதியே பழச்சாறு விட்டரைத்து
வனிவாக நாளொட்டு அரைத்துவாற
வகையாக நானேழு சொல்லக்கேளு
சனிவாகபழச்சாறு தனைவிட்டு
சாரித்து மேற்றெளிவையிறுத்து நீயும்
கனிவாக முன்போட்ட சத்துதன்னில்
காரியமாய்க் கல்வமிட்டு அரைத்துக்கொள்ளே. (545)

அரைத்துமே யிருசாமஞ் சென்றபின்பு
அடைவாக வில்லைதட்டிக் கதிரில்வைத்து
பரைத்துமே புடம்போட்டு பின்புநீயும்
பாகமாய்க் கல்வமிட்டு வங்கநீரால்
அரைத்துமே யிருசாமம் வில்லைகட்டி
அடைவாக முனைபோலே புடமுமிட்டால்
கரைத்துமே யெடுத்துப்பார் களங்குபோலாம்
கனிவாகச் செத்தசெம்பை யிழுக்குந்தானே. (546)

இழுக்குமே வங்கநீர் சென்றுபுக்கி
யிதமான செம்புதான் சிக்கிப்போகும்
அழுத்தமாய்ப் பிடித்துமே புகைபோகாமல்
அடைவாக உருகியது யிருக்கும்பாரு
கழுத்துமே யிதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
காரணமாய் வெள்ளியெட்டில் மூன்றுசேர்த்து
பழுக்கவே குடுத்தூதிப் பார்க்கும்போது
பதிவான மாத்தேழு காணுந்தானே. (547)

காணுமே யிதினோடே தங்கத்தாயை
காரணமா யிடைசேர்த்து உருக்கிப்பாரு
வீணிலே போகாது மாத்துப்பத்தாம்
விரும்பியே யிதைவித்துச் செலவுசெய்து
தாணுவாய் கபிமாரைப் பணிந்தியோற்றி
சருகாவி லேகியே தொழுதுநீயும்
பாணுவாய்ப் புதியாய்ப் பிழைத்துக்கொள்ளு
பதிவான யாகோபு பலன்சொன்னாரே. (548)

சொன்னதொரு வங்கமில்லாச் செம்புவெல்லாம்
சுகமாக உருகையிலே ஓடிப்போகும்
அன்னதொரு தாயில்லாப் பிள்ளைபோலே
கனிந்துமே அழுதுமே புலம்புவார்கள்
இன்னிலத்தில் வங்கமல்லோ சேர்ந்தபோது
யினிதான பொன்னுச்சு யியற்கையாகும்
முன்னமே சொல்லிவிட்டேன் மூன்னூர்தன்னில்
முடியமட்டுஞ் சோதித்து முடிவுபாரே. (549)

முடிவான சத்துக்கு அயமும்வேணும்
மூனையான களங்கிளுள்ள செம்பெடுக்க
குடியுள்ள காரீயம் நீர்கள்வேண்டும்
குணமாகச் செம்புதான் வருகும்பாரு
படியான நூலறியா அசட்டுவாதி
பதிகாணுப் புலம்பியே மாளுவார்கள்
செடிதனையே பிடுங்கியே சார்பிழிந்து
திடமாகத் திரிவார்கள் உலகத்தோரே. (550)

உலகத்தில் வாதந்தான்பொய்யாமென்று
உற்றுணர்ந்து அறியாத மூடர்சொல்வார்
பலகத்தும் பலனில்லை மூரட்டுவாதி
பழிப்பார்கள் அவர்முகத்தில் காரித்துப்பு
நிலைபெற்றால் நீடூழி வாழலாகும்
நிலையில்லார் ஒருபோதும் வாழமாட்டார்
சிலைபோல நிற்பார்கள் மூரட்டுவாதி
செழிப்பில்லை வங்கத்தை அறியார்தானே. (551)

வங்கந்தான் களங்குக்கு ஆதிஆதி
வடிவான சத்துக்கு ஆதிதானும்
சிங்கந்தா னிரும்பாகும் சேர்க்கமுத்தி
திரமான சிங்கத்தை யறியாமுடர்
பங்கமாய்ச் சொல்லிடுவார் பரிச்சைகேட்பார்
பாபத்துக் கிடமாகச் சொல்லிச்சொல்லி
எங்களைத்தான் சொல்லியே வைவார்மூடர்
யேற்றமா யுலகத்தில் வாதிதானே. (552)

தானென்ற உலகத்தில் வாதிமார்கள்
    தருதரும்பரய்ச் சுட்டுமேகெட்டுத்தானும்
வானென்ற பொருளறியார் மார்க்கத்தாலே
    வடிவுபெற ரசவாத மில்லையென்று
கானென்ற உலகத்திற் சொல்லிச்சொல்லி
    கனியாத பழம்போலே கேட்டுத்தேர்ந்து
ஊனென்ற வழிபாடாய்த் தெரியாமற்றான்
    உலுத்தனவன் செய்ததிந்த முறையுமாமே (553)

முறையாகச் சகலநூல் சித்தியாக
    முதன்மையாய்ப் படித்துணர்ந்து கவலைகொண்டு
வறையறவாய்ப் புத்தியிலே நினைவுபூண்டு
    வடிவான செயலறிந்து வண்மைபேசி
சிறைபோலே வெகுநாளாய்க் காத்திருந்து
    செயம்பெறவே வாதிகையி லடுத்துநீயும்
பறையாகச் செய்துவிட்டால் பலனுமாகும்
    பகுத்துணர்ந்து சித்திபெறச் செய்திடாயே. (554)

சாரச்சுண்ணம்.

செய்திடவே பின்னமொன்று சாரந்தன்னை
    செயமான சுண்ணமதாய்ச் செய்யத்தானும்
பைதிடவே சாரமது பலமும்பத்து
    பதிவான சீனமது பலமும்ரெண்டு
கைதிடவே யேரலென்ற கிளிஞ்சிதானும்
    கறுவாகப்பலம்ரெண்டு நிறுத்துக்கொண்டு
வைதிடவே கல்வத்தி லிதனையிட்டு
    வடிவாக அரைத்துவில்லை காயவையே (555)

காயவைத்துப் பத்தெருவில் புடத்தையிட்டால்
    கனிவாகக் கடுஞ்சுண்ணச் சாரமாகும்
மாயவைத்த சுண்ணமிடை சாரஞ்சேர்த்து
    மத்திச்சுப் பனியில்வைக்கச் செயநீராகும்
நாயமார் சொன்னபடி வீரமிட்டு
    நயமாகச் செயநீரை வடித்துநீயும்
நாயகமாய்த் தாளகமும் பலமும்பத்து
    நாட்டிகமாய்ச் சுண்ணம்பில் சுத்திசெய்யே (556)

சுத்திசெய்து சாரத்தின் செயநீராலே
சுருக்கிட்டு ஒருசாமஞ் சென்றபின்பு
பத்தியா யெடுத்துமேசொல்லக்கேளு
பதிவான அண்டோட்டைப் பதியலூதி
சித்திபெறத் தாளகத்தின் மேலேகட்டி
சிறப்பாகப் புத்தெருவில் புடமுமிட்டு
நத்தியே யெடுத்துப்பார் சரியாய்நிற்கும்
நலமாகச் சொல்லுகிறே னிட்டங்களே. (557)

காட்டமென்ன சொல்லுகிறேன் தாளகத்தில்
நலமான வியமது நல்லதாகும்
கூட்டமுடன் சொல்லாதே திரிசுரோரய்
குணமாக யிதுரெண்டுங் கல்வமிட்டு
தாட்டிகமாய் சாரத்தின் செயநீராலே
தாக்கிட்டு அரைத்திடுவாய் நாலுசாமம்
போட்டியாய்ப் பண்ணாதே அரைத்துவில்லை
போக்கோடே புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொள்ளே.()

எடுத்துமே யிப்படிக்கி அஞ்சுநேரம்
யிதமாகப்போட்டுயெடு குருவுமாகும்
அடுத்துமே வெள்ளியெட்டு மூன்றுஞ்சேர்த்து
அதைஉருக்கி அகலில்வைத்து ஊதிப்பாரு
தடுத்துமே மதிசிவக்கும் மதியினாடே
தடையறவே தங்கமது யிடையேசேரு
கடுத்துமே சேத்துநீ புடமுமிட்டால்
கனிவாகத் தாய்போலே யிருக்கும்பாரே (559)

இருக்குமே யிதைவித்துச் செலவுசெய்து
யிதமாக யிதினடுத்த பெரியவேலை
கருக்காகத் தெரிந்துகொள்ள வேணுமிப்போ
நலமான பொருளறிந்தால் பொருளேயாகும்
பருக்குமே பொருளறியா மூடர்தானும்
பக்குவமாய் யினையார்கள் மூடராப்பா
இருக்குமென்று காய்போலே தேங்காய்தன்னை
யிதமாக உருட்டுவார் உடையார்தானே. (560)

உடையாமல் நபியாரைத் தொழுதுபோற்றி
　　உலகத்தி லிருக்கமட்டும் வாதஞ்செய்து
அடைவாக வித்துமே செலவுசெய்து
　　ஆதியோ டந்தம்வரை பார்த்துத்தேரு
கடையாகப் பார்த்துமே வித்துநீயும்
　　கனிவாகப் பொருளெல்லாங் கண்டுதேரு
முடையாகச் சொல்லாதே மேன்மையாகும்
　　முத்திக்கி வித்தாக முதலைத்தேடே. (561)

தேடவே சிவனத்துக் கிடமேயானால்
　　திடமாகச் சத்துயெடு செம்புபண்ணு
ஆடவே மதிதனிலே விட்டுநீயும்
　　அடைவாகச் செலவுரெம்பச்செய்துகொண்டு
காடவே சுண்ணமென்ற காண்டந்தன்னை
　　கனிவாக அறுநூறுங் கருவாய்ப்பாரு
நாடவே சகலமுந்தான் சித்தியாகும்
　　நாதாந்த யோகம்வரும் நன்மையாமே, (562)

நன்மையாய்க் கருவறியா முறட்டுவாதி
　　நலமான சாஷ்திரங்கள் பொய்யேயென்பார்
தன்மையாய்ப் பொய்யென்று சொன்னவாதி
　　சண்டாளன் அவனுக்கு நூல்கொடாதே
இன்மையாய் நரகம்உண்டு யினமதாக
　　யிதமாக ஏழுவேழு வங்கிசத்தில்
தன்னகரில் அலைந்துமே கெட்டுப்போவார்
　　தாட்டிகமா யாகோபு சொன்னவாரே. (563)

வாரேது யென்றுக்கால் சொல்லக்கேளு
　　வடிவான சவுக்கார முன்னேவைத்து
காரேது வங்கத்தைச் சுண்ணம்பண்ணி
　　கடுமையா யதின்பின்னே துரிசைநீத்து
பாரேது அதன்பின்பு சூதங்கட்டு
[illegible]ரேதிவாக ரசவாதம் செய்துநீயும்
　　உ[illegible]தனில் விற்றுநீயும்
[illegible] யாகோபு உண்மைதானே, (564)

சொன்னதொரு நூலில்லா வாதம்பார்த்தால்
துணையாகப் பலனில்லை விழலாய்ப்போகும்
கன்னதொரு விழலென்றால் வீட்டுக்காகும்
கனிவாக மடையரப்பா ஒன்றுக்காகார்
தன்னகரில் நினைவுதனில் நினைத்துநீயும்
தாட்டிகமாய்ப் புத்தியிலே கண்டுகொள்ளு
இன்னிலத்தில் ரசவாதம் யேவலாகும்
இருந்துரைத்தார் யாகோபு யிதமதாமே (565)

இதமாகப் பொய்சொல்லும் வாதிக்கித்தான்
யின்பமாய் ரசவாதப் பலனுமில்லை
அதமாக வங்கிஷங்க ளெல்லாம்பாழாம்
அடுத்தவரைக் கெடநினைத்தால் அலைச்சல்மெத்த
பதமாகக் கொடுப்பேரைத் தடுத்தபேரை
பதிவான அல்லாவுங் கெடநினைப்பார்
சதமாகப் புத்திறன் சொன்னேன்பாரு
தாட்டிகமா யாகோபு திடஞ்சொன்னாரே. (566)

திடமாக மகமதுவின் மார்க்கத்தோர்கள்
. திட்டமாய் வேதமது ஒன்றிருக்க
அடமாக அல்லாவும் ஒன்றிருக்க
ஆண்மையாய் மகமதுவும் அறிந்திருக்க
படமாகப் பேர்ரெம்ப்டச் சொல்லிச்சொல்லி
பார்தனிலே நினைத்தபடி கும்பிட்டேத்தி
வடமான கபர்போலே கட்டுவார்கள்
வடிவான படிப்பில்லார் சொல்லுவாரே. (567)

சொல்லுவார் நால்வேதம் உசத்திகேளு
சுகமான மகமதுவின் மார்க்கமெத்த
நல்லுவார் சத்தியமா மார்க்கந்தானும்
நலமான தாயதனைப் பூசிப்பார்கள்
வெல்லுவார் ஆண்டவனை மூன்றுபோது
மேதினியிற் தொழுவார்கள் மொழிகள்மெத்த
கல்லுமே யெரிந்தாலோ பூமிவீழா
கனிவான வேதமது கணக்குத்தானே. (568)

திருசநீரு.

கணக்காக யின்னமொரு துருச்சுண்ணம்
 கைகண்ட வித்தையிது கருவாய்ச்சொல்வேன்
தணக்கமாய்ச் துருசதுவும் பலமும்பத்து
 தடையறவே வங்கமது பலமும்பத்து
குணக்கமாய் வெடியுப்புப் பலமும்பத்து
 குணமாகக் கல்வமிட்டு அன்னத்தாலே
துணக்கமா யரைத்துவில்லை காயவைத்து
 துடியாக அகலிலிட்டுப் புடத்தைப்போடே. (569)

போடவே யெடுத்துப்பார் கருப்பாய்நிற்கும்
 பொருந்தவே மஞ்சளதில் போட்டுத்தீரு
ஆடவே ரெத்தம்போல்ச் சிவந்துபோகும்
 அடைவாகத் துருசதுவும் சுண்ணமாகும்
நாடவே யிச்சுண்ணத் துறைகள்தோரும்
 நலமாக யெடுத்துமே போட்டுத்தானும்
காடவே சகலசரக்கெல்லாங்கட்டும்
 கைகண்ட வித்தையிது கருவாய்ப்பாரே. (570)

கருவாக யிச்சுண்ணந் தன்னில்த்தானும்
 காரணமாய்ச் சாரமதை யிடையேசேர்த்து
உருவாக அரைத்துமெள்ளப் பனியில்வைக்க
 உறுதியாய்ச் செயநீராம் உண்மைதானும்
திருவாகச் சரக்கெல்லா மிதிலேசாகும்
 திடமாகக் கட்டுகிற வரிசைகேளு
பரிவாக லிங்கமது பலமுமொன்று
 பத்திகாய் முலைப்பாலில் சுருக்குப்போடே. (571)

போட்டுமே அதன்பின்பு சொல்லக்கேளு
 புகழாகத் துருசினுட செயநீர்தன்னை
காட்டுமே யிருசாமஞ் சுருக்குப்போட
 கைகண்ட லிங்கமது மெழுகுமாகும்
நாட்டுமே நவலோகந் தன்னிலீய
 நலமாக மாத்ததுதான் பத்துமாகும்
கூட்டுமே [illegible]யெழிதிற் செய்யலாகும்
 குண[illegible]ன்பெருமை கூறினேனே. (572)

கூறினேன் யின்னமொரு பாகந்தன்னை
குணமாகச் சொல்லுகிறேன் குறியதாக
வேறுவினை யில்லாமல் தாளகத்தை
விதமாகச் சுத்திசெய்து சொல்லக்கேளு
காறுமே கரியோட்டில் வைத்துநீயும்
கனிவாகச் சாமமது ரெண்டுதானும்
பாறுமே யெடுத்திடவே மெழுகதாகும்
பாதையிது வெகுபோக்கு பரிவுதானே. (573)

தானென்ற செம்புருக்கி நூற்றுக்கொன்று
தடையறவே கொடுத்திடவே தன்மையாக
நானென்ற பத்தரைதான் ஆணிக்கொக்கும்
நலமான உப்புக்குங் காவிக்கப்பா
கானென்று யிரங்கிவிடுந் தங்கந்தானும்
கனிவாக யெடுத்துமே வித்துநீயும்
கூனென்று செலவுசெய்து பின்புநீயும்
கோடிதான சுண்ணமது செய்திடாயே. (574)

செய்திடவே ரெம்பவது பலனுமாகும்
சிறப்பாக உழைத்துரெம்பத் திறமைபார்த்து
கைதிடவே கைபாக வரிசைதன்னை
கணக்காகக் கண்டுகொள்ளப் பலனுமாகும்
மெய்திடவே யேருழுதால்ப் பலனுமாகும்
மேதினியில் வாதமது யேவல்கேட்கும்
நைதிடவே திரியாதே வாதமார்க்கம்
நாடாளச் செய்திடவே பலனுமாகும் (575)

ஆமேதான் முன்சொன்ன துருசச்சுண்ணம்
அறுபத்து நால்சரக்கை யிருக்கிக்கட்டி
காமேதான் வேதைமுகந் தெரியப்பாரு
கனிவான ஞானமுதல் கண்டுதேரு
வாமேதான் கண்டபின்பு ஒருவரோடே
வடிவாகச் சொல்லாதே வழக்கங்கெட்டு
நாமேதான் பாகமது வரிசைகண்டால்
நாடாண்ட யாகோபு நலஞ்சேரே; (576)

நலமாக யேருழுது பரம்படித்து
நாடியே பயிர்செய்தால் விளைவுமாகும்
அலமாக உழுகாமற் போனதாலே
அதுவிளையு மாசொல்லு பயிருமில்லை
கலனாகச் செய்தாக்கால் வாதந்தன்னை
கையிலே அகப்பட்ட கருத்துமொக்கும்
பெலமாகச் செய்யாட்டால் வாதமேது
பிரட்டாகும் வாதிமார் சொல்லுத்தானே. (577)

சொல்லேது யென்றுக்கால் சொல்லக்கேளு
சுகமாக விடியுகிற போதுதானும்
நல்லவே வாங்குதான் சொல்லுவார்கள்
நலமான வாங்குதான் செவியிற்கேட்டால்
கல்லேது ஆண்டவனைத் துதித்துப்போற்றி
கனிவான சொல்லாகும் கருணைமெத்த
வல்லேது பொருளேது அலிமாவேது
வடிவான பொருளறிந்தால் மார்க்கமாமே. (578)

மார்க்கமாய் பிசுமில்லா வென்றநாமம்
மயமான ஆண்டவற்கு ஒப்புமொப்பும்
கார்க்கமாய் ரகிமானி னென்றநாமம்
கனிவான பொருள்மெத்தக் கனிந்தபேச்சு
ஏற்கவே யிதிலிருந்து பிறந்தபேச்சு
யிதமாகக் கவர்கோடி யீமான்கோடி
தார்க்கவே யிப்படிக்கி ஓதினாக்கால்
தப்பாமல் நீடூழி வாழலாமே. (579)

வாழவே தனையறிந்து யீமானைத்தான்
வடிவாகக் கண்டுகொள்ள பொருளைக்கேளு
தாழவே செய்யார்கள் அல்லாதானும்
தாட்டிகமாய் வாதவித்தை தானுஞ்சொல்வார்
மாழவே விடமாட்டார் சொல்லிவிப்பார்
[illegible]கிபெருகச் சீவகளை தானுமீவார்
வாழவே [illegible]வைப்பார் சித்தியாகும்
வடிவான பொருளறிந்த மார்க்கமாமே, (580)

நூல்விபரம்.

மார்க்கமாய் வயித்தியத்தை முன்னேசொன்னேன்
மயமாக அதன்பின்னே களங்குசொன்னேன்
ஆர்க்கவே அதிலெடுக்கும் வகையுஞ்சொன்னேன்
அடைவான பாகமுதல் வரிசைகண்டு
ஏற்கவே உலகத்தின் செய்கைகண்டு
யிதமான பொருளறிந்து யியற்கைபார்த்து
காற்கவே குருமாரை வருஷம்மெட்டு
கருதியே பார்த்தாலே பலனுமாமே. (581)

பலனாக அயச்செம்பை முன்னேபார்த்து
பதிவாக அதன்பின்னே சுண்ணம்பாரு
பிலனாக அதன்பின்னே நூலைப்பார்த்து
பிசகாம லதின்பின்னே பெருமைகண்டு
வலனாக அதன்பின்னே வலுமைகண்டு
வாதியுட பரிச்சைதான் கண்டுதேறி
அலனாகப் பின்செய்தால் சுண்ணந்தன்னை
அடைவாகப் பலனாகும் ஆண்மைதானே. (582)

ஆண்மையா மும்பூவின் பொருளைத்தானும்
அடைவாக அறியாத வாதிமார்கள்
தாண்மையாய்க் கடைகெட்ட வாதிபோலே
தனித்துமே நான்செய்வே னென்றுசொல்லி
காண்மைபாய்ப் பேராசைப் பட்டுப்பட்டு
காரணமாய்ச் சாஷ்திரத்தி லில்லையென்று
வாண்மையாய்ச் சொல்லியே புலம்பியேங்கி
வடிவான விதியறியார் மாற்கந்தானே. (583)

தானென்ற உலகத்தில் வாதம்பொய்யோ
தடையில்லா நபிமார்கள் வேதம்பொய்யோ
கானென்ற அட்டகர்ம வித்தைபொய்யோ
கனிவான ஆண்டவனார் செய்கைபொய்யோ
மானென்ற சாஸ்திரங்கள் தானும்பொய்யோ
வலமான நபிமார்கள் பொய்யுமானால்
மானென்ற வாதவித்தை பொய்யுமாகும்
மதியறிந்தால் வாதமுண்டு [illegible]மே. (584)

மார்க்கமா யிப்படிக்குச் செய்யாபேர்க்கு
வடிவான பலனதுவு மில்லையில்லை
ஏர்க்கவே சொன்னதுபோல் செய்யாமூடர்
யிதமான பொருளறியார் யிழுக்குச்சொல்வார்
கார்க்கவே முன்னேதான் கவலைதன்னை
கனிவாக நினைக்காத மூடர்தானும்
தார்க்கவே சொல்லியே புலம்புவார்கள்
தடையறவே புலம்பாத மார்க்கந்தானே. (585)

தானென்ற நூல்பார்த்தோன் உலகவாதி
தவித்துமே மனம்புண்ணாய் வறுமைசொல்லி
ஊனென்ற சோத்துக்கு யிடமேயில்லை
உறுதியில்லை யென்றுமே மனம்வெருகி
கானென்ற ஆணுவத்தால் கெட்டோமென்று
நாய்போலே குலைத்துமே வாதமில்லை
மானென்று சொல்லியே யிப்படிக்கி
மதிமயங்கித் திரிவார்கள் வாதிமாரே. (586)

வாதிமார் நிசவேலை செய்யும்பேர்கள்
வடிவான சாஸ்திரத்தின் வகையைக்கண்டு
சோதிபெறச் சொல்லியே நினைவில்பூண்டு
சுருதியை யாறுதிர மறிந்துதானும்
நீதிபெறப் பாகமாய்ச் செய்துகொண்டு
நிலவரத்தைக் கண்டறிவார் நேராய்த்தானும்
போதியே மதிதனிலே வேலைசெய்வார்
பிரட்டாக யிருகாது பிசகாவாறே. (587)

வாறேது யென்றுக்கால் சொல்லக்கேளு
வடிவான பொன்னெல்லாம் சத்துனாலே
தாறேத் சவுக்காரச் செயநீராலே
தாட்டிகமாய் வெடியுப்புச் செயநீரா...
...றேது கைபாக வரிசையாலே
...றுதிமிக நின்றதந்த மார்க்கத்தா...
கூறேது ...நின்ற வினைவினாலே
கொடு... ...யார்கள் குருநமா...

குருமா யிப்படிக்கிச் சொல்லிச்சொல்லி
குணக்கேடு சொல்லியே புலம்பியேங்கி
வருவாரும் போவாரும் அவர்களோடே
வார்த்தைகளைப் பேசியே வழக்கத்தாலே
கருவாகச் சொல்லியே புலம்புவார்கள்
நலமாகத் தெரியாதார் நேர்த்தியென்பார்
திருவாக யிந்நூலைச் சேர்த்துப்பார்த்தால்
செகத்தலத்தில் நீவாதி தேர்ந்துபாரே. (589)

தேர்ந்துமே கைப்பொருளா முப்பூச்சுண்ணம்
திடமான மெய்ப்பொருளாங் களங்குதானும்
வார்ந்துமே சமயப்பொருள் நபிமாரெல்லாம்
வடிவான மெய்ப்பொருளாம் அல்லாதானும்
கூர்ந்துமே மெய்ப்பொருளாம் மகமதுவுந்தானும்
குறியான மெய்ப்பொருளாம் அல்லாதானும்
ஆர்ந்துமே மெய்ப்பொருளாம் அல்லாதானும்
ஆதியா மெய்ப்பொருளாம் அல்லாதானே. (590)

நன்கடக்கை.

அல்லாவை முப்போதுந் தொழுதிறைஞ்ச
அறிவாகப் பலனுண்டு அறிந்துநீயும்
எல்லாமும் படைத்தவரைத் துதித்துப்போற்று
யேழைமதி போகாம லியல்புகாட்டி
சொல்லாலே நினைத்துமே கோழிதன்னை
சுகமாக அருப்பவற்குப் பாவமாகும்
கொல்லாமல் எல்லாமும் படைத்தஅல்லா
குணமதனை உயிர்போக்கக் கொடுமையாமே. (591)

[illegible]டுமையாய்த் தம்முயிர்போ லெவ்வுயிர்க்கும்
[illegible]கொண்டாட்ட மில்லார்க்குக் குறைச்சலுண்டு
[illegible]ய்க் காத்தோர்க்கு யிடுக்கஞ்செய்ய
[illegible]மையாய்ச் செய்திடிலோ நரகமுண்டு
[illegible]டைத்தா னறுப்பவர்க்கு
[illegible]யேமமென்ற பொருளுமில்லை
[illegible]த்திருந்த பிணமும்போல[illegible]
[illegible]கி மாண்டுமே தி[illegible]ரே. (592)

தானென்ற யெழுநூறு முன்னேபார்த்து
தாட்டிகமாய் வயித்தியங்கள் மிகவுஞ்செய்து
ஊனென்ற சோத்துக்கு யிடத்தைப்பண்ணி
ஒழுங்காக அதன்பின்னே மூன்னூர்றெண்டும்
வானென்று பார்த்துமே களங்குசெய்து
வடிவாக ஐம்பத்து பதினாற்பாத்து
கானென்ற செம்புதான் பிரித்தெடுக்கும்
கைபாக மறிந்துமே தேறுவாயே. (593)

தேறுவாய் செம்பெடுத்து மதியில்தாக்கி
திடமாக வித்துமே செலவுசெய்து
ஆறுவாய் விடுமெனே பெண்டீர்மக்கள்
அடைவாக வீட்டுக்குச் செல்லுமானம்
பாறுவாய் கொடுத்துமே செலவுசெய்து
பக்குவமா யதின்பின்னே சொல்லக்கேழு
ஊறுவா யுண்டுடுத்திப் பின்புநீயும்
உறுதிபெற அதின்பின்னே சொல்லக்கேளே (594)

சொல்லவே அதின்பின்னே செந்தூரத்தை
சுகமாகச் செய்திட்டுப் பின்புநீயும்
வெல்லவே நவலோகந் தன்னிலிட்டு
விருப்பமாய் வித்துமே செலவுசெய்து
பல்லவே பள்ளிதான் வாசல்கட்டி
பதிவான தைக்காலைப் பதியவாங்கி
நல்லவே கந்தரிதா னுக்கிநீயும்
நலமாகக் கொடுத்திடவே பலனுமாமே. (595)

பலனாகச் சவுக்காரச் சுண்ணஞ்செய்தால்
பதிவான வெடியுப்புச் சுண்ணஞ்செய்து
அலனாகச் செயநீரா யாக்கிக்கொண்டு
அடைவான சவுக்காரந் தன்னையாட்டி
கலனாகப் புடம்போடச் சுண்ணமாகும்
கடுங்காரச் சுண்ணமாம் வீரமிட்டு
பிலனாகத் தருசென்மே லப்பிநீயும்
பிறபலமாய்ப் புடம்போட நீறுமாமே. (596)

நீரான துருசினுட நீருதன்னை
நேராகப் பணவிடைதான் விருவிக்கிட்டு
வாருகப் பிழிந்துமே சூதமிட்டு
வகையாகக் காய்ச்சிடவே சூதங்கட்டும்
நேருகயிச்சூதம் கரியில் நின்று
கூராக உருகுமப்போ தங்கஞ் சேர்த்து
பாராகச்செந்தூரம் பண்ணி நீயும்
பதிவாக நவலோகந் தன்னிலீயே (597)

ஈயவே நவலோகம் பழுத்துப்போகும்
மிதமாக உலகத்தில் வித்து நீயும்
நாயமார் சொன்னபடி அல்லாவுக்கு
நலமான பள்ளிதான் வாசல்கட்டி
காயவே கந்திரிதான் ஆக்கிநீயும்
கனிவாகக் குடுத்துமே அப்பார்கேளு
வாயவே யிச்சொத்தை வீட்டில்த்தானே
வடிவாக உண்டிடவே வேண்டாந்தாமே (598)

உண்டிட்டால் சித்தியில்லை உலகத்தோரே
உறுதியாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் அறுநூர்தன்னில்
கண்டிட்ட படிபோலே செய்து நீயும்
கனிவான பதினாறில் கணக்குக் கண்டு
முண்டிட்டுச்செய்யாதே கொஞ்சம் செய்து
முக்கியமாய் வித்துமே செலவுசெய்து
வண்டிட்ட பாவனைபோல் மணதி லெண்ண
மகத்தான சித்தியாஞ் மருவிப்பாரே, (599)

மருவவே அல்லாவைத் தொழுது போற்றி
மகமதுவைத் தொழுதுமே போற்றித்தானும்
உருகவே நபிமாரைத் தொழுது போற்றி
உற்றுணர்ந்து வெகுபாடு பட்டுத்தேரு
பருகமே மக்காவின் தேசந்தன்னில்
பதிவாகப் போயுமே வேலைகற்று
தருகாவில் சென்றேறிச் சுண்ணக்காண்டம்
தப்பாமல்ப் பாடினே னறுநூர்தானே. (600)

நூல்களின் தொகை

தானென்று சதுரகிரிதன்னில் முன்னந்
　　தானிருக்கும் போதுஎன்பேர் இராமதேவர்
நாமென்று பேருபெற்று இருக்கும்போது
　　நாலுமலைச் சித்தர்களுங் கற்பங்கேட்டார்
கோனென்று அவர்களுக்கு மகிழ்வதாகக்
　　குறிப்புடனே கற்பமாயிரமுஞ் சொன்னேன்
மானென்று அதைக்குறுக்கி மூந்நூறுந்தான்
　　மகிழ்வாகச் சொல்லிவிட்டே னறியத்தானே (601)

அறியவே அதிதனம நூறுசொன்னேன்
　　அதைத்தெளிவாய்த்தெரிவதற்கை னூறுசொன்னேன்
தெரியவே ஜாலமெண் ணூறு சொன்னேன்
　　சிறப்பாக குறுக்கி மூந்நூறு சொன்னேன்
பெரியசிவ யோகமிரு நூறுசொன்னேன்
　　பேரான சூஸ்திரமூந் நூறுசொன்னேன்
உரியதொரு தண்டகமே நூற்றிப் பத்தும்
　　உயர்வாகச் சொல்லிவிட்டேன்கருவாய்த்தானே (602)

கருவாகப் பட்சணிதான் நூற்றுப் பத்தும்
　　கனிவாகக் கேசரியும் நூறுசொன்னேன்
உருவாக வைத்திய மெண்பத்து மூன்றும்
　　உண்மையுடன் சுத்திமுறை ஐம்பதுந்தான்
திருவாக யோகமைம்பதுவுஞ் சொன்னேன்
　　சிறப்பாக முப்பூமுப்பதுவுஞ் சொன்னேன்
தருவாசப் பரிபாஷை யிருபத்தேழும்
　　சாற்றினேன் சித்தர்களுஞ் சரியென்றாரே. (603)

சரியென்று சொன்னபின்பு ஞானந்தன்னை
　　சாற்றினேன் பதினாறில் சுருக்கமாக
தெரியவே குருசூஸ்திரம் பதினேறுடு
　　சிராகஞானமதை பத்திற் சொன்னேன்
உரி[illegible] டனதைக்குறுக்கி ஐந்திற் சொன்னேன்
　　உற[illegible] சாவிதிதான் பத்திற் சொன்னேன்
பெரியதொரு [illegible]ஸ்திரத்தை கோர்வைநூலாய்ப்
　　பேணியே ப[illegible]கோர்க்குச் சித்தியாமே. (604)

20

சித்தியென்ற என்னூலைத் தெரிந்துகொண்டால்
சித்தனென்று சொல்வதற்குத் தடைவேறுண்டோ
பத்தியுடன் நூல்கள்சொல்லி மக்காதேசம்
பரிவாக வந்தவுடன் நபிமாரெல்லாம்
எத்திசையுந் தானறிய யாக்கோபென்று
எனக்குப் பேரிட்டுச் சுன்னத்துஞ் செய்தார்
புத்தியுட னங்கிருந்து வெகுநூல் சொல்லி
புகழாக அறுநூறுஞ் சொன்னேன் முற்றே. (605

யாகோபு சுண்ணக்காண்டம் ௬௱

முற்றிற்று.

யாகோபு திருவாய்மலர்ந் தருளிய கோர்வை நூல்களின் விலை விபரம்.

வைத்தியசிந்தாமணி700ஷை சூஸ்திரம் 50ம் சேர்ந்தது	1	2	0
ஷைசெந்தூரம் 300	0	9	0
ஷை சூஸ்திரம் 155ம் அதற்குசுருக்கம் 55ம் சேர்ந்தது	0	8	0
சுண்ணக்காண்டம் 600	1	0	0
ஷை சுண்ணம் 300	0	9	0
ஷை சூஸ்திரம்155ம் அதற்குசுருக்கம் 57 ம் சேர்ந்தது	0	8	0
பஞ்சமித்திரம் 300	0	9	0
ஷை களங்கு 300	0	9	0
ஷை வயித்தியம் 400	0	12	0
ஷை வயித்தியசூஸ்திரம் 300	0	9	0
ஷை தண்டகம் 110 ம் வயித்தியம் 55 ம் இடைபாகம் 16 ம் செய்பாகம் 16 ம் சேர்ந்தது	0	8	0

மேற்கண்ட புஸ்தகங்கள் வேண்டியவர்கள் அடியிற்கண்ட மேல்விலாசத்திற்கு எழுதி வி. பி யில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இ. ரா. ம. குருசாமிக்கோன்

புத்தகஷாப் புதுமண்டபம்.

மதுரை

உ

அட்டவணை.

நிர	பெயர்.	பக்கம்
1	நூற்தொகுப்பு	3
2	சவுக்காரஞ்செய்ய	5
3	சவுக்காரசுத்தி	7
4	கிளிஞ்சிநீரு	7
5	சவுக்காரச்சுண்ணம்	8
6	கடுங்காரச் செயநீர்	8
7	உப்புக்கட்டுச் சாரச்சுண்ணம்	11
8	இந்துப்புச்சுண்ணம்	11
9	பூரச்சுண்ணம்	12
10	பூரஉப்பு	12
11	வீரச்சுண்ணம்	13
12	வெடியுப்புச்செயநீர்	13
13	வெடியுப்புச்சுண்ணம்	14
14	சீனச்சுண்ணம்	15
15	கல்லுப்புச்சுண்ணம்	16
16	சாரச்சுண்ணம்	16
17	இந்துப்புச்சுண்ணம்	16
18	வெங்காரச்சுண்ணம்	17
19	துருசுகெந்திச்சுண்ணம்	17
20	தாமிரச்சுண்ணம்	18
21	தங்கச்சுண்ணம்	18
22	மறைப்புநாமம்	20
23	சவுக்காரமுறை	21
24	உலகவாதிச்செய்கை	23
25	வழலைச்சுண்ணம்	23
26	சீனச்சுண்ணம்	23
27	வெடியுப்புச்சுண்ணம்	24
28	இரசமணி	26
29	இரசக்களங்கு	27
30	இரசக்கட்டுச் செந்தூரம்	28
31	தாளகச்சுண்ணம்	30
32	தாமிரச்சுண்ணம்	31
33	உப்புக்கட்டு	33
34	உப்புக்குரு	35
35	கல்லுப்புச்சுண்ணம்	[illegible]
36	நாகக்கட்டு	39
37	நாகச்செயநீர்	40
38	உப்புச்செந்தூரம்	40

LC N21
170321
சென்னை-600 0..

39	உப்புமெழுகு	44
40	சாரக்கட்டு	49
41	வெங்காரக்கட்டு	53
42	நாகச்செந்தூரம்	57
43	சூதக்கட்டு	59
44	நூற்கோர்வை	60
45	வங்கசுண்ணம்	61
46	உப்புக்கட்டு	63
47	வெடியுப்புச்செயநீர்	65
48	வளலைவிபரம்	70
49	உப்புச்செந்தூரம்	72
50	உப்புமெழுகு	75
51	களங்குவேலை	79
52	பொய்வாதி	81
53	கல்லுப்புவிபரம்	84
54	கல்லுப்புமேரு	85
55	இரசச்செந்தூரம்	85
56	செய்யுந்தொழில்	88
57	கரியுப்புக்கட்டு	89
58	உப்புக்கட்டு	93
59	மக்கா தேசப்பெருமை	96
60	பொய்க்குருக்கள்	98
61	ஆட்டுரத்தவேலை	102
62	கோடாசொரி வீரவைப்பு	106
63	தாளகவேலை	115
64	சிவப்புச்சாரவைப்பு	117
65	சூதக்கட்டு	120
66	துருசுவைப்பு	121
67	துருசுக்களங்கு	122
68	இந்துப்புவைப்பு	125
69	இந்துப்புச்சுண்ணம்	126
70	உரோமத்தயிலம்	129
71	துருசுச்செந்தூரம்	129
72	வெடியுப்புத்திராவகம்	131
73	பெரியோர்கள்	136
74	துருசுக்குப்புருஷன்	13[illegible]
75	வங்கநீர்	13[illegible]
76	சாரச்சுண்ணம்	141
77	துருசுநீரு	145
78	கன்னடக்கை	150
79	நூல்களின்தொகை	15[illegible]